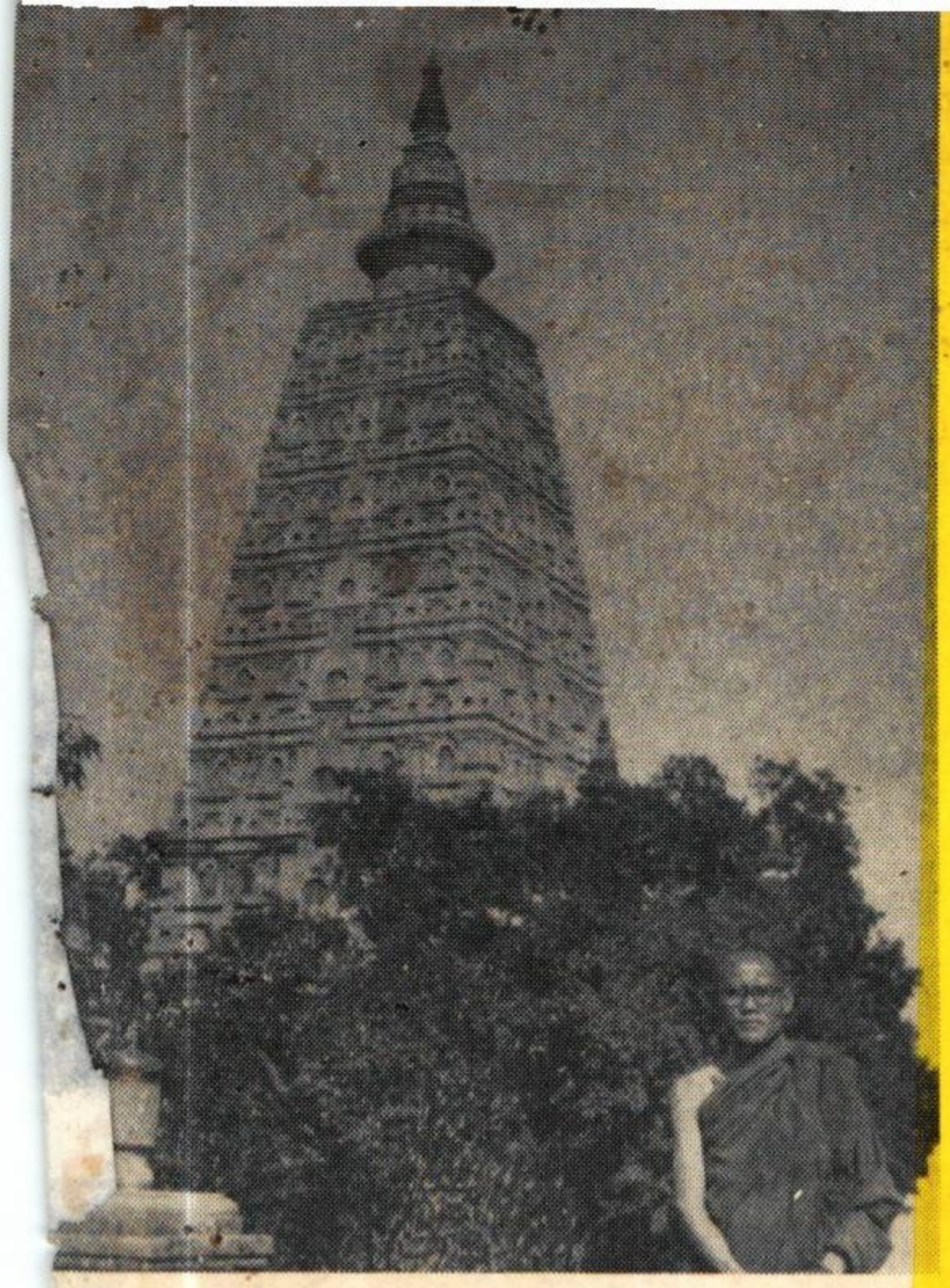

ศรีมหาโพธิ์

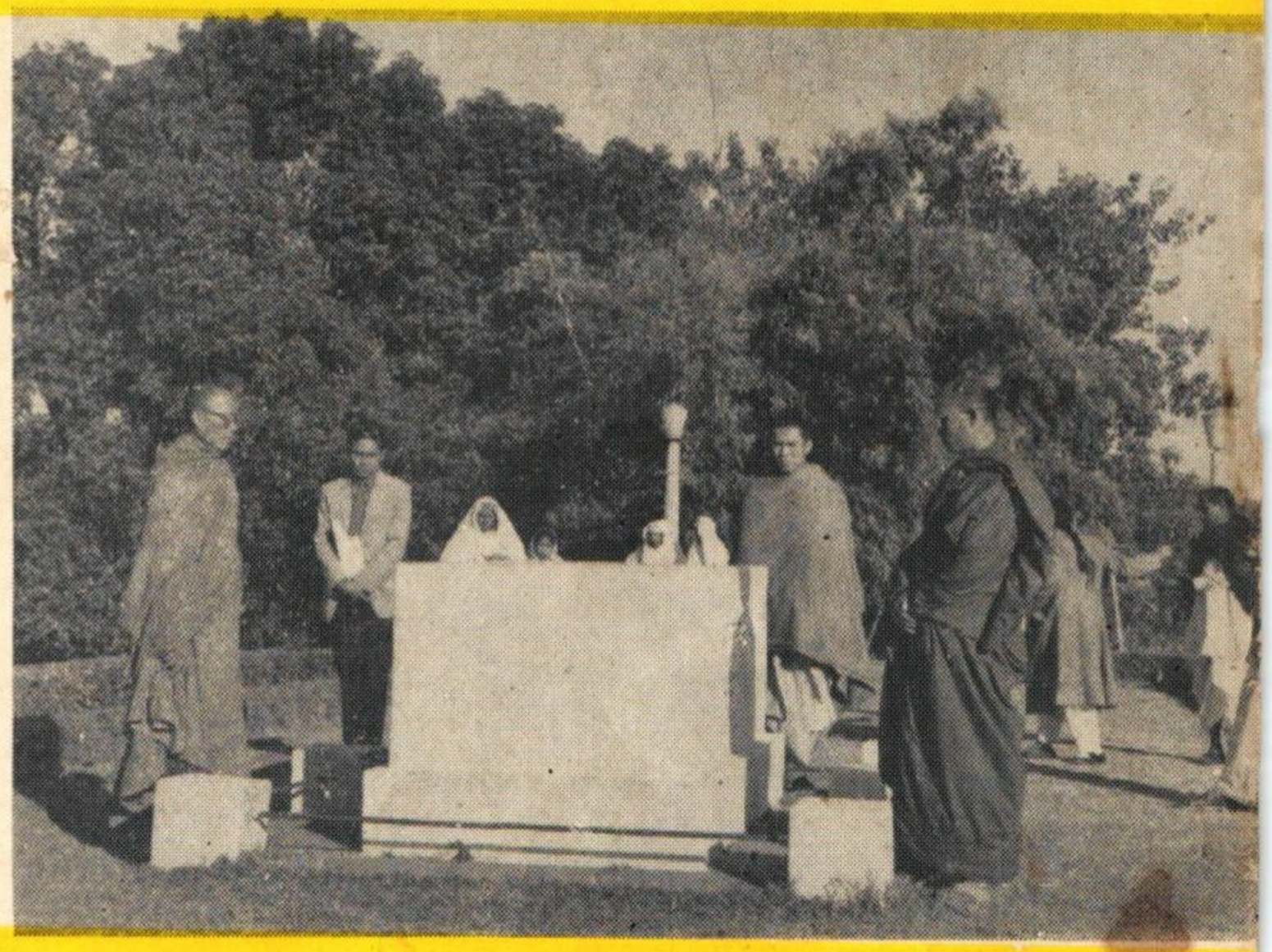

ชีวประวัติและธรรมปฏิบัติ

ทบ๋๊สิ

บันทึกเหตการณ์

เนื่องในการจัดงานสลองวันเกิดครบร้อยปีของท่าน

อะนาถาริกะทัมมะปาละ

เริ่มแต่

วันที่ ๑๗ – ๒๐ กันยา ๑๙๓๔

จักพิมเผียแผ่

โดย

อิงก์การพุทธิงส์

วัดมะหาพุทวิงสาป่าหลวง วงงจันทน์

ใบสะบับมิ :-

ໜ້າ

- ຮາບຊຸພຸທບໍ່ຣິສັທ ຈາກປະເທສໄທ ທີ່ບໍ່ຣິຈາກເງິນສ້າງໜ້າ
  ສ໌ເທລັ່ນ ແລະທ່ານຜູ່ຊ່ວຍເທລີ່ອໃນການພິມ .
- ຂໍເວ້ົ້ານຳທ່ານ !
- ສຳເນົາເອກສານຕິດຕໍ່ກ່ຽວກັບການຈັດງານທັນມະປາລະ ๕
- ບັນທຶກປະຈຳວັນ ๑๗ – ๒๐ ກັນຍາ ๑๙๓๔ ໂດຍ ส.
  ໄຊຍະວົ່ງສ໌ ๑๗
- ຄຳກ່າວໄຂພິທີສະແດງປາຖະກະຖາ . ๒๕
- ຊີວະປະວັຕຂອງອະນາຄາຣິກະທັນມະປາລະ ๒๓
  ໂດຍ ... ພຣະມະຫາກ້ານ ພຸທວົ່ງສ໌ ป. ๙ M.A.
- ການກູ້ພຸທຄະຍາ ໂດຍ พ.ต.อ. ເລ໊ອນ ວິໄລຫົ່ງສ໌
  ເລຂາທິ່ການພຸທວົ່ງສ໌ ແລະເຈ້ົ້າແຂວງວຽງຈັນທ໌ ๓๔
- ຄຳສຮຸປ ອະນຸໂມທະນາອັຕພິທີ .

ແລະໃຫ້ມາແລ້ວດ້ວຍຕົນເອງ ແລະອີກຮູປທີ່ສອງນັ້ນເບິ່ງຜາດຜິນແລ້ວຄືບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ແຕ່ ອັນທີ່ຈິງສິ່ງທີ່ຄນະທັມມະຍາຕຣາ ຈາກລາວອັນມີພຣະອາຈາຣຍ໌ໃຫຍ່ເປັນຫົວໜ້າໄປຫ້ອມລ້ອມ ປົ້ນພິຈາຣະນາກັມມະຖານຢູ່ນັ້ນ ແມ່ນ " ສັນຍະລັກສ໌ແຫ່ງການຕໍ່ສູ້ ໂດຍເອົາຊີວິດເປັນເດີມ ພັນ " ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ ອັນຈັກເປັນທິດຖານຸຄະຕິ ເຕືອນໃຈເຮົາຊາວພຸທຜູ່ຮັບຜິດຊອບ ພຣະພຸທສາສນາ ຈະເພິ່ງຄິດ ! ຄິດ ! ຄິດ ! ຮ່ຳເພິ່ງ ! ແລ້ວເຮັດ !

ອີກອັນນຶ່ງ ຂໍຮຽນວ່າສຳນວນແລະຂໍ້ຄວາມໃນເຮື່ອງແຕ່ລະເຮື່ອງ ບ່ອນແຕກຕ່າງກັນໄປ ຕາມສຳນວນ ພາສາຂອງຜູ່ເປັນເຈົ້າຂອງຜູ່ ຈັດພິມບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງແກ້ໄຂ ເພາະນອກຈາກໃຫ້ ສົມຊື່ວ່າເປັນ " ໜັງສືບັນທຶກເຫຕການ " ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວຍັງເພື່ອເປັນການສະແດງ ຄວາມໂຄຣົບຕໍ່ລຶກຂະສິທຂອງທ່ານຜູ່ເປັນເຈົ້າຂອງເຮື່ອງນຳດ້ວຍ .

ສ່ວນຄວາມຂາດຕົກບົກບາງໃດ ๆ ໃນດ້ານການພິມ ອັນຫາກຈະມີຄນະຜູ່ຈັດເຮັດຂໍຮັບຜິດ ແລະກໍຫວັງຈະໄດ້ຮັບຄວາມໃຫ້ອະໄພຍ໌ແລະກະຣຸນາຕຸກເຕືອນດ້ວຍເມຕຕາທັມເປັນປ່າງດີ .

ຄນະຜູ່ຈັດທຳ .

ໃນພິທີສລອງເຫລກກາບ
ອັນ ບ້ຳ ໃຫ່ ຂອງ ໂລກ
ພຣະພຸທສາສນາ ຕໍ່
ໜ້າເດ່ີນປະຊຸມ ແມ່ນ
ໂຕ້ະໝູ່ບູຊາພຣະຣັຕນະ
ຕັ້ງແລະຮູບແຕ້ມຂະຫຍາຍ
ຂນາດໃຫ່ ຂອງທ່ານ
ອະນາຄາຣິກະ
ທັມມະປາລະ

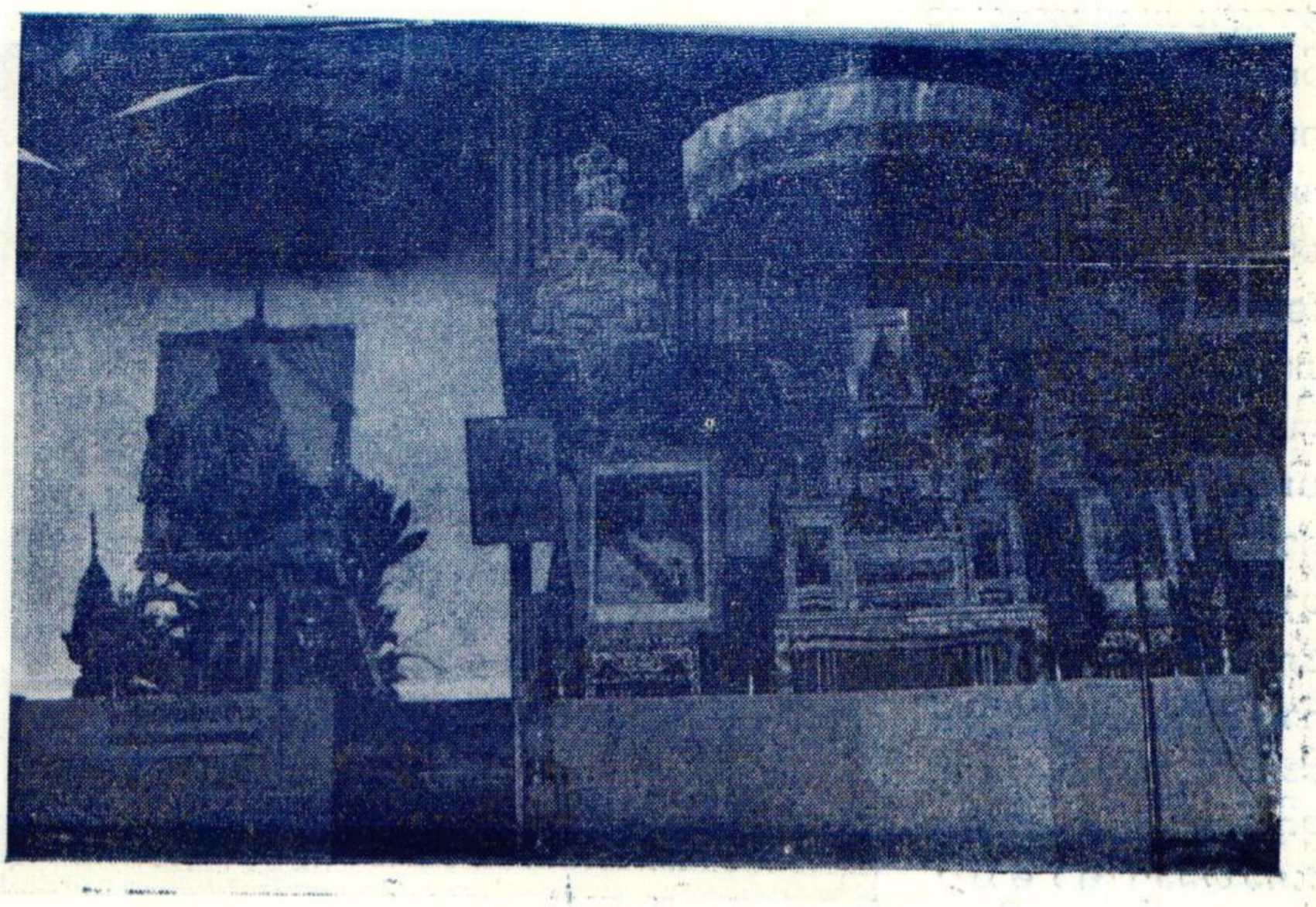

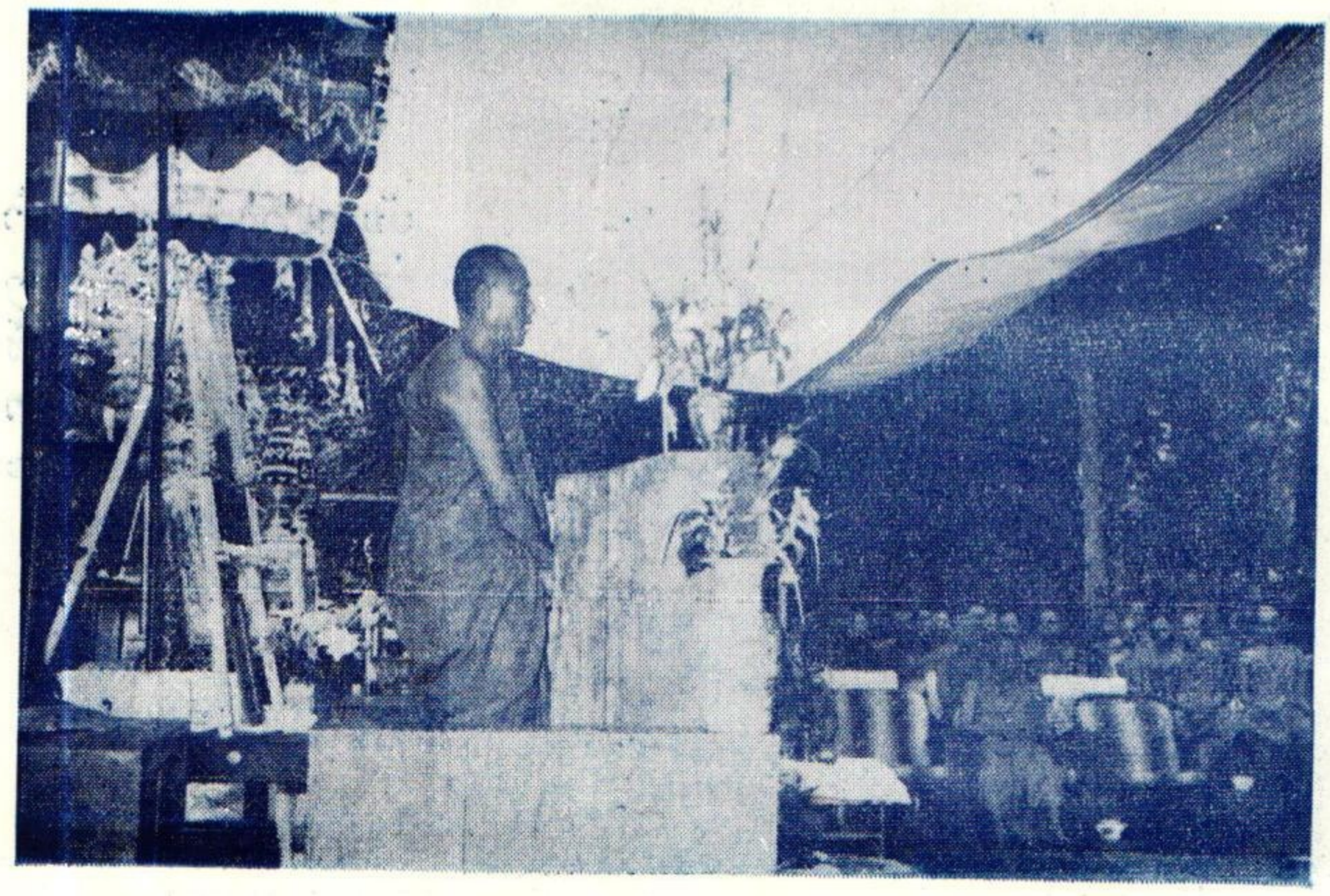

ພຣະອາຈາຣຍ໌ມະຫາ
ປາລ ອາຍັງໂຫ
ປະທານຜູ້ ໃຫ້ກຳ ເນີດ
ພຸທວິງ ສ໌ ກ່ອ ໂຮພິທີ
ສລອງວັນເກີດຄົບຮອບ
ຮ້ອຍປີ ຂອງທ່ານອະນາ
ຄາຣິກະ ທັມ ມະປາລະ
ວັນທີ ໑໐ ກັນຍາ ຄ.ສ ๑๙๖๔

ຈາກຊ້າຍພະນະທ່ານເກ້ວ ວິພາກຣ ຣັຖມົນຕຣີຊ່ວຍ ກະຊວງປະຊາສົງເຄາະຫ໌, ພະນະທ່ານຈຸນພັນ ອິສ ຣາງກູຣ ນະອະຍຸທຍາ ເອກອັຄຣະຣາຊທູດໄທ ພະນະທ່ານ ນາຍພົລພູມີ ໜ່ສວັນ ຣອງນາຍົກຣັຖ ມົນຕຣີ ຣັຖມົນຕຣີກະຊວງ ການຄັງ, ພະນະ ທ່ານ ພະ ຍາອຸ່ນເຮືອນ ນໍຣະສິງຫ໌ ຣັຖມົນຕຣີ ກະຊວງທັມມະ ການ ພະນະທ່ານບົ້ວວັນ ນໍ ຣະສິງຫ໌ຣັຖມົນຕຣີກະຊວງ ບຸຕິທັມ ແລພະ ນະທ່ານໃຕ ເກ້ວ ຫລວງ ໃຄ ຣ.ນ.ຕ. ຊ່ວຍກະຊວງສຶກສາທິການ

△ ★

△

ບັນດາທ່ານຜູ້ນຶກງດ ທີ່ເຂ້າ ຮ່ວມໃນພິທີ ກຳລ້ຳຝ້ ພຣະມະຫາກ້າວ ພຸທວົງສ໌ ປ.ທ ສະແດງປາຖະກຍຖາ ເຣ່ືອງ ຊີວະປວັດຂອງອະ ນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ດ້ວຍຄວາມສນໃຈ

△

(ສຳເນົາ)

ເອກສານຕິດຕໍ່

ກ່ຽວກັບການຈັດງານສລອງວັນເກີດ

ຄົບຮ້ອຍປີຂອງທ່ານ

ອະນຸສາວະລີ ມະຫາໂພທິ

ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ທີ່ວັດມະຫາໂພທິ ວຽງຈັນ

ວຽງຈັນ

ເນື່ອວັນທີ ๑๗ - ๒๐ ກັນຍາ ๒๕๔๔

ພິທີສລອງ

ວັນເກີດ ຄົບຮ້ອຍປີ ຂອງ ທ່ານທັມມະປາລະ

ເນື່ອງຈາກປີນີ້ (໑໙໕໔) ເປັນປີເກີດທີ່ຄົບຮ້ອຍ ຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະ ປາລະ ວີຣະບຸຣຸສຜູ້ບິ່ງໃຫ່ຍ່ຂອງໂລກພຸທສາສນາສມັຍປັຈຈຸບັນ ຜູ້ກອບກູ້ສ້າງເວຊະນີຍະສະຖານ ທ້າສ້ຳຄົນ່ອນປະສູຈ ຕັສຮູ້ ສະແດງປະຖົມເທສນາ ແລະປະຣິນິພານຂອງສົມເດັຈພຣະສັມມາສັມ ພຸທເຈ້າ ຜູ້ຟື້ນຟູພຣະພຸທສາສນາໃຫ້ກັບສ່ອງແສງຂຶ້ນອີກ ໃນຍຸກເຄ້ຼ ັ້ງນັ້ນ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງ ສະແດງເຖິງຄວາມກະຕັນຍູກະຕະເວທີຕໍ່ທ່ານທັມມະປາລະ ໂດຍຄຳເຊີນຊວນຂອງອົງການ ພຸທສາສະນິກະສັມພັນແຫ່ງໂລກ ຊາວພຸທທົ່ວໂລກ ຈະໄດ້ຈັດງານສລອງອັນສຳຄັນນີ້ເປັນພິເສສ ແລະໃນໂອກາສນີ້ຊາວພຸທລາວເຮົາ ພ້ອມກັບອົງຄ໌ການພຸທອົງ ກໍຈະໄດ້ຈັດການສລອງຂຶ້ນ ຝັ່ງ ເວລາ ມີ ນ ມີ ຄືນ ທີ່ວັດມຫາພຸທອົງສາປ່າຫລວງວຽງຈັນທ໌ ດັ່ງຣາຍການຕໍ່ໄປນີ້ ຄື:

ວັນພະຫັດ ທີ ๑๗ ກັນຍາ ๒๕໐๗ : ມີການຄົບແຕ່ງສະຖານທີ່ຕິດຕັ້ງຮູບພາບສ້າງເວຊະນີ ຍະສະຖານທັ ງ ๔ ແລະອື່ ນ ໆ .

– ເວລາ ๑๗ ໂມງແລງ: ມີການສູດປະຣິຕຕະມຸງຄຸລອຸທິສສ່ວນກຸສົລແດ່ທ່ານທັມມະປາລະ ຈົບແລ້ວມີ ເທສນາ ກ່ອນກັນ .

ວັນສຸກ ທີ ๑๘ ກັນຍາ ๒๕໐๗ :

– ເວລາ ๐๗ ໂມງ : ມີການຕັກບາຕຖວາຍຈ້ັງຫັນ ແດ່ພຣະສົງສາມເນນ (ເປັນພິທີ ອຸທິສສ່ວນກຸສົລ) .

– ເວລາ ๑๗ ໂມງ : ມີການສູຕປະຣິຕຕະມຸງຄຸລ ອຸທິສສ່ວນກຸສົລແດ່ ທ່ານທັມມະປາລະ ເທສນາກ່ອນກັນ .

ວັນເສົາທີ ๑๙ ກັນຍາ ๒๕໐๗ :

– ເວລາ ๑๑ ໂມງ : ຖວາຍພັຕຕາຫາຣເພນແດ່ ພຣະເຖຣະຄະນະສະພາທັມມະກະຖິກ ແລະພຣະສົງຄ໌ສາມເນຣ ໃນວັດປະມານ ມີ๐๐ ກວ່າຮູປ .

- ເວລາ ๑๔ ໂມງ : ມີການສົນທະນາທັມມະເປັນຄະນະ ໂດຍສະມາຊິກສະພາທັມມະ
ກະຖຶກ (ຣາຍການພິເສສ)

- ເວລາ ๑๗ ໂມງ : ມີການສຶກປະອິຕຕະມຸງຄຸລ ອຸທິສ່ວນກຸສົນແດ່ທ່ານທັມມະປາລະ
ວັນທິດທີ ๒๐ ກັນຍາ ๒๕๐๗ :

- ເວລາ ๐๗ ໂມງ : ມີການຕັກບາດ ຖວາຍຈັງຫັນ ແດ່ພຣະສົງສາມະເນນ

- ເວລາ ๑๔ ໂມງ ; ມີການສະແດງປ່າຖະກະຖາເຣື່ອງ "ຊີວິຕແລະງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່
ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ"ໂດຍພຣະມະຫາກ້າວພຸທທະໂຄສະໂກ ป. ๗ M.A ອະດີຕນັກສຶກສາຈາກ
ປະເທສອິນເດັຍ.

- ເວລາ ๑๕ ໂມງ: ກ່າວສະຖຸດີ "ງານກອບກູ້ພຸທທະຄະຍາຂອງທ່ານທັມມະປາລະ"
ໂດຍ ພ.ຕ.ອ. ເລື່ອນ ວິໄລຫົງສ໌ ເລຂາທິການ ອົງການພຸທວົງສ໌

- ເວລາ ๑๗ ໂມງ : ກ່າວສຣຸບແລະອະນຸໂມທະນາ ໂດຍພຣະອາຈາຣຍ໌ມະຫາປາລ
ອານັນໂທ ເຈ້າສຳນັກພຸທວົງສ໌

- ເວລາ ๑๗ ໂມງ : ມີການສາຍຊີເນມາ ເຣື່ອງພຸທປະວັຕ-ສັງເວຊະນິຍະສະຖານແລະ
ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວກັບອິນເດັຽ. ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງຂໍນິມົນຕ໌ແລະເຊີນຊວນສາທຸຊົນທັ່ງຫລາຍ ໄດ້ໄປຮ່ວມທຳ
ບຸນກຸສົນທານ ສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ແລະມ່ວນຊື່ນ ໃນໂອກາສນີ້ ໂດຍພ້ອມພຽງກັນເທີ້ນ.

ໝາຍເຫດ: ສະເພາະວັນທິດ ທີ ๒๐ ກັນຍາ ເວລາບ່າຍ ๑ ໂມງ ສຳລັບພຣະ-ເນນມີອົຖຍົນ
ສົ່ງ ທີ່ວັດສີໄກ-ວັດໂຕ-ວັດອຸບມຸງ-ວັດຫົວເມືອງ-ວັດສີຖານ-ວັດອົງຕໍ-ວັດນີໃຊ-ວັດສີເມືອງ ວັດ
ຂົວຫລວງ-ວັດທົ່ງຕຸມ-ວັດທາດຫລວງ ແລະວັດທາດຝຸ່ນ; ສ່ວນສາທໍ ມີອົຖຣັບສົ່ງທີ່ວັດບໍ່ໄອ

ນິມິຕຕ້ງ ສາທຸຣູປານ້ງ ກະຕັນຍູກະຕະເວທິຕາ
-ຄົນດີຕ້ອງເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກ ແລະຕອບແທນ ຜູ້ມີຄຸນ-

DHARMAPLA BIRTH CENTENARY

In the Occasion of Comemorating of the Great Event-Birth Centenary of ANAGARIKA (Homeless) DHARMAPALA, the founder of The Maha Bodhi Society of India and the great Buddtist leader of modern times, The Buddha Vongsa organisation with the co-operatien of The ministry of Cults, under the Chairmanship of Mr.PHYA KHHM NOY CHANTHAPANYA requests the pleasure of the company

H.E. Mr. S. BIKRAM SHAH & Madame

at a Ceremony to be held at WAT SOKE PALUANG (opposite the new Japanese Electric power House) on Sunday the 20th Septembor 1964 accordigg to following programmês;

14.20 Opening Ceremony.

14.25 Speech on "The Life and Noble work of ANAGARIKA DHRMAPALA" by Ven' ble Bhikknu Maha Kao - P. 9; M. A. (Nalanda - India)

15.00 Speech by Mr. Col. Leuane Vilayhongsa; Gen. Secretary of Bauddha Vongsa Organisation.

15.25 Vote of Thanks by Ven' ble Phra ACHARYA Maha Pala ANANDO; founder of The Buddha Vongsa Organisation.

All ARE CORDIAIIY WEICOME.

(สำเນົາຈົດໝາຍ)

ອົງການພຸທອົງສ໌
ວັດມະຫາພຸທອົງສາປ່າຫລວງ
ພຣະນະຄອນວຽງຈັນທນ໌
ເລຂທີ ๙๐/ພອ/๑๙ຝ໔

ວຽງຈັນ, ວັນທີ ๑๐ ກັນຍາ ๒๕๐๗

ຈາກ : ເລຂາທິການອົງຄ໌ການພຸທອົງສ໌

ຮຽນ : ພນະທ່ານອັຄມະຫາເຖຣີ ວ່າການກະຊວງທັມມະການ
ທີ ພຣະນະຄອນວຽງຈັນທນ໌.

ເຣື່ອງ; ການຈັດຈານພິທີສລອງວັນເກີດຄົບຮ້ອຍປີ ຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ.

ເນື່ອງດ້ວຍອົງການພຸທອົງສ໌ ອັນເປັນອົງການເຜີຍແຜ່ ແລະເທີດທູນພຣະພຸທສາສນາ ໃນພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ ໄດ້ສຳນຶກໃນໜ້າທີ່ຂອງຊາວພຸທ ອັນມີຄ່ຳຂະບວນການເຄື່ອນ ໄຫວຂອງພຣະພຸທສາສນາໃນທົ່ວໂລກ ໄດ້ກຳໜົດຈະໃຫ້ມີການສລອງວັນເກີດຄົບຮ້ອຍປີຂອງ ທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ວີຣະບຸຣຸສທາງພຣະພຸທສາສນາ ຜູ້ເຖົ້າໃຫຍ່ໃນສມັຍປັຈຈຸບັນ ດັ່ງທີ່ພະນະທ່ານໄດ້ຊາບແລ້ວນັ້ນ ພິທີສລອງນີ້ໄດ້ກຳໜົດຂຶ້ນທີ່ມະຫາພຸທອົງສາປ່າຫລວງ ວຽງຈັນທນ໌ ດັ່ງໝາຍກຳໜົດການ ທີ່ໄດ້ສເນີມາຮຽນພະນະທ່ານພ້ອມນີ້ ທັງນີ້ກໍດ້ວຍມີເຫດຜົລ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ;

–ເພື່ອປະຕິບັຕາມຄຳເຊີນຊວນແລະຕົກລົງກັນຣະວ່າງ ເລຂາທິການສະມາຄົມມະຫາ ໂພທິແຫ່ງປະເທສອິນເດັຽ ກັບທ່ານພຣະອາຈາຣ໌ຍ໌ມະຫາປາລ ອານັນໂທ ເຈ້ົາສຳນັກຜູ້ໃຫ້ ກຳເນີດພຸທອົງສ໌ ຕາມຈົດໝາຍເລກທີ ๙๑ຝ/๑ມກ/ຝ໖ ລົງວັນທີ ๑๐ ກັນຍາ ๑๙ຝ໖.

–ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມອົງການພຸທສາສະນິກະສັມພັນແຫ່ງໂລກ ຄັ້ງທີ ຝ ທີ່ປະເທສຂເມນ ຊຶ່ງໄດ້ຣະບຸໄວ້ແລ້ວໃນມາດຣາ ຝ–ກ ແຫ່ງຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນໂດຍຜູ້ຕາງ ໜ້າຊາວພຸທລາວເຮົາ ໄດ້ຮ່ວມປະຊຸມນຳດ້ວຍເປັນທາງການແລ້ວ.

–ເພື່ອປະຕິບັຕາມມະຕິກອງປະຊຸມຄະນະກັມມາທິການ ພຸທອົງສ໌ລມັບວິສາມັນ ມ/–

๑๙๓๔ ລົງວັນທີ ๑ ກັນຍາ ๑๙๓๔ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການສລອງວັນເກີດຄົບຮ້ອຍປີຂອງທ່ານ ທັມມະປາລະ ຂຶ້ນທີ່ວັດມະຫາພຸທວົງສາປ່າຫລວງ ພ້ອມທັ້ງໃຫ້ຂໍຄວາມອຸປະຖັມຈາກກະຊວງ ທັມມະການ.

ບໍ່ງກ່ວານັ້ນການສລອງວັນເກີດຂອງຄົນສໍາຄັນຢ່າງທ່ານທັມມະປາລະນີ້ ເປັນການຊຸກຍູ້ ຂບວນການເຄື່ອນໄຫວຂອງສິລທັມ ແລະເປັນການສະແດງຄວາມໂຄຣົບບຸຊາ ຕໍ່ອົງສົມເດັ່ດພຣະ ສັມມາສັມພຸທເຈົ້າ ຕໍ່ບັພພະບຸຣຸສທາງພຣະພຸທສາສນາ ອັນຈັດເປັນທິດຖານຸຄະຕິອັນດີແກ່ອະ ນຸຊົນຂອງຊາດລາສນາສືບໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຮຽນມາຂໍຄວາມອຸປະຖັມຈາກທາງຣາຊການ ກະຊວງທັມມະ ການຕາມສົມຄວນພ້ອມທັ້ງຂໍໃຫ້ພະນະທ່ານໄດ້ໃຫ້ກຽດເປັນປະທານແກ່ງານນີ້ຈະເປັນພຣະຄຸນບໍ່ງ ດ້ວຍເມຕຕາທັມ

(ລາຍເຊັນ)

(ພ.ຕ.ອ. ເລັ້ຍນ ວິໄລຫົງສ໌)

ບັນທຶກລາຍງານກອງປະຊຸມ ຄນະກັມມະການພຸທວິງ້ສ
ສມັຍວິສາມັນ ๔/ ๑๙ฝ๔ ທ້ີວັດມະຫາພຸທວິງ້ສ ສາປ່າຫລວງ ວຽງຈັນ
ບ່ອນປະຊຸມ : ສໍານັກງານພຸທວິງ້ສ
ວັນເວລາ : ວັນທ້ີ ๑๕ ກັນຍາ ๒๕๐๗ ເວລາ ๑๒ ໂມງ ນ ນາທ້ີ
ປະທານກອງປະຊຸມ : ພຣະອາຈາຣຍ໌ມະຫາປາລ ອານັນໂທ ໃນນາມຄນະສົງ່ ແລະພະນະທ່ານ
ແກ້ວ ວິພາກຣ ພ້ອມສະມາຊິກອ້ີກ ๑๔ ທ່ານ :
ຫ້ວຂ້ໍ ທ້ີໄດ້ພິຈາຣະນາແລະຕ້ົກລັງ ດ້ັງຕ່ໄປ ນ້ີ :

๑/ ການເຊ ນແຂກ : ເຣ ອງ ນ້ີ ຫລ ງຈາກໄດ້ຟ ງ ຣາຍງານຂອງທ່ານ ພ.ຕ.ອ ເລ ອນ
ວິໄລຫ ງ ສ ວ່ານ ການຈ ດງານ ນ ້ ບ ່ເປ ນທາງຣາຊການ ແຕ່ເປ ນຂບວນການຂອງຊາວພຸທ ຊ ງແມ ນ
ຄນະພຸທວິງ ສ ຈ ດ ຶ້ນ ຕ ນຄວາມເຫ ນ ຂອງພະນະທ ານຣ ຖມ ນຕ ຣ ກະຊວງ ທ ມມະການ ຈ ງປ ານ
ໃ ຫ ້ເຊ ນແບບ ບ ່ເປ ນທາງຣາຊການ ຫ ານ ໃ ຜ ຮ ຽ ຈ ກ ມ ກ ຸ ນ ຈ ະເຊ ນ ເປ ນ ສ ວ ນ ຕ ວ ກ ໍ ບ ່ ອ ມ ທ ໍ າ ໄ ດ ້
ໂ ດ ຍ ສ ະ ເ ພ າ ະ ຊ າ ວ ອ ິ ນ ເ ດ ຽ ແ ລ ະ ຊ າ ວ ພ ຸ ທ ທ ັ ງ ໃ ນ ແ ລ ະ ນ ອ ກ ປ ະ ເ ທ ສ ທ ້ ີ ປ ູ ່ ວ ງ ຈ ັ ນ ດ ້ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ມ ື ່ ອ ໄ ດ ້
ຮ ບ ຊ າ ບ ແ ລ ້ ວ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ໄ ດ ້ ພ ິ ຈ າ ລ ະ ນ າ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ຄ ວ າ ມ ຫ ັ ນ ຂ ອ ງ ພ ະ ນ ະ ທ ່ ານ ແ ກ ້ ວ ວ ິ ພ າ ກ ຣ ແ ລ ະ
ທ ່ ານ ເ ກ ຣ ຶ ່ ອ ງ ປ ະ ທ ຸ ມ ຊ າ ດ ອ ະ ທ ິ ບ ໍ ດ ີ ກ ິ ນ ທ ັ ມ ມ ະ ກ ານ ຈ ໍ ່ ງ ເ ຫ ັ ນ ດ ີ ໃ ນ ຫ ລ ັ ກ ການ ໃ ຫ ້ ເ ຊ ນ ບ ັ ນ ດ ານ ທ ູ
ຕ ານ ທ ູ ດ ານ ຂ ອ ງ ປ ະ ເ ທ ສ ທ ້ ີ ເ ປ ັ ນ ສ ະ ມ າ ຊ ິ ກ ຂ ອ ງ ອ ົ ງ ການ ພ ຸ ທ ສ າ ສ ນ ິ ກ ະ ສ ັ ມ ພ ັ ນ ແ ຫ ່ ງ ໂ ລ ກ , ພ ຸ ທ ສ າ ສ ນ ້ ີ
ຈ ນ ວ ຽ ນ ງ ານ ແ ລ ະ ມ ູ ນ ນ ິ ທ ິ ອ າ ຊ ີ ແ ຕ ່ ເ ຣ ຶ ່ ອ ງ ນ ້ ີ ກ ອ ງ ປ ະ ຊ ຸ ມ ໄ ດ ້ ມ ອ ບ ໃ ຫ ້ ທ ່ ານ ເ ກ ຣ ຶ ່ ອ ງ ປ ະ ທ ຸ ມ ຊ າ ດ
ນ ໍ າ ຄ ວ າ ມ ໄ ປ ຣ າ ຍ ງ ານ ພ ະ ນ ະ ທ ່ ານ ຣ ຖ ມ ນ ຕ ຣ ີ ເ ມ ື ່ ອ ເ ພ ິ ່ ນ ເ ຫ ັ ນ ດ ີ ຢ ່ າ ງ ໃ ດ ແ ລ ້ ວ ຈ ໍ ່ ງ ດ ໍ າ ເ ນ ິ ນ ການ ຕ ່ ໄ ປ
ແ ລ ະ ເ ພ ื ่ ອ ຄ ວ າ ມ ຣ ບ ຮ ້ ອ ຍ ຈ ບ ງ ານ ຂ ອ ງ ພ ິ ທ ี ้ ນ ้ ี ກ ອ ງ ປ ะ ຊ ุ ม ໄ ด ้ ต ิ ก ล ิ ง แ ต ่ ง ต ั ้ ง ค ณ ะ ก ั ม ม ะ ก า ร
ຮ ບ ຕ ້ ອ ນ ແ ຂ ກ ຜ ູ ້ ມ ີ ກ ຽ ຕ ิ ด ั ง ນ ี ้ ค ื :

- ທ ານ ເ ກ ຣ ຶ ່ ອ ງ ປ ะ ທ ຸ ม ช า ด ตางหน ้ าพ ะ น ะ ท ่ าน ร ัฐ ม น ตร ี ก ะ ช ว งท ั ม ม ะ ก าร
  (ພ ะ ນ ะ ທ ่ ານ ຣ ຖ ມ ນ ຕ ຣ ີ ฯ ມ າ ດ ້ ວ ຍ ຕ ົ ວ ເ ອ ງ)
- ພ ะ ນ ะ ท ่ าน แ ก ้ ว ว ิ พ า ก ร
- ท ่ าน พ ะ ย า ค ำ ม ้ อ ย จ ันท ะ ป ัน ย า ปะธานพ ุ ท ว ิ ง ้ ส
- พ.ต.อ. เ ล ื ่ อ น ว ิ ไ ล ห ิ ง ้ ส เลขาธ ิ ก ารพ ุ ท ว ิ ง ้ ส

- ท่านบายพิลสัง
- ท่านทุมเพา ปะทุมวัน
- ท่านพา พิมเสยยา จากภิมพิหิภางทูต

๖/ ก่งอกับภางติบแต่งสะถางหิ์และสาสบาพิหิ : ภางหัวสองพะเนภมิ์ เป้น พาธะของคะนะกัมมะการพายในอัก เซิงจะได้ดำเนิ้นต่ำไป.

๗/ ก่งอกับภางพิมเอกสาธ์ และภาธแปลายงางพิหิภาง : เธ็องมิ์กองปะชุม ได้มอบให้มะหาบุนถิ้น และมะหาหิงสา ฟ้าวจัดภางแปและพิมปะอัดหย้ พายลาว-อังกิด ของท่านทัมมะปาละไว้แจกปายพวกชาวต่าง ๆปะเทสหิ์กเซิ้นมาในงานก้อง.

๘/ ก่งอกับภางมะหอธะสิบ : เธ็องมิ์ท่านบายพิลสัง เซิงเป้นกัมมะการอุปะถัม เหง่าพุทอิงส์และเป้นกัมมะการจัดงานสลอง ได้แจ้งถามจำนิงจะให้เจ้าหน้าหิ์ซิเม มา นำเถ็องสายไป บริภาง แต่ให้ซอกหาพิ้มหิ์เหมาะสมมาจากบ่อนอื้นไว้ให้พ้อม และเธ็องมิ์ ทางเจ้าหน้าหิ์พุทอิงส์ จะได้จัดมาหาถ้อยตินเอง.

๙/ ภางพิมบัวเซิ้นและปะอัดทัมมะปาละ : เธ็องมิ์หลังจากได้รับถามเห็นดิ ของพะบะท่านธัถมินตรี ทัมมะการแล้ว ให้ฟ้าวอำหน้าสิกะซวงทัมมะการ เถิงพิหิภางทูตและกะซวงกะเลงข่าว : ขำให้พิหิภางทูตจ่วยร่างบัดเซิ้น และแจ้งธายชื่ทูตและถิ่นสำถับหิ์ถวนเซิ้น พ้อมทังให้ท่านพา พิมเสยยา ได้ให้ภงดจ่วยเหลิอในอัน งานถ้วย ส่วนกะซวงกะเลงข่าว ให้จ่วยโถสบาป่าวเตื้อน และให้เจ้าหน้าหิ์ฝ่ายเถ็องกะจายสงงและบันหิ์กสงงบันหิ์กพาบ ไปจ่วยเหลิอใน วันที ๑๐ กันยานั้นถ้วย./

ปิกปะชุมเวลา ๑๒ โมง ถ้วยถวามธงบร้อยเป้นป่างดิ.

ปะทานกองปะชุม

(พะบะท่านแก้ว วิพากธ)

ผู่บันหึกกางปะชุม

(บุนถิ้น จันทะมินตรี)

หมายเหต : ในหิ์สุดกิกลิงเซิ้นจำเพาะปะเทสอินเดั้ง ไท อิงค์การเอกชินต่างปะเทสลางอิงค์การ .

ເລກທີ ກ๔๕/ທກ ๑๗ ເສັດຕາມ ๑๙๗๔

ຣັຖມົນຕຣີ ວ່າການກະຊວງທັມມະການ

ຮຽນ ພນະທ່ານຣັຖມົນຕຣີກະຊວງຖແລງຂ່າວ ໂຄສນາການ

ແລະທອງທຽວ

ທີ ນະຄອນວຽງຈັນ.

ເຣື່ອງ : ຂໍຄວາມຮ່ວມມື ໃນພິທີສລອງວັນເກີດຄົບຮ້ອຍປີ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຖືເປັນກຽດ ຮຽນໃຫ້ພນະທ່ານຊາບວ່າ ຄນະກັມມະການອຳນວຍການ ພຸທວິທ ໄດ້ປະຊຸມກັນເມື່ອວັນທີ ๑ ກັນຍາ ๑๙๗๔ ໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການສລອງວັນເກີດຄົບຮ້ອຍ ປີ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ ຂຶ້ນທີ່ວັດມະຫາພຸທວິທສາປ່າຫລວງ ວຽງຈັນ ດັ່ງໝາຍກຳໜົດ ການ ທີ່ໄດ້ເນຍນມາຮຽນພນະທ່ານພ້ອມນີ້ ๓ ສະບັບ.

ພິທີນີ້ ຈະເປັນໄປດ້ວາງຂວາງພໍສົມຄວນ ແລະເປັນພິທີທີ່ກ່ຽວກັບປວັດສາດພຣະພຸທ ສາສນາ ອັນກ່ຽວກັບງານພຣະສາສນາໃນຕ່າງປະເທດ ຈຶ່ງໄດ້ມີການນິມົນແລະເຊີນບັນດາພຣະ ສົງສາມເນນວັດຕ່າງໆ ແລະພຸທບໍຣິສັດ ທັງຊາວລາວແລະຕ່າງປະເທດ ເປັນຈຳນວນນາກ ຫລາຍ,

ໂດຍເຫັນວ່າ ພິທີສລອງນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງປະກາດກຽຕິຄຸນພຣະພຸທສາສນາ ເປັນເຄື່ອງ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກັນດີ ຣະຫວ່າງຊາວພຸດທ໌ວ່ໄປ ອັນຈະເປັນປໂຍດແກ່ປະເທດຊາດສາສນາ ເປັນສ່ວນຮວມນຳດ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍຄວ ມຮ່ວມມືຈາກພນະທ່ານໃນການນີ້ ๒ ຄື:

- ຊ່ວຍໂຄສນາໃນໜາກຂ່າວ ກ່ອນແລະຫລັງວັນງານພິທີພໍສົມຄວນ.
- ສົ່ງເຈ້ົາໜ້າທີ່ຂ່າວ ແລະເຈ້ົາໜ້າທີ່ບັນທຶກພາບ ບັນທຶກສຽງ ພ້ອມກັບເຄື່ອງ ກະຈາຍສຽງໄປຮ່ວມໃນງານ (ສະເພາະວັນທີ ๑๐ ກັນຍາ ๑๙๗๔ ທ່ໍນັ້ນ).

ຂ້າພະເຈ້ົາ ຂໍຂອບພະຄຸນລ່ວງໜ້າ ມາພ້ອມນີ້ເປັນຢ່າງສູງ./

(ລາຍເຊັນ)

ພະຍາ ອະນຸຣັກ ພັກດີ

(ອຸ່ນເຮືອນ ນໍຣະສິງຫ໌)

ເລກທີ່ ກປ໔/ທກ. ๑๔ ເສັດຕາມ ๑๙ป๔

ຣັຖມົນຕຣີ ວ່າການກະຊວງທັມມະການ

ຮຽນ ໝນະທ່ານຣັຖມົນຕຣີ ວ່າການກະຊວງ

ມະຫາດໄທ

ທ໋ ນະຄອນວຽງຈັນ.

ເຮ໋ອງ : ພິທີ໋ສລອງວັນເກີດ ຄົບຮ້ອບປີ ຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ.

ຂ້າພະເຈົ້າ໋ຖືເປັນກຽດ ຮຽນໃຫ້ໝນະທ່ານຊາບວ່າ ຄນະກັມມະການອຳນວຍການ ພຸທວິງ໋ສ ໄດ້ປະຊຸມກັນເມ໋ືອວັນທ໋ ๑ ກັນຍາ ๑๙ป๔ ແລະໄດ້ຕົກລົງໃຫ້ມີການສລອງວັນເກີດຄົບ ຮ້ອບປີ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ ຂ໋ນທ໋ວັດມະຫາພຸທວິງ໋ສາປ່າຫລວງ ເປັນເວລາ ນ ນ໋ ນ ຄ໋ືນ ເລ໋ມແຕ່ວັນທ໋ ๑๗ ກັນຍາ ເຖິງ ๒๐ ກັນຍາ ๑๙ป๔, ພິທີ໋ມີແຕ່ດ້ານສາສນາລ້ວນໆ ບ໋ມີການ ລ໋ນເລົ້າປະເພດອ໋ືນ ດັ່ງໝນະທ່ານຈະຊາບໄດ້ຕາມລາຍການທ໋ໄດ້ສົ່ງມາຮຽນພ້ອມນ໋ີ ๑๐ ສະບັບ.

ພິທີ໋ການຈະເປັນໄປຢ່າງກ້ວາງຂວາງພໍສົມຄວນ ເພາະມີການບໍລະນິມໝຄະສົງອົງ ເຈ້ົາມາຮ່ວມຫລາຍວັດ.

ໂດຍເຫັນວ່າ ວັດມະຫາພຸທວິງ໋ສາປ່າຫລວງຢູ່ບ່ອນປ່ງວ ເມ໋ືອມີຜູ້ຄົນມາເຕ໋ົາໂຮມກັນ ມາກໜ້າຫລາຍຕາພໍຄວນແລ້ວ ຈ໋ົງປາກໃຫ້ທຸກສົ່ງທຸກຢ່າງ ເປັນໄປໂດຍມ໋ືຣະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ດັ່ງນ໋ັ້ນຂ້າພະເຈ້ົາ໋ຈ໋ົງຂໍຄວາມກະຣຸນາຈາກໝນະທ່ານ ຈ໋ົງໂປດສົ່ງເຈ້ົາໜ້າທ໋ໍ່ຝ່າຍຕໍາຣວດ ໄປ ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ໃນພິທີ໋ການສລອງນ໋ັ້ນໃຫ້ທ່ານດ້ວຍ ຈະເປັນໝຣະຄຸນ໋ຍິ່ງ./

(ລາຍເຊັນ)

ໝະຍາ ອະນຸຣັກ ພັກ໋ີ

(ອຸ່ນເຮ໋ືອນ ນໍ໋ຣະສົ໋ງ)

ພະຣາຊອານາຈັກລາວ
ໂຮງຮຽນພຣະປິຍັຕິທັມ
ແຂວງອັຕຕະປື

ວັດຫລວງໃຫມ່ອັຕຕະປື
ວັນທີ ๑๗ ກັນຍາ ๑๙๓๔.

ເລຂທີ ๗๑

ຈາກ ຫົວໜ້າໂຮງຮຽນພຣະປຣິຍັຕິທັມ ປະຈຳແຂວງອັຕຕະປື
ເຖິງ ທ່ານຫົວໜ້າຈັດພິທີງານລະລຶກເຖິງວັນເກີດ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ
ທ ນະຄອນວຽງຈັນ.

(ໂດຍຜ່ານ ພນະ ຯ ທ່ານທ່ານອັຄມົນຕຣີກະຊວງທັມມະການ)

ເຮື່ອງ – ຂໍສແດງຄວາມຍິນດີໃນພິທີງານລະລຶກເຖິງວັນເກີດຮອບ ๑๐๐ ປີ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ

ເນື່ອງດ້ວຍໄດ້ຮັບຂ່າວທາງວິທຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງພະຣາຊອານາຈັກລາວ ໃນວັນທີ ๑๗ ກັນຍາ ๑๙๓๔ ເວລາ ๑๗ ໂມງ ๑๕ ແຈ້ງວ່າ ຈະມີການປະກອບພິທີງານລະລຶກເຖິງວັນເກີດຮອບ ๑๑๐ ປີ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ ຂຶ້ນທີ່ສຳນັກວັດພຸທວິຫານສາປ່າຫລວງ ນະຄອນວຽງຈັນ ແຕ່ວັນທີ ๑๗ ເຖິງວັນທີ ๒๐ ກັນຍາ ๑๙๓๔ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກປິຕິຍິນດີເປັນທີ່ສຸດ ຄນະຄຣູສອນແລະນັກຮຽນໂຮງຮຽນພະປຣິຍັຕິທັມ ຕລອດພຸທສາສນິກະຊົນໄດ້ຊາບຂ່າວນີ້ແລ້ວຕ່າງກໍຮູ້ສຶກຍິນດີແລະຊົມເຊີຍເປັນປ່າງບ໋ຽ ທັ້ງນີ້ເພາະມາຮູ້ວ່າທ່ານທັມມະປາລະຜູ້ນີ້ ເປັນຜູ້ໄດ້ທຳປະໂຍຊນ໌ແກ່ພຣະພຸທສາສນາເປັນອັນມາກໂດຍຈຳເພາະຂ້າພະເຈົ້າເອງ ໄດ້ໄປເຫັນຮ່ອງຮອຍແຫ່ງການໃຊ້ຊີວິຕຂອງທ່ານ ເຮັດວຽກໃຫ້ພຣະພຸທສາສນາ ທີ່ປະເທສອິນເດັ່ງຊຶ່ງອາຈເວົ້າໄດ້ວ່າ ເປັນທີ່ສອງຂອງພຣະບາຍະໂສກມະຫາຣາຊ ຄືນອກຈາກຈະຮູ້ຈັກວ່າທ່ານໄດ້ກອບກູ້ຟື້ນຟູແລະເຜີ່ຍແຜ່ພຣະພຸທສາສນາແລ້ວ ຍັງໄດ້ເຫັນທ່ານສ້າງສູນກາງພຸທກິດສະຖານ ເປັນອາຄານ ๓ ຊັ້ນ ຊື່ວ່າທັມມະຣາຊິກະຊາຣິຕິຍະວິຫານ ໄວ້ທີ່ເມືອງກັລກັດຕາສ້າງສາລາເປັນທີ່ພັກຂອງຊາວພຸທທ້າຫລາຍ ໄວ້ທີ່ລຳບົນອຸລຸເວລາພຸທຄະຍາແລະໄດ້ສ້າງພຸທສະຖານໃຫ້ເປັນທີ່ສຳລັບບັນພະຊາອຸປະສົມບົທ ຂອງພຸທສາສນິກະຊົນຊື່ວ່າ ມູລະຄັນທະກຸຕິວິຫານໄວ້ທີ່ອິສິປັຕນະມິຄະທາຍະວັນ ເມືອງພາຣານະສີ ປະໄວ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າແລະຊາວພຸທທ້າຫລາຍໃນທົ່ວໂລກທີ່ໄດ້ໄປໄຫວ້ພຸທສ້າງເອຊົນີຍສຖານໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນ ບ໋ຽເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄຸນງາມຄວາມດີຂອງທ່ານຫລາຍ.

ภาธที่ท่านหัวหน้าจักภาธพ้อมคนะ ได้จัดพิทีละลึกเถิงอันเกิดธอบ ๑๐๐ ปี ขอๆ ท่านทัมมะปาละ ในถาวนี้เป็นภาธถืทลาย ข้าพะเจ้าพ้อมคนะถรูสอนและบันถาพธะจิว นักธงถลอถพุทสาสะนิกะชุนทั้งทลาย ขอสแดงถวามปิติยินถีและชินเชิยต่อพิทีงานที่ท่านหัวหน้าพ้อมคนะได้จัดขึ้นนี้ ด้วยถวามบริสุถใจและภะตันยูเป็นป่างสูง.

เพื่อเป็นที่ธะลึกและเพื่อเป็นภูตแก่ท่านทัมมะปาลเอๆ ข้าพะเจ้าได้ธวบธวม และยงจิวะปะวัตทบ้ขอๆท่าน ซึ่งได้ถัดมาพ้อมนี้มาสิมทิบในพิทีงานนี้ด้วย ข้าพะเจ้าขอสแดงถวามเสังใจ ที่บ่มีวิทีป่างอื่นอีกมาสิมทิบในพิทีงานนี้ เพาะเป็นภาธภะทันทันทลาย.

สุดท้าย พวกข้าพะเจ้าเทั้งทลายขอวิงวอนให้ถวางอินยาน ขอๆท่านทัมมะปาละผู้ใช้ชีวิตอันมีถ่าเธ้ถวงภพธะพุทสาสนา เป็นเอลาเถิงสัตตะวัต ผู้ได้ส้างภูมะปะวัตป่างใหย่หลวงไว้ในโลภของชาวพุท ผู้ยอมอุทิถชีวิตเพื่อภอบภู้ฟื้นฟูพธะพุทสาสนา ในถืนแดนอันเป็นบ่เถิดของพธะพุทเจ้า และได้ปะติสังขอนซ้อมแปงพุทสังเวชนิบะสถาน เพื่อธักสาปะวัตสาตและถวามสำถันของพธะพุทสาสนาไว้ อันเป็นวูภภาธที่เป็นปะโยชน์ป่างบิงใหย่ แก่บันดาชาวพุททั้งทลายทั่วโลภในปัถจุบันนี้ สะถึงปู่ในที่สุถะถิ ตลอดภาละนาน เทอ.

ขอชาวพุท, ชาวโลภ และสัพพะสัตที่มีลิมหายใจทั้งปวง จิ่งได้รับถวามสวิบสุภเทอ.

หัวหน้าโธงธงพะปริยัติทัม.

(ลาวเซิน :)
พธะหลักคำทัมมะสากโภวิหาน (บุภเผ้า)

★

ລ້ນເຫລືອ ຈາກ ຕ້ອ
ບັນດາ ພຸທບໍ່ຣິສັດ
ທັ້ງຫລາຍ ໄດ້ນັ່ງ
ຕາມພື້ນຢ່າງສະດວກ
ສະບາຍ.

★

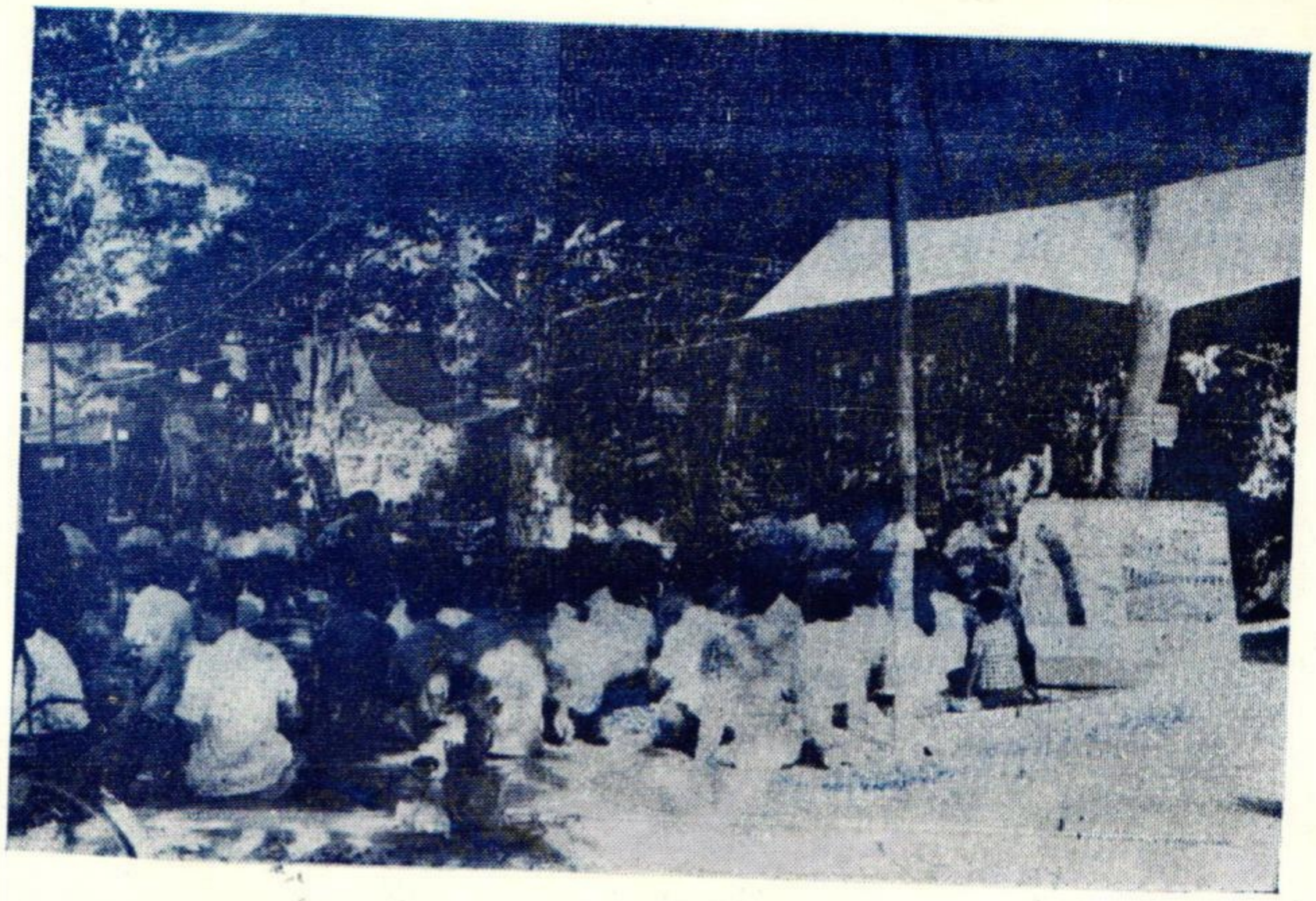

▲ ○

ນາງພອພິດ ນັກຮຽນໂຮງຮຽນ ວັນອາທິດ
ສຳນັກພຸທວິທ ກຳລັງສະແດງປາຖະກະ
ຖາທັນນະໃນວັນພິທີສລອງທັນນະປາລະ

▲ ○

ບັນທຶກປະຈຳວັນ

ໃນພິທີສລອງວັນເກີດຄົບຮ້ອຍ ປີ

ຂອງ

ທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ

ໂດຍ.....ສ. ໂຊຍະວົງສ໌

ວັນ ສັນຍາ ໑໙໒໔ (ວັນເກີດຈິງ)

ໂດຍເຫດທີ່ທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ຜູ້ເປັນຊາວພຸທບໍ່ໃຫ່ຍ່ຂອງໂລກພຣະພຸທສາສນາບຸຄປັຈຈຸບັນ ແລະເປັນຫນຶ້ງບຸນຄຸນຊາວພຸທໃນທົ່ວໂລກ ບາກທີ່ຈະຫາໃຜທຽບທັນຄ້ງນັ້ນ ຄະນະກັມການອົງຄ໌ການພຸທວົງສ໌ ຈຶ່ງໄດ້ມີຄວາມປິຕິຍິນດີເຫັນເປັນເອກສັນທ໌ຈັດໃຫ້ມີການສລອງຂຶ້ນ ຄ້ງກຳຫນົດການທີ່ກ່າວແລ້ວເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນ ຈຳເພາະມື້ນັ້ນເປັນວັນທຳອິດແລະເປັນວັນຄ້ຳວັນເກີດຈິງຂອງທ່ານທັມມະປາລະແຕ່ຂ້ອນແຈ້ງມາຫລັງຈາກກິຈຈວັຕຄົ້ນການ ສູດມົນຕ໌ເຊ້ົາຂອງພຣະສົງສາມເນນແລະອຸປາສົກອຸປາສິກາແຫ່ງສຳນັກວັດປ່າຫລວງ ສ້ງງສຸດລົງແລ້ວຕາມບ່ໍຣິເວນພື້ນດິນກ້ວາງໃຫ່ຍ່ຂອງວັດອັນປົກຄຸມຫມ້ນບັງດ້ວຍຮຸກຂະຊາດນາງນາພັນ ກໍໄດ້ຮັບການປັດກວາດເດັດແປງໃຫ້ມີຄວາມສະອາດງົດງາມ ເຊ່ົາທຸກຄ້ວນໜ້າພິກຂຸສາມເນນແລະອຸປາສົກອຸປາສິກາ ຕ່າງກໍຊ່ວຍເຫລືອຈັດແຈ່ງຕາມໜ້າທີ່ໃຜລາວດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ແລະຍິນດີສຸດທະບ່ໍາ ທີ່ສຳນັກງານພຸທວົງສ໌ແລະທີ່ທັມມະສາລາຫລັງໃຫ່ ໄດ້ມີການຕົບແຕ່ງດ້ວຍທຸງທົ່ວ ທຸງພຣະພຸທສາສນາແລະທຸງຊາດຄູ່ສັບກັນໄປ ຕາມຝາຜນັງ ກົກເສົາ ໄດ້ມີແຜ່ນແປ້ນປະມານ ๑๒ X ๓" ຫ້ອຍໄວ້ຢ່ງລາຍປາຍກັນປູ່ ແຜ່ນແປ້ນນັ້ນ ທາພື້ນສີຟ້າ ໂຕໜັງສືສີຂາວ ຊຶ່ງຄະຕິທັມຄະຕິເຕືອນໃຈ ໃຫ້ລົນລະຊ່ໍາປະພຶດຕິ ໃຫ້ຈຸຫມັ່ນຫັ້ນແຮງໃຫ້ມີຄວາມກະຕັນຍູກະຕະເວທິ ຯ ລ ຯ

เป็นที่หน้าบันถือกันว่าเป็นที่ตั้งรูปสัญเอชะนิยะสะถานทั้งสี่ คือที่ประสูต ตรัสรู้ สแดงปะถิมเทสนาและสะเด็ดปะรินิพพาน รูปปะวัติพระพุทธเจ้าในปางต่างๆ โดยสะเพาะด้านขวา ของพระปะทานแห่งบูชา ได้มีรูปพาบของท่านอะนาถาริกะทัมมะปาละยืนยกมือขึ้นไหว้ด้วยจิตภรของอิงถ์ภาธพุทธวิงส์ คือห้าวบุนมี, รูปพาบนี้ ได้มีภาพตั้งอ่าบหน้าไปหาพระพุทธรูป และมีพวงดอกไม้อ้อมของบปะดับทูบทรง ถูกใต้บูชา ถวันฟุ้งสว่างสไอปู่ตลอดกาล เชิญพาบนี้ได้เป็นเถือกสะดุดตาสะดุดใจของบันดาแขกผู้เข้าร่วมในงานเป็นพิเสส.

เวลา ๑๓ โมง พิธีสูดปะริตตะมุงคุล ถวายภูสิลแด่ท่านอะนาถาริกะทัมมะปาละ ก็ได้เริ่มขึ้นตามพิธีทางพระพุทธสาสนา โดยมีพระคธุณมุนีวิงส์ อะถิดปะทานอิงถ์ภาธสิงถ์เป็นปะทาน บันดาพุทบริสัดทั้งชายบิง เถ้าแก่และบ่าวสาวได้มาเต้าโรมกัน ที่ทัมมะสาลาปะมาณ ม๐๐ กว่าคนหลังจากพิธีสังฆสุดลิงแล้ว ก็ได้มีภาธสแดงทัมมะกะถา สิบทะบาทัมมะ

จบรอดเวลา ๑๔ โมง จึงเลิกภาธปะชุม.

สุโข พุทธานะมุปปาโท

ภารเกิดขึ้นของบังกปาชุบันถือ ป่างพระพุทเจ้า เป็นภาธนำความสุขมาให้โลก

วันที่ ๑๗ กันยา ๑๙๓๔

มื้นี้เป็นวันที่สองของพิธีงานสลอง พุทบริสัดโดยภาธอวานทางของอิงถ์ภาธพุทวิงส์ ได้จัดแจ่ง พัดตาทาธถวาย พระพิกขุสิงถ์ ๓๙ รูป ชุงมีอากยาทันเจ้าพระคธุณมุนีวิงส์ วัดพระทาตุหลวงเหนือองงจันทน์ เป็นปะทาน, หลังจากจากพ่อยกแม่ยก ทำพิธีบูชาพระรัตนะตับ ไหว้พระและรับสิลห้าสิลแปดแล้วก็ได้สูดถวายพรพระ (คือสูดพาหุง) ขะนะถงอกันนั้น บันดาท่านพุทบริสัด ก็ได้ทำพิธีใส่บาต ที่วางลงกันไว้เป็นถันแถว

จากนั้นพระอาจาริย์มะหาปาล อานันโท ได้สะแดงพระทัมมะเทสนา บิง

ภັນທ໌ໃນຫົວເຣື່ອງວ່າຣູປ ຊີຣະຕິ ມັຈຈາ ນາມະໂຄຕຕ ນະຊີຣະຕິ "ຣູປຮ່າງຂອງຄົນສູນ ສລາຍໄປໄດ້ ແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ສູນສລາຍໄປແມ່ນກຸງຕິຄຸນຄວາມດີ" ໃນພຣະທັມມະເທສນານັ້ນ ພຣະ ອາຈາຣຍ໌ມະຫາປາລອານັນໂທ ໄດ້ກ່າວເນັ້ນເຖິງຄຸນຄວາມດີທີ່ທ່ານ ອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ໄດ້ປະກອບໃຫ້ແກ່ໂລກຫລາຍກ້ານຫລາຍປະການ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຕໍ່ສູ້ກູ້ເອົາສັງເວຊະ ນິຍະສະຖານທັ້ງສີ່ໃຫ້ກັບຄືນມາເປັນມູລມໍຣະດົກຂອງຊາວພຸທອີກຈົນໄດ້ ການທີ່ເຮົາຊາວລາວ ຕ້ອງພາກັນເຣັດບຸນຫາທ່ານທັມມະປາລະໃນມື້ນີ້ ກໍແມ່ນປ້ອນພວກເຮົາພາກັນຄຶດເຖິງບຸນຄຸນ ຂອງຜູ້ມີຄຸນນັ້ນເອງ ເຖິງແມ່ນເພິ່ນຜ່ານັ້ນ ຈະເປັນຄົນປະເທສອື່ນ ທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກໜ້າຕາກໍຕາມ ແຕ່ເຮົາກໍຮູ້ຈັກເພິ່ນໄດ້ດີ ໃນຖານະທີ່ເພິ່ນເປັນ "ໂຕແທນຊາວພຸທ" ໄປຕໍ່ສູ້ກອບກູ້ມໍຣະດົກ ຮອນຂອງພຸທສາສນາແລະໄປຟື້ນຟູພຣະພຸທສາສນາໃຫ້ກ້ານກຸ່ງຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນອີກໃນໂລກ ນີ້ຜົລ ສ່ວນຫານຣອດເຮົາທຸກມື້ນີ້ ..."

ເມື່ອເທສນາສຸດແລ້ວ ກໍໄດ້ທຳພິທີຖວາຍແຈກພັດຕາຫານແກ່ພຣະສົງ ເສັດແລ້ວ ກໍລ້ຽງອາຫານແບບກັນເອງຣະຫວ່າງພໍ່ອອກແມ່ອອກ ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງສນິດສນົມເປັນຢ່າງດີ ຜູ້ໄປຮ່ວມທຳເພັ້ງກອງການກຸສົນໃນມື້ນີ້ ທີ່ພິເສສຈາກພຸທບໍຣິສັດທົ່ວໄປປະມານ ມີ๐๐ ກວ່າຄົນ ແລ້ວກໍມີ: ພຣະນະທ່ານແກ້ວ ວິພາກຣ ຣັຖມົນຕຣີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງປະຊາສົງ ເກາະຫ໌ ທ່ານນາຍພົລ ສັງ ຣອງເລນາທິການກອງທັບແຫ່ງຊາດ ຝ່າຍເສດຖະກິຈແລະສັງຄົມ ທ່ານ ພ. ຕ. ອ. ເລ້ອນ ວິໄລຫົງສ໌ ເລຂາທິການອົງຄ໌ການພຸທວົງສ໌, ທ່ານຫຸມແພງ ປະທຸມ ວັນ ອະທິບໍດີກົມປະຊາສົງເກາະຫ໌, ທ່ານລ້ຽງ ອິນສີຊຸງໃໝ່ ຫົວໜ້າສ່ວຍສາອາກຣ ທ່ານ ມະຫາບຸຕຕຣີ ຊາເຜຕວິໄລ ທີ່ປຶກສາກົມວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ທ່ານຍາພໍ່ພາຍ ຊະນະນິກຣ, ທ່ານຍາພໍ່ໃຫລ່ ວິໄລຫົງສ໌, ທ່ານຍາພໍ່ຄຳສີ ທ່ານມະຫາຣັງສີ ຍາພໍ່ເສັ້ງ ໄຊສົງຄາມ ທ່ານຍາ ແມ່ເພັ້ງວົງຈັນທ໌ ຊົງວິໄລ ແລະພຸທບໍຣິສັດທັ້ງຫລາຍ..ຯ

ຕອນແລ້ງ ເວລາ ๑๓ ໂມງ ພິທີສຸດປະຣິຕຕະມຸງຄຸລ ອຸທິສສ່ວນກຸສົນແດ່ທ່ານ ອະ ນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ເປັນປະຈຳອັນ ກໍໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນ ຄືດ້ວຍວັນວານ ດ້ວຍຄວາມສຳເຣັດ ຮຽບຮ້ອຍເປັນຢ່າງດີ ฯ

ພຸທບໍຣິສັດ ๔ ພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສົກ ອຸປາສິກາ ມີສ່ວນຍັບຍົ
ຊ້ອນຕໍ່ຄວາມເສື່ອມຄວາມຈະເຣີນ ຂອງພຸທສາສນາທ່ຳທຽມກັນເດີ ।

ວັນທີ ๑๙ ກັນຍາ ๑๙๕๔

ມື້ນີ້ເປັນວັນທີ່ສາມຂອງການສລອງວັນເກີດຄົບຮ້ອຍປີ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ ຄນະ
ກັມມະການໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການສະແດງກິຈການຂອງອົງການທາງພຣະ ພຸທສາສນາທີ່ດຳເນີນ ຢູ່ໃນ
ພຣະຣາຊອານາຈັກລາວ ທີ່ສຳຄັນແລະຄວນທີ່ຈະໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນ ແລະໃນທະ
ນາທາ ກໍ:

- ການສະແດງກິຈການຂອງສະພາທັມມະກະຖຶກ
- ການສະແດງກິຈການຂອງໂຮງຮຽນອົບຮົມສິລທັມວັນອາທິດ

ຕັ້ງແຕ່ເວລາ ๘–๙ ໂມງເຊົ້າເປັນຕົ້ນໄປ ໃນຝ່າຍອອກຕົນຫາດໂຍນ ໄດ້ມີການກະ
ກຽມເຄື່ອງພັຕຕາຫານເປັນພິເສສ ເພາະໄດ້ຊາບຂ່າວວ່າມື້ນີ້ ມີພຣະສົງສາມຝ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບນິມົນຕ໌
ມາສັນໃນງານປະມານ ๓๐๐ ກວ່າອົງ໌ ຄືພວກພຣະພິກຂຸທີ່ເປັນສະມາຊິກສະພາທັມມະກະ
ຖຶກ ๖๐ ກວ່າຕົນ ພ້ອມກັບຫົວໜ້າອາຈາຣຍ໌ສອນແລະສິ້ນນະນິສິດ ຈາກໂຮງຮຽນປາລິຊັ້ນ
ສູງວັດວັດອົງ໌ຕື້ປະມານ ๒๐๐ ກວ່າຕົນ ຫລັງຈາກສັນພັດຕາຫານເພລໃຫ້ສົ່ນພຣະເປັນທີ່
ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ກິຈການສະພາທັມມະກະຖຶກກໍໄດ້ເປີດຂຶ້ນ ທີ່ເດີ່ນຟ້າປາກະຖາ ພຸທວົງ໌ສ
ເມື່ອເວລາ ๑๓ ໂມງ ๓๐ ນາທີ ໂດຍພຣະອາຈາຣຍ໌ມະຫາປາລ ອານັນໂທ ເປັນຜູ້ກ່າວ
ໄຂການປະຊຸມແລ້ວ ພຣະມະຫາຄຳເພງ ແສງສວ່າງ ເລຂານຸການສະພາທັມມະກະ
ຖຶກ ກ່າວຣາຍງານກິຈການຂອງສະພາຕັ້ງແຕ່ທຳອິດ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງກະຊວງທັມມະການ
ຄະນະກັມມະການກ່ຽວກັບກິຈການສະພາທັມມະກະຖຶກນີ້ ກໍເລີ່ມໄດ້ຖຶກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ຕາມຄຳສັ
ຣັຖມົນຕຣີກະຊວງທັມມະການ ເລຂທີ ๑๓ / ທກ ກປ ວັນທີ ๑๓ ມີນາ ๑๙๕๑ ໂດຍມີພຣະ
ຫລັກຄຳແກ້ວຂັນຕິໂກ ເຈົ້າຄນະແຂວງ ແຂວງວຽງຈັຍທ໌ເປັນປະທານ ພຣະອາຈາຣຍ໌ມະຫາ
ປາລ ອານັນໂທ ເປັນປະທານກັມມະການທຳການແຍບເຝິກ ພຣະມະຫາຄຳເພງ ແສງສວ່າງ
ເປັນເລຂານຸການຄະນະກັມມະການ ແລະກັມມະການສະພາທັມມະກະຖຶກກໍໄດ້ດຳເນີນການ
ຕລອດມາແຕ່ບັດນັ້ນ ຂະນະນີ້ມີສະມາຊິກທີ່ເຂົ້າຮັບການອົບຮົມຈຳນວນຫລາຍຂຶ້ນໂດຍລຳດັບພາ
ກົດວ່າການດຳເນີນງານໄດ້ຮັບຜົນສຳເຣັດເປັນປ່າງ ສະມາຊິກຫລາຍອົງ໌ມີຄວາມສາມາດໃນການ
ເທສນາປາກົດແກ່ທ່ານຜູ້ຟັງແລ້ວ ເຖິງກິຈການຂອງສະພາທັມມະກະຖຶກບັງບໍ່ກ້າວໄປໄດ້ໄກແລະ
ກວ້າງຂວາງຕາມທີ່ຄວນ ແຕ່ກໍຫວັງວ່າຄົງຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈແລະສນັບສນຸນກິຈການຈົ່ງຈາກ

ທ່ານທ້າຫລາຍໃນໂອກາສຕໍ່ໄປເປັນຢ່າງດີ ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ທ່ານພຸທບໍຣິສັດທ້າຫລາຍ ຊາບເຖິງຜົລກາຣສຶກສາອົບຣົມແລະຄວາມສາມາດຂອງສະມາຊິກທັມມະກະຖຶກໃນລາງດ້ານ ຈຶ່ງ ໄດ້ຈັດໃຫ້ມີຣາຍກາຣພິເສສຂຶ້ນໃນມື້ນີ້ ເປັນເຄື່ອງຣະລຶກຖຶງ ທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ...

ຫລັງຈາກນັ້ນ ພຣະມະຫາທອງຄູນ ຕຸຕຖະທັມໂມ ອາຈາຣຍ໌ຜູ້ໃຫ້ການອົບຣົມສະພາ ທັມມະກະຖຶກ ໄດ້ຖຶກນິມົນຕ໌ເປັນປະທານເປີດຣາຍກາຣຕໍ່ໄປ ດັ່ງນີ້:

ภารสะแดงปาถะกะถาทัมมะ

– เຣື່ອງ "ชาตกับสาสนา" ໂດຍ ພຣະມະຫາສຸກັນ ป. ๗

– „ "กะตันญูกะตะเวทิ" „ ພຣະມະຫາສົມລິດ ມະຫິທຫິຍາໂນ ป. ๗

ภารสินทะบาทัมมะ

„ "ปันปาถิกวัคค" ฝ่ายสงฆ์ ๕ อิง๎ค์ ฝ่ายค้านอีก ๕ อิง๎ค์ ไรมเป้น ๑๐ อิง๎ค์.

ภารสะแดงกิจการไรๆรงอบรมสีลทัมอันอาทิ๎ต

ในรายการนี้ ได้จัดให้มีสองผแนกถิ๎:

– ภารบันระยายทัมมะมีผู้บันระยาย จากสำนักพุทวิ๎ทย์ถิ๎: ท้าวเวัสระวัน บันระยายเรื่อง "เถ้าน้อย กับพระพุทะสาสนา. นางพรพิ๎ต สะแดงเรื่อง ทัมมะกล่วกับชีวิ๎ตปะจำวันย่างใด"

– ภารตอบปันหาทัมมะและพุทปวัต: ในภารนี้เถ้าน้อยจากสำนักพุทวิ๎ทย์และจากสำวักวัดทิวเม้ยง ได้ผัดผ่วนกันตอบ ทั้งชายและยิง เชิ๎งเถ้าน้อยหลายคิน ได้สะแดงถวามสามาถถ้วนสัวถิน ถ้วนสะถีปันยายออกให้ผาถิ๎ตแก่สาทาระนะชิน ได้เป้นย่างดี เป้นหน้าพาถพูมใจ สำลับเราผู้เป้นพ่อแม่น้ำพาเอิา หากแม่นบุอะชินของชาต ลาวเราได้รับภารปับปุงส่งเสิมให้ถึ๎ทหาว แต่บ้างน้อยแล้วเชื่อแน่ว่า อะนาถิกอันสุกใส ของชาถลาวเรา ต้องผาถิ๎ตเป้นถวามจิ๎รึ๋นโดยบ่ต้องสิงสับ.

หลังจากภารตอบปันหาสุถลิงแล้ว ท่าน พ.ต.อ. เล็ยน วิไลทิ๎ส์ เลขาทิ๎ภาร

พุทธวิจส์ ได้ให้ภงดเป้นปะทานแจกธาวัลแก่เด้กน้อย ที่ได้สะแดงถวามสามาถใน เห็อนี้โดยท่อกัน เป้นต้นว่าเข้าหนมหวาน ปั้นและสอุบ แลิอมีภาธร้อาเพ้าสอะเส้น พุทถุบ อัถธายภาธ

ถนะกัมะภาธจัถธายภาธนี้แม่นพธะมะหาถำเก้า ธาชบุต พ. ทบ. และพธะมะหาถำผุบ ไชสวัสถิ พ. ทบ. (จากมะหาจุลาลิ้งกธบ์ธาชวิทยาลัย มะหาวิทยาลัยพธะพุทะสาสนาแห่าปะเทสไท) เป้นผู่จัดภาธด้อยถวามเอาใจใส่เป้นพิเสถ

ตอบแลา เวลา ๑๗ โมา ก่ได้มีพิทีสูถปะธิตตะมุาถุบ อทิสส่วนภุสิลแด่ท่าน ทัมมะปาละอีภถี้าวับก่อน พิทีได้สู้าสุดด้วยถวามธุบธ้อยเป้นที่หน้า โมหะบาสาทุ ภาธบี้า ./.

วับอาทิตที่ ๒๐ ภับยา ๑๙๓๔

ในพิทีสลอาวับเภิดถิบธ้อยปีขอา่านอะบาถาธิภะทัมมะปาละ ที่หาาจิาถ์ ภาธพุทวิจส์ พ้อมด้วยพุทบ่อริสัตทั้าพายในและพายบอกได้จัดขึ้นที่พธะบะถอธ อาุาจับทบ์ จำเพาะมีนี้ วับที่ ๒๐ ภับยา บะเด็นสำลับเป้นบ่อนปะชุม ฟ้าปาถะ ภะถา ฯ ล ฯ ขอาสำนักพุทวิาถ์ อับลาดสะอาดาิถาามด้วยชิมู้าปะมาน ๒๐๐๐ ผถ ภาเธ มีภิภไม้บาบาชนิด เชุ้นต้นหมากไฟ ต้นหมากเาือ ต้นหมากม่วา ภำไล่และ ภำบิา ฯ ล ฯ ธุาธายกับเป้นสเมือนเสิา และทอดภ้าบว่าสาขา ออกใบขุาวสิดสล้าา เป้นเถ้อาแทบภะเบื้อาสู้ภะสีมุาบู้าแดดและฝน (แต่เป้นจู้บุบฝนบ่ติภ)ได้ถืภปะดับติบ แว่าล้อบทุาทิอและไฟป่าาาิถาามเป้นพิเสส มีแผ่นแป้นละติทัม หาพื้นสีฟ้า โตหนู้ สีสีขาว ห้อยปายปู้าภันปู่ตามโถบภิภไม้บาบาชะนิดนั้บ เป้นเถ้อาเตือนสะติ เตือนใจ ผู่ไปร่วมในาาน บอกนั้นภ็มีธูปพาบสู้าเอชะนียะสะถานทู้าสี่ ธูปที่ภ่าวภับปะเทสอีน เดู้ และทาาพธะพุทสาสบา ที่ได้รับถวามร่วมมือด้วยถืจากทาาสะถานเอภอัถคะ ธาชทูาอีนเดู้ จัดหามาให้ถิดตั้าเป้นทิอแถอสว่าาามเชิา พายแห่าสะถานที่ประชุม ในอับนั้บ ยากเหลือเกินที่ข้าพะเจ้า ผู่เป้นลาว แต่ธู้พาสาลาวหน้อาๆ บี้จะบำ

มาบันธะบายออกเป็นพาสาให้ท่านเอ้าใจได้พอพวง บอกจากท่านจะได้เห็นด้อยตาตินเองทั่นั้น

เมื่อถึงสาวหาอะถีตภาล ที่สิมเถ้ พระบอรมสาสดาสัมมาสัมพุทเจ้า บัง ชีวสะเถ้าโผดสัตโลกปู่ในชุมพูทะอีบปางนั้น สถานที่ชีวใช้เป็นบ่อนพ่ำเพ็งพุทกิจกำแม่น เป็นป่า เป็นเดนสงิบทั้งนั้นที่เหมาะได้ถักแม่ กถึ บ่อนชีวปะสูต (ป่าลุมพินี) บ่อนชีวตรัสรู้เป็นพุทเจ้า (ก้องต้นโพทิ) บ่อนชีวสะเดงทัมมะจักร์ (ป่าอิสิปตะนะมิถะหาพะวัน) บ่อนสะเถ้าปะรินิพพาน (ป่าไม้สาละ)

ถ้านั้นการที่พระพิกขุสิงสมัยนี้ เถิงแม่นอิทยาสาดจะเริน แต่กำบังนิยมใช้ริมไม้เนอป่าเป็นบ่อนพ่ำเพ็งพาอะนา และสาหาระนะปะโยชน์อื่น ๆ ทางพระพุทสาสนา ซึ่งเป็นการจำเรินรอยบุถิลบาทของสิมเถ้าพระสัมมาสัมพุทเจ้าของเราโดยแท้ และเป็นการถึกต้องตามหลักอะนามัยของสมัยอิทยาสาดนี้นำด้วย ยิ่งกว่านั้น บังเป็นการช่อยรักสาเนอไม้ไอ้ให้เป็นปะโยชน์แก่โลกในด้านอื่น ๆ อีกนำ

มื่อนั้นที่ ๒๐ กันยานี้ เป็นอันสุดท้าย มีลายการพิเสสถึ พระมหาก้าว พุททะโถสะโภ ป. ๙ เอม. เอ. ซึ่งสำเร็ดการศึกสาจากประเทสอินเดู ได้สะเดงปาถะกะถาในเรื่องว่า "ชีวะปอัดของท่านอะนาถาธิกะทันมะปาละ" และ ท่าน พ.ต.อ. เล็อน วิไลทิวส์ เลขาทิการพุทอิวส์ ได้สะเดงถวายบิณฑิล้นเหลือต่ท่านทันมะปาละ โดยการก่าวสะถุถึ (สรุปเสิน) ในหัวเรื่องว่า "งานภู้พุทกะยา ของท่านทันมะปาละ" การที่ท่านผู้มีกงถฝ่ายกะหัถ ป่างท่าน พ.ต.อ. เล็อน วิไลทิวส์ มีถวามสิงใจ มีถวามรู้ทางพระพุทสาสนาและสามาถสะเดงให้ผาถิดได้เป็นป่างถีบิ่งนี้ ได้ก่ให้เกิดถุนูปะการป่างบิ่งแก่ขบวนการเถื่อนไหว ด้านสีลทันของสังถมโลก โดยสะเพาะในยถปัจจบันนี้

บันดาแขกทูตานทูตต่างประเทสและแขกผู้มีกงถทั้งพายในและนอกประเทส ทั้งฝ่ายกะหัถและบันพะชุถ ก็ได้ทล่ั่งไหลกันเข้ามาสู่สะถานที่ประชุม ด้วยอาการชุมชื่นบิ่นถี; ด้านตาเอันออกแม่นบ่อนนั่งสำลับพระพิกขุสามเนน มีทั้งเถื่อสะไอง และถัวอีเหลักทันมะถา ด้านตาเอันติก แม่นสำลับพวกกะหัถ โดยแขกผู้มีกงถ

ທູຕາພຸທູຕ ໄດ້ຖືກເຊີນໃຫ້ນັ່ງອ່າງກາງ ຕໍ່ໜ້າໂຕ້ະໝູ່ບູຊາພຣະປະທານ ເຊິ່ງຫ້ອມລ້ອມດ້ວຍພຣະບໍຣົມສາຍາລັກສ໌ຂອງພຣະບາທສົມເດັ່ດພຣະເຈົ້າມຫາຊີວິດ ພຣະສາຍາຂອງອົງຄ໌ສົມເດັ່ດພຣະສັງຄະຣາຊ ແລະທີ່ປະທັບຕຶ່ງໃຈຂອງຄົນເຝັ້ນທີ່ສຸດ ແມ່ນຮູບພາບຂນາດ ๖๔ ນິ້ວ ຊຶ່ງວາດຂຍາຍຈາກຮູບຖ່າຍຈິງ ຂອງທ່ານ ອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ໂດຍນາຍ ຊ່າງຂອງພຸທວິງສ໌ໄດ້ຖືກໃສ່ຂອບຕິດຕັ້ງປັ້ນໜ້າຕໍ່ພຣະພຸທປະທານ ຫ້ອມລ້ອມບູຊາດ້ວຍພວງດອກໄມ້ ທູບທຽນ ປ່າງສ່ວ່າງງາມ

ໃນບັນດາທ່ານພຸທບໍຣິສັດ ກວ່າ ๒๗๐๐ ຄົນທີ່ຮ່ວມໃນງານສລອງນີ້ ທ່ານຜູ້ມີກຽດ ທີ່ປວັດສາດທາງພຣະພຸທສາສນາຣະວ່າງຊາດຈະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຢ່າງ ພາກພູມບັ້ນກໍມີອາທິ ພະນະທ່ານນາຍພົລພູມີ ໜໍ່ສວັນ ຣອງນາຍົກຣັຖມົນຕຣີ ຣັຖມົນຕຣີກະຊວງການຄັງ ຜູ່ຮັກສາການນາຍົກຣັຖມົນຕຣີ, ພະນະທ່ານພະຍາອຸ່ນເຮືອນ ນໍຣະສິງຫ໌ ຣັຖມົນຕຣີກະຊວງທັມມະການ, ພະນະທ່ານບົວວັນ ນໍຣະສິງສ໌ ຣັຖມົນຕຣີກະຊວງບຸຕິທັມ, ພະນະທ່ານແກ້ວ ວິພາກຣ ຣັຖມົນຕຣີຜູ່ຊ່ວຍກະຊວງປະຊາສົງເຄາະຫ໌, ພະນະທ່ານໄຕ ແກ້ວຫລວງໄຄຕ ຣັຖມົນຕຣີຊ່ວຍກະຊວງສຶກສາສິລປາກຣແລະກິລາບຸວະຊົນ, ທ່ານນາຍພົລສັງ ຣອງເສນາທິການຝ່າຍເສດຖະກິຈແລະສັງຄົມກອງທັບແຫ່ງຊາດ, ພະນະທ່ານຈະຣູນພັນ ອິສຣາງກູຣ ນະຣະບຸທບຍາ ເອກອັຄຄະຣາຊທູຕໄທປະຈຳລາວ ພ້ອມດ້ວຍຄະນະ, ທ່ານ ส. ສັດທາຊີວັນ ຜູ່ຊ່ວຍທູຕຝ່າຍວັທນະທັມສະຖານເອກອັຄຄະຣາຊທູຕອິນເດັ່ຽປະຈຳລາວ ແລະພະຣິຍາ, ທ່ານອິ່ວານສ໌ ຫວິຫນ້າມູລນິທິອາຊີປະຈຳລາວ ທ່ານແມນ ຫົວໜ້າຝ່າຍວັທນະທັມສຳນັກງານຖແລງຂ່າວ ອະເມຣິກັນ ฯ ล ฯ

ເມ໊ືອໄດ້ເວລາເຣີ່ມພິທີແລ້ວ ພຣະອາຈານຍ໌ມະຫາປາລ ອານັນໂທ ໃນນາມພຸທວິງສ໌ ໄດ້ກ່າວສັນໂມທະນີຍະກະຖາໄຂການປະຊຸມ (ຄັ້ງທີ່ທ່ານຈະໄດ້ຊາບຈາກຣາຍການຕໍ່ໄປ) ແລະ ຫລັງຈາກການປາຖະກະຖາສຸດລົງແລ້ວ ກໍໄດ້ກ່າວອະນຸໂມທະນາບັນດາທ່ານທີ່ໄດ້ຮ່ວມໃນການ ບຸນໃຫ່ຍ່ຂອງພຣະພຸທສາສນາຣະວ່າງຊາດເທ໊ືອນ໌ ໂດຍທ໊ົ່ວກັນ

ຕອນກາງ໊ືນ ໄດ້ມີການສາຍຊຸໝມນາທາງພຣະພຸທສາສນາແລະທີ່ກ່ຽວກັບສັງເວຊະນິຍະສະຖານໃນປະເທສອິນເດັ່ຽ ເປັນການອັດພິທີສລອງ ເທດການອັນຍິ່ງໃຫ່ຍ່ນີ້ ດ້ວຍຄວາມພາກພູມຍິນດີ

ຄຳກ່າວໄຂພິທີສະແດງປາຖະກະຖາ

ປະຈຳວັນທີ ๑๐ ກັນຍາ ๒๕๓๔

ໂດຍ

ພຣະອາຈານຍ໌ມະຫາປານ ອານັນໂທ
ເຈົ້າສຳນັກວັດມະຫາພຸທວົງສາປ່າຫລວງ

ຂໍນ້ອມນະມັສການ ເຖຣານຸເຖຣະ ທີ່ເຄົາຣົບແລະນັບຖືທັງຫລາຍ ແລະຂໍຈະເຣີນພຣ ທ່ານອຸປາສົກ ອຸປາສິກາຜູ້ໃຈບຸນທັງຫລາຍ

ວັນນີ້ເປັນວັນທີ ๗ ຂອງການທຳບຸນວັນເກີດຄົບຮ້ອຍປີ ຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະ ປາລະ ທີ່ຄນະກັມມະການພຸທທະວົງສ໌ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນເພື່ອເປັນເຄື່ອງຣະນຶກເຖິງຄວາມດີ ຂອງ ທ່ານ ດັ່ງທາງສຳນັກໄດ້ປະກາສໃຫ້ຊາບວ່າ ວັນທີ ๑๗ ກັນຍາ ເປັນວັນເຣີ່ມຕົ້ນ ຕລອດ ເຖິງວັນທີ ๑๐ ກັນຍາ ເມື່ອເຖິງວັນແລະເວລາກຳໜົດແລ້ວ ທ່ານພຸທທະບໍຣິສັທທັງພາຍນອກ ແລະພາຍໃນ ທັງໃນປະເທສແລະຕ່າງປະເທສ ທີ່ເປັນຊາວພຸທດ້ວຍກັນ ໄດ້ພາກັນມາສັນ ນິບາຕປະຊຸມດ້ວຍຄວາມພ້ອມພຽງກັນປ່າງນີ້ຣະບຽບຮ້ອຍດີ ໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ພາກັນນ້ອມ ນຶກເຖິງຄຸນພຣະຣັຕນະຕັຍດີ ພຣະພຸທ ພຣະທັມ ພຣະສົງ໌ ອັນເປັນແກ້ວດວງປະເສີດ ຫາສິ່ງປຽບປານບໍ່ໄດ້ ແລ້ວໄດ້ພາກັນສົງົບກາຍ ສົງົບວາຈາ ສົງົບຈິຕໃຈ ຈົ່ງຂໍສແດງຄວາມ ຂອບອົກຂອບໃຈເປັນປ່າງຍິ່ງ ທີ່ມີຄວາມອຸຕສາຫະມາຣ່ວມບຸນກຸສົນໃນຄາວນີ້ ນັບວ່າເປັນມົງ ຄົນໃຫ້ແກ່ສຳນັກແລະງານໃນຄາວນີ້ເປັນປ່າງດີ ໃນວາຣະຕໍ່ໄປນີ້ຂໍໃຫ້ທ່ານສາທຸຊົນ ຈົ່ງຟັງ ຣາຍການສແດງຊີວະປະວັຕຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ແລະການຟື້ນຟູພຸທທະ ສະນາ ດັ່ງທ່ານເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ສແດງໃນໂອກາສຕໍ່ໄປນີ້

ปาถะกะถา ເรื่อง ຊีวะประวัติของข้าพเจ้า

"ອะนาถาริกะ ทัมมะปาละ"

ละเดง โดย

พระมะหาก้าว ธุหวิโรส์

วันนี้เป็นวันที่สำคัญของพวกเราชาวพุทธทั้งหลาย เป็นหยังจึ่งว่าวันสำคัญ? เพราะว่าวันนี้เป็นวันถึงรอบปีเกิดร้อยปีของท่านทัมมะปาละ ผู้ที่เสียสละเพื่อฟื้นฟูพระสาสนาให้กับคืนมาสู่อินเดีย และแผ่ขยายไปสู่ประเทศเอิ้นอะเมริกาและประเทศอื่นๆอีก ข้อสำคันป่างบึ่งก็คือท่านได้เสียสละต่สู้เอาสังเวชนียะสถานทั้ง ๔ อันเป็นมรดกอันล้ำค่า คืนจากพวกในทันว์ (พระธินกู) คืนมาเป็นมรดกของชาวพุทถั่วเดิมจิง เท้าเถิงทุกวันนี้ ถ้อยเหตุนี้ท่านผู้นี้จึงเป็นผู้สำคัน และมีอุปการะคุนอันบึ่งใหย่แก่พวกเรา สนั้นพวกเราชาวพุททุกประเทสจึงได้ทำบุนอุทิสหาคุนท่าน และจึงจำเป็นสินใจยากรู้ประวัติและผิลงานของท่านว่าเป็นมาป่างใด พวกเราถวนรู้ไว้เพื่อจะได้ถือเอาเป็นตัวป่างต่ไป

ก่อนอื่นที่จะเล่าเรื่องของท่าน ข้าพะเจ้าจะขอเล่าภาบเป็นไปต่างๆ ของพระพุทสาสนาเสียก่อน คือหลังจากพระบรมสาสดาสะเด็ดกับขันทะปรินิพพานไปแล้วประมานสองร้อยกว่าปี พระยาอโสกราช ได้ทำภาบฟื้นฟูพระพุทสาสนา โดยภาบทำสังคายะนาครั้งที่ ๓ และได้ส่งพระอรหันต์ออกไปเผยแผ่พุทสาสนาในต่างประเทส ถาวนั้นสาสนาจะเริ่มสถิตที่อินเดียเป็นเวลาประมานพันกว่าปี.

ต่มาเมื่อพุทธศักราช ๑๗๐๐ กว่าปี มีพราหมณ์นักปราชสังกราจารย์ ซึ่งเป็นนักปราชและนักสอนสาสนาฮินดูที่ได้ทำภาบประกาสสาสนาฮินดูป่าง เอาจิงเอาจังท่านผู้นี้ได้เอาหลักปรัชยาของสาสนาต่างๆในประเทสอินเดีย รวมทั้งของพุทสาสนาอีกด้วยเข้าผสมกัน แล้วยกเอาพระพุทเจ้าขึ้นเป็นอวตารของพระนารายปางที่ ๙

แล้วก่าวอ้างว่า สาสนาธีนฎูกับพุทเป้นอันน้ำอันดูวกัน ถ้ำนี้สาสนาพุทก็เลิยถึก สาสนาธีนฎูกืนเอิาเสับหมิว ผู้ลินชาวอินเดียก็หันไปนับถือสาสนาธีนฎูหลาย ขึ้นตามลำดับ จิบลืมพระพุทสาสนาไปเลิย

ต่ำมาเมื่อ พ.ส. ๑๐๒๖ ภะสัตมุสลิมได้เข้ามามีอำนาดในอินเดีย ได้ทำลายม้างเผอวัดอาสาสนาข้าพระพิกสุสิงเป้นจำนวนหลาย พระปู่บ่ได้ก็เดกหนีไปต่างปะเทส บางอิงก็ถูกหอบเอิาพระคัมพีร์ถือ พระไตรปิกข้ามพูดอยไปปู่ในทิเบตกับ จีน, มัง โกเลีย, เนปาล และพะม้ากับ มะหาวิทยาลัยนาลันทาที่ใหย่บ่างที่สุดในอินเดีย และในโลกสมัยนั้น ก็ถูกพวกมุสลิมโจมตีเผาเหลือแต่พงๆซาก ตั้งแต่นั้นมาพระพุทสาสนาก็เสื่อมไปจากอินเดียและหมิดไปในที่สุด บ่มีพระเหลือปู่ในถิ่นแดนแห่งนี้ อีกพงๆแต่รูปดูว สถานที่สำคันของพระพุทะสาสนาเป้นต้นสัวเอชนิยะสถาน ทั้ง ๔ กเหลือแต่พงๆซากถิ่นจี้ ปาสจากถิ่นหลูวแลเป้นเอลาปะมาน ๒๐๐ ก่าปี เมื่อนึกเถิงความหลังแล้วเร้ดใจ้ข้าพะเจ้าสัวเอชสลิกใจ เผาะข้าพะเจ้าได้ไปเหันด้วยตาตินเอง และนึกถามมะในพาบในอะดีด สมัยพุทะกาลที่พุทสาสนากำลังรุ่งเร็องแล้ว รู้สึกว่าเร้ดใจ้เกิดสัวเอชสลิกใจย่างบึ้ง พระพุทสาสนาเสื่อมสูนในอินเดียถาวน์ เหมือนกับเถ้าอะนาถาทูวอุทางตามถลาด บ่มีใผกะธุนาและหลูวแล ปล่อยถิ่มไปตามยะถากัมม์

แก่กมีกิดหันมะถาปู่ว่า ที่ใดมีถวามจะเริ่นแล้ว ต้องมีถวามเสื่อม และเมื่อเสื่อมสุดขีดแล้วกต้องกับจะเริ่นขึ้น เหมือนกับพุทะสาสนาของเรา ขนะนี้กำลังจะเริ่นขึ้นมาแก่แล้วถ้าจะเหันได้ถ้าบ์

เมื่อปะมาน พ.ส. ๒๓๕๕ ท่านเซิร์ อะเล็กซานเด็ร์ คุนนิ่งแรม (ชาวอังกิด) ได้จัดการขุดค้นใบรานอัถุของพระพุทะสาสนาในอินเดียหลายแห่ง อัถุใบรานที่ถูกจิมถิ่มปู่เป้นเอลาหลายปี กได้ขึ้นมาผากิดแก่สายถาของประชาชินชาวอินเดียอีกเหื่อนึ่ง และชาวอินเดียกได้เหันถวามบึ่งใหย่ และถวามสำคันของพระพุทะสาสนาที่มีก่เอิามาตั้งแก่ละดีดบึ่งขึ้น ทั้งในด้านสิลปะ วัทนะทัมม์ อาระยะทัมม์ การสึกสาและสาสนา เร้ดใจ้ชาวอินเดียมีถวามสินใจและตื่นใตขึ้นแล้ว

ເມື່ອປີ ພ.ສ. ๒๔๐๓ ເຊີ ເອດມິລ ອາໂນລ ນັກປະພັນທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງອັງກິດ ໄດ້ຂຽນ ບົທຄວາມກ່ຽວກັບພຣະພຸທະສາສນາຫລາຍເຣື່ອງລົງພິມໃນໜັງສືວາຣະສານ ທີ່ປະເທສອັງກິດ ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ສແດງຄວາມເສັຍໃຈຫລາຍ ເມື່ອໄດ້ເຫັນຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງສຖານທີ່ສຳຄັນ ຂອງ ພຣະພຸທະສາສນາ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບການດູແລຈາກອັຄະບາລເທົ່າທີ່ຄວນ ທ່ານໄດ້ເດີນທາງມາອິນ ເດັຍແລະໄດ້ຂຽນໜັງສືເຫລັ້ມນຶ່ງຊື່ວ່າ "ປະທີປແຫ່ງອາຊີ" (The Lighf of Asia) ຊຶ່ງເປັນ ໜັງສືທີ່ມີຄົນນິຍົມອ່ານຫລາຍທີ່ສຸດໃນໂລກເຫລັ້ມນຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຊາວອິນເດັຍແລະຊາວໂລກ ມີ ຄວາມສົນໃຈໃນພຣະພຸທະສາສນາເພີ່ມຂຶ້ນອີກ

ຕໍ່ມາເມື່ອປີ ๑ຊ๖ (ພ.ສ. ๒๔๓๕) ທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ພ້ອມດ້ວຍຄນະ ໄດ້ໄປຕັ້ງສຳນັກໃຫຍ່ທີ່ກັລກັຕຕາ ເພື່ອເຜັ່ງສູນກາງເຜີຍແຜ່ສາສນາໃນປະເທສອິນເດັຍ ໃຫ້ຊື່ວ່າ "ສມາຄົມມະຫາໂພທິ" ການຕັ້ງສມາຄົມນີ້ມີວັຕຖຸປະສົງສຳຄັນ๓ : ເພື່ອກອບກູ້ສັງເວຊນີຍະສະ ຖານທັ້ງ ๔ ແຫ່ງ๓ ບ່ອນປະສູຕຂອງພຣະພຸທະເຈົ້າ (ລຸມພິນີ) ບ່ອນຕັສຮູ້ (ພຸທະຄຍາ) ບ່ອນ ສແດງທັມມະຈັກ (ສາຣະນາຖ) ບ່ອນສະເດັ໊ດປະຣິນິພພານ (ກຸສິນາຣາ) ທີ່ພວກພຣະຮິນຖູ ຖືເປັນກັມມະສິທຢູ ໃຫ້ໄດ້ກັບຄືນມາຢູ່ໃນຄວາມອຸປຖາກຣັກສາສັກກາຣະບູຊາຂອງເຮົາ ຊາວ ພຸທ ຄ້ງເດີມ

ສະມາຄົມມະຫາໂພທິ ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມປາຖນາ ຫລືຄວາມພະຍາຍາມອັນແຮງກ້າ ຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ສນັ້ນຈຶ່ງຈຳຕ້ອງກ່າວເຖິງຄວາມເປັນມາຂອງສມາຄົມກັບ ປະວັຕຂອງທ່ານທັມມະປາລະພ້ອມໆກັນໄປ ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ຈະຂໍເລ່າປະວັຕຂອງທ່ານໂດຍຫຍໍ້ ໃຫ້ ທ່ານທັ້ງຫລາຍຊາບເສັຍກ່ອນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າທ່ານທັມມະປາລະຄືໃຜ ເກີດຢູ່ທີ່ໃສ ເປັນຄົນສຳ ຄັນຢ່າງໃດ ແລະໄດ້ຟັ້ນຟູພຸທະສາສນາໃຫ້ຈເຣີນຢ່າງໃດແດ່ ເຮົາຄວນຮູ້ໄວ້ ສນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າ ຈ໊ຈະຂໍເລ່າປະວັຕຂອງທ່ານຄ້ງຕໍ່ໄປນີ້ :

ທ່ານທັມມະປາລະ ເດີມຊື່ວ່າ ເທວະວິຕາຣະນ ເກີດເມື່ອວັນທີ ๑๗ ເຊຕາມ (ກັນຍາ) ๑ຊ๔ ບົດາຊື່ ໂດນ ຄາໂຣລິສ, ນາຣດາຊື່ນາງມັລລິກາ ເປັນລູກຊາຍຜູ້ຖ້ວນສາມຂອງຕະກູລທີ່ ຮ້ັ່ງມີແລະນັບຖືພຣະພຸທະສາສນາຢ່າງເຄ້ັ່ງຄັດຕະກູລນຶ່ງ ນອກເມືອງໂຄລັມໂບ ປະເທສລ້ັງກາ ເມື່ອທ່ານຈເຣີນວັຍໃຫຍ່ຂຶ້ນມາອາຍຸໄດ້ ๗ ປີ ກ໋ໄດ້ຮັບການສຶ່ນສາ ຈນເຖິ່ງຊັ້ນມັທຍົມບັ້ຕ໋ນ (ຄິ ໂລມ) ໃນຂນະທີ່ທ່ານສຶກສາຢູ່ນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຜ່ານອຸປສັກຂັດຂ້ອງຫລາຍຢ່າງ ກ່ຽວກັບພວກຄຣິສ

ฤษ ต้องการปากให้ท่านเชื่อถือในสาสนาคริสตังนำเอา จนเถ้าต้องปุ่งแปงสะถานที่สิ้นสา (โรงธรม) ปู่เลื่อยๆและย้อนการอัดแย้งกันกับพวกครู ที่เล่าถือสาสนาคริสตัง และบังคับให้ท่านไปเข้าโบสถ์ไหว้พระเยซู และสูตมิบต์อ้อนวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าให้มารับเอาบาปกัม ตามหลักของสาสนานั้น ต่มาท่านก็ได้พบกับอาจารย์ที่ดี คือหัวหน้าคณะกันมันถาน (The Theosophist) ที่เดินทางมาประการพระสาสนาในประเทสลังกา คือท่านพันเอก โอลคอต ชาวอะเมริกันกับนาง บราวาวาทสกี้ ชาวรุสซี และได้ตั้งสมาคมกันมันถาน (The Theosophical Society) สำลับชาวพุทธขึ้นที่โคลัมโบ ในลังกา ท่านทันมะปาละ ก็ได้เป็นสะมาชิกปะจำคนนึ่งในสมาคมนั้น ท่านได้เป็นลูกสิดหลี เพื่อนที่คุ้นเคียปางสะนิดกับนายพันเอก โอลคอต และนางบราวาทสกี ท่านเดียเดินทางท่องไปทั่วเกาะลังกา ร่วมกับท่านนายพันเอก เพื่อเป็นนายโคสะนาสีลทันและหาทุนไปปับปุงการสึกสาให้บุอะชินชาวพุท โดยมีอิกุเก้าคันนึ่งเป็นพาหนะ ในการออกโคสะนาหาทุนนั้น ท่านก็ได้ทำการเผียแผ่พระพุทสาสนา ปลุกใจคนลังกาให้ตื่นตัวใน เอกราชและสิงใจในอัทยะทันทางพระพุทสาสนา อันเป็นมรดกของปู่ป่าตานาย ในการร่วมงานกับท่านนายพันเอก ผู้เสับสละนั้น เร็วให้กำลังอันมีต่อพาระกิจ เพื่อสังคมมะบุสก้าแขงขึ้นโดยลำดับ ท่านก็ตั้งใจเป็นผู้เสับสละตาม จนท่านได้ลาออกจากหน้าที่การธัฤบาล แล้วกับมาดำเนินงานอันนี้โดยอิสระ โดยถือเพสเป็นอะนาคาริกะ แปลว่าผู้บ่มีเรือน บ่ครองเรือน เป็นคนถือสีลแปด แต่บ่บวชเป็นพระ และบ่กินกินจุบและปา ปู่ที่ข้างอิกุท่านก็ยงป้ายติดไว้ว่า การกินจุบปาเป็นของตองผีกเวั้น จุ๊เป็นหลักสำลับปะติบัติในสมาคมมะหาโพทิเก้าทุกมื้อ ต่มาท่านได้อ่านบิทถวามและข่าวทั้งในลังกา อินเดียและอังกิส ชุ๊ยงโดยท่าน เซิ่ร์ เอดวิน อารโนล์ (Sir Adwin Arnold) ผู้ยงหนังสือปะทีปแห่งทวีปอาชี ท่านได้อ่านบิทถวามว่า ธัฤบาลอินเดียและชาวพุทหัวหลาย ถวนจะได้เป็นผู้มีสิทและอุปะถากรักสาพุทะถะยา อันเป็นบ่อนก่อเผิดพระพุทสาสนา เป็นการเสับปนและหน้าอีกู่ที่สุด ที่จะปะป่อยให้พระพุทะรูปต่างๆ ในสถานที่นั้นถูกทำลายม้างเผยงบป้าชะชายปู่ตามดิน และเมื่อท่านได้ยินข่าวเชั่นนั้นก็เดียสังเวชสลดใจ เมื่อท่านเดินทางไปอินเดีย ก็ได้เยี่ยมพาบ

ອັນໜ້າສັງເວຊນັ້ນລ້ວນໃຕ່ທ່ານເອງ ກຳລັງໃຈອັນເປັນມະຫາກຸສົນແລະມຫາບຸຣຸສ ທີ່ມີຢູ່ແຕ່ກ່ອນແລ້ວນັ້ນ ກໍມີກຳລັງຂຶ້ນຢ່າງແຂງແຮງ ບັນດານໃຫ້ທ່ານຕັດສິນໃຈຢ່າງເດັດຂາດເສັຍສລະມາແຕ່ຄາວນັ້ນ

ເມື່ອປີ ๑๗๑ (ພ.ສ. ๒๔๑๔) ທ່ານກໍໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງອັທຍາ ໃນປ່ອປອກ ອັນເປັນສຖານທີ່ຕັ້ງສມາຄົມສັນນັຕຖານ ທ່ານໄດ້ຮຽນພາສາບາລີນຳນາຍພັນເອກໂອຄອຕ ໂດຍຄວາມແນະນຳຂອງນາງບຣາບາທສ໌ ເມື່ອຮຽນສຳເຣັຈແລ້ວ ທ່ານກໍຕັ້ງໜ້າຊ່ວຍວຽກງານສມາຄົມນັ້ນ ມີການເຜີຍແຜ່ສິລທັມສັນນັຕຖານຕ່ໄປ ທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ເປັນຄົນມີອັທຍາສັຍໃຈກໍເບີກບານ ລະມຸນລະມ່ອມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມໂຕ ເປັນຜູ້ບໍ່ຖືຕົນຖືຕົວ ມັກໃຫ່ໄຝ່ສູງ ຖ໊ຍິສຖ໊ສັກ ເປັນຄົນມັກນ້ອຍສັນໂດດ ຄວາມມີຄວາມໄດ້ເໝືອນກັບເປັນພຣະອົງຄ໌ນຶ່ງ ແລະເປັນຄົນຈຸຫມັ່ນກົງຕ່ໜ້າທີ່ເຣັດວຽງປະຈຳມື້ບ່ໄດ້ຂາດ ຄືແປທັມມະຝ່າຍພຸທສາສນາເປັນພາສາອັງກິດອອກ ເຜີຍ ແຜ່ ກະໂຄງການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກ້າວໜ້າ ແປແລະອະທິບາຍທັມມະແກ່ຜູ້ສົນໃຈ ຂຽນບົທຄວາມກ່ຽວກັບພຸທສາສນາເພື່ອລົງໜັງສືພິມປະຈຳວັນ ທ່ານຄົບຫາສມາຄົມໄດ້ໝົດທຸກຄົນ ບ່ເລືອກໜ້າວ່າຜູ້ເຖ້ຳຫລໍໜຸ່ມ ເດັກຫລ໊ຜູ້ໃຫ່ ຄົນມີຫລ໊ທຸກຂ໌ຈນ ທ່ານບ່ເລືອກຊາຕຊັ້ນວັນນະ ທ່ານຖ໊ວ່າທຸກໆຄົນເປັນເພ໋ອນເກ໊ດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ ດ້ວຍກັນທັງສ໋ິນ ຄວນຮັກເໜ໋ງຊ໋ງກັນແລະກັນ ບ່ຄວນກ໋ງກ໋ນ ຊ໋ງ ຊ໋ງ ຊ໋ງ

ເດືອນທຸກໆວັນອາທິດ ຄນະນັກຮຽນຕ້ອງເຂົ້າໄປທຸກໆວັດ ເພື່ອຟັງຫລັຽງສິລທັນຈາກພຣະ ຊາວລັງກາຊາບຄວາມວ່າທ່ານທັມມະປາລະພາທຳມາເປັນຕົວຢ່າງ ອັນນີ້ເປັນນະໂຍບາຍຂອງ ຊາວພຸທນີທ່ານທັມມະປາລະເປັນຕົ້ນທີ່ບໍ່ປາກໃຫ້ເຍົາວະຊົນໄປຫລົງໃຫລເຊື່ອຖື ສາສນາອັນຄື ສາສຄຣິສຕັງເປັນຕົ້ນ ສະນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ອົບຮົມເດັກໃຫ້ເຊື່ອສິລທັນຕັ້ງແຕ່ບັງນ້ອຍໆ ເມື່ອໃຫຍ່ມາເຂົ້າ ກໍຈະບໍ່ເຊື່ອງົມງາຍໃນອັນບໍ່ເປັນປະໂຍຊນ໌

– ຄາວນຶ່ງທ່ານທັມມະປາລະ ໄດ້ຖືກເຊີນໄປປະຊຸມກ່ຽວກັບພຣະພຸທະສາສນາສັນພັນທ໌ ທົ່ວໂລກ ເມື່ອເສັດການປະຊຸມແລ້ວທ່ານກໍເດີນທາງກັບທາງເຮືອແລະໄດ້ມາແວະຊົມເກາະຣາວາຍ ຂຶ້ນໄປຢ້ຽມຢາມເມືອງໂຮໂນລູລູ ຄາວນັ້ນມີບ້ຽຄົນນຶ່ງເປັນຜູ້ມີຕະກູລສູງແລະຮັ່ງມີ ເມື່ອໄດ້ຊາບຂ່າວ ວ່າທັມມະປາລະເຜີ່ຍແຜ່ສິລທັນໄປສູ່ປູໂຣປແລະອະເມຣິກາບາງກໍເຂົ້າໄປຫາທ່ານແລະເລົ່າຄວາມ ເປັນໄປຂອງນາງໃຫ້ທ່ານທັມມະປາລະຟັງ ຄືນາງເປັນຄົນໃຈຮ້າຍຄຸງຄ່ຽງ ນາງມີຊື່ວ່າ ນາງ ມາຣີ ອີ ຟອສເຕີ (Mrs. Mary E Forter) ອາຍຸໃນຣາວ ๕๐ ປີ ນາງຖາມຄວາມຂ້ອງໃຈຂອງນາງວ່າ ເຣັດຢ່າງໃດ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະລະຄວາມໂກຫຄຸງດນີ້ໄດ້ ທ່ານທັມມະປາລະກໍແນະນຳດ້ວຍການ ກຳໜົດຮູ້ອາຣົມທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັດຈຸບັນ ບໍ່ໃຫ້ໄປຕິໜັ້ນໃນອາຣົມນ໌ຕ່າງໆ ໃຫ້ກຳ ໜົດພິຈາຣະນາລົມຫາຍໃຈເຂົ້າອອກ ແລະເມື່ອນາງປະຕິບັຕຕາມກໍໄດ້ຜົລຈິງໆ ເລີຍເຊື່ອເຫລື້ອມ ໃສໃນພຣະພຸທະສາສນາ ໄດ້ສະແດງຕົນເປັນອຸປາສິກາ ແລະໄດ້ປະວາຣະນາທ່ານທັມມະປາລະ ໄວ້ວ່າ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການເງິນໄປສ້າງສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຍຊນ໌ທາງຝ່າຍພຸທະສາສນາແລ້ວ ຂ້ອຍບິນ ດີສນັບສນຸນຈົນສຸດຄວາມສາມາຖ ແລະມອບເງິນໃຫ້ທ່ານເປັນຈຳນວນຫລາຍລ້ານ

ເມື່ອທ່ານທັມມະປາລະກັບມາເຖິງລັງກາແລ້ວ ກໍໄດ້ເດີນທາງໄປອິນເດັຍ ກະໂຕງກາຣ ສ້າງສັງເວຊນິຍສຖານທັ້ງ ๔ ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຈຸດສູນກາງກໍແມ່ນສາຣະນາຖ ສຖານທີ່ພຣະອົງຄ໌ ສແດງປະຖົມເທສນາ ທ່ານໄດ້ຊຸດຶນແຕ່ວນັ້ນ ນຳພວກຮິນດູ ແລ້ວຈັດຕັ້ງສູນກາງ ສມາຄົມມະຫາໂພທິຂຶ້ນທັ່ວນັ້ນ ນອກນັ້ນກໍໄດ້ສ້າງໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງສາຍ ແລະທີ່ພັກອາສັຍ ທົ່ວໄປອີ່ນ ๆ ອີກ ຖ້າຕ້ອງການເງິນເທົ່າໃດກໍສັ່ງເອົານຳນາງມາຣີ ຟອສເຕີ ນາງກໍຈັດສ່ົງໃຫ້ຕາມ ຄວາມປະສົງ ສນັ້ນເມື່ອທ່ານສ້າງອັນໃດສຳຄັນ ๆ ທ່ານຕ້ອງຢ່ຽມຊົມທ່ານແລະຊົມນາງມາຣີໃສ່ດ້ວຍ ກັນ ເພາະນາງເປັນກຳລັງໃຫຍ່ແລະສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການຟື້ນຟູພຸທສາສນາຂຶ້ນໃນອິນເດັຍ ແລະ ທົ່ວໄປອີ່ນ ๆ ອີກ.

ນາງມາຣີ ຟອສເຕ ເປັນມະຫາອຸປາສິກາສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະເປັນແມ່ ບຸນທັນ ຂອງທ່ານ ທັນມະປາລະ ເມື່ອນາງໄດ້ໝົດບຸນແລ້ວທ່ານກໍໄດ້ບັນທຶກໃສ່ສມຸດປະຈຳວັນຂອງທ່ານໄວ້ຕອນນຶ່ງ ວ່າ " ວັນທີ ๑๔ ມີຖຸຣາ ๑๙๓๑ ຕົ້ນຕີສອງ ເປັນເທື່ອອີກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຳຕ້ອງລືມບໍ່ໄດ້ຊໍ້ຳ ປະທັບໃຈ ຄືແມ່ນາງແມຣີ ຟອສເຕ ເພາະເພິ່ນໄດ້ໝົດບຸນໄປແລ້ວ ເມື່ອປານເຄືອງກໍ່ແລ້ວ ເພິ່ນເປັນແມ່ບຸນທັນ ເປັນຫລອດຄາຖາທີ່ສັກສິທຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ບັນດານໃຊຄືມາ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເພິ່ນເປັນຄົນກ້າເສັຍສລະປ່ານຍອດໃນປະວັດກາລ ບັດນີ້ຜູ້ຖືພາຣະແຫ່ງກາຣທີ່ ເສັຍສຸລະອັນຫາຜູ່ປຽບບໍ່ໄດ້ນັ້ນໄດ້ສ້ຽງສຸດລົງແລ້ວ ສາທາຣະນະປະໂຍຊນ໌ທີ່ນາງໄດ້ພຳເພັ້ນມາ ນັ້ນນີ້ນາກຫລາຍສຸດຈະຄັນຣະນາ " ແມ່ນາງແມຣີ ຟອສເຕ ນອກຈາກຈະໄດ້ທອດເທເງິນນັບ ເປັນຈຳນວນຫລາຍລ້ານ ຊ່ອຍເຫລືອງກກາຣກັບທ່ານທັນມະປາລະ ຕອນນັ້ນນີ້ຊີວິຕຢູ່ແລ້ວ ວິນາທີ່ທີ່ນາງຈະໝົດລົມຫາຍໃຈ ນາງກໍ່ບັ້ງບໍ່ລືມພາຣະກິຈອັນສຳຄັນນັ້ນເລີຍ ນາງໄດ້ເຮັດພິນັຍ ກັມນອບເງິນຈຳນວນ ๕๐.๐๐๐ ໂດລາ ໄວ້ເປັນມູລນິທິບຳຮຸງໂຮງຮຽນ ໂຮງໝໍຍາບາລຫລາຍ ບ່ອນທັ້ງໃນລັງກາແລະອິນເດັຍ.

ໃນຕອນນຶ່ງທ່ານທັນມະປາລະໄດ້ບັນຖຶກໄວ້ວ່າ " ໂຕຂ້າພະເຈົ້າຄົນດຽວ ມີແຕ່ມືລ້າ ໆ ໄດ້ອິດທິນບາກບັ້ນໝາຍາມ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຊາວພຸທໝະນ້າ ໃຫ້ແລະປະເທສອື່ນ ໆ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ປະມານ ບ້ອນກາຣເສັຍສລະອັນຫາສິ່ງປານບໍ່ໄດ້ຂອງແມ່ນາຣີ ຟອສເຕ ບັດນີ້ຊາວພຸທ ທົ່ວໂລກໄດ້ນີ້ພຣະທາຕເຈດີ (ຄືພຸທຄຍາ) ແລະທີ່ສຳຄັນອື່ນອີກ ບໍ່ໄດ້ນີ້ຊາວສີຫລ (ລັງກາ) ໃຫ ໍ ໝະນ້າ ທິເບຕ ຈີນ ແລະຍີ່ປຸ່ນ ນັ້ນນີ້ນາຊ່ອຍເຫລືອພໍປະນານ ແຕ່ວ່າຈາກຄົນແດນອັນ ໄກແສນໄກ ຄືໃຣໃນລູ ເກາະຣາວາຍໄດ້ເກີດນີກາຣຊ່ອຍເຫລືອຢ່າງບໍ່ໜ້າເຊັ່ນໄປໄດ້ ຈາກແມ່ ນາງນາຣີ ເພື່ອຊ່ວຍຟື້ນຟູພຣະພຸທສາສນາໃນປະເທສອິນເດັຍ, ລັງກາ ແລະເພື່ອຈັດຕັ້ງພຣະ ພຸທສາສນາຂຶ້ນໃໝ່ໃນປະເທສອັງກິດ ໂດຍບໍ່ນີຜູ່ໄດ້ໃນໂລກພຣະພຸທສາສນາ ຈະເປັນເໝືອນ ນາງໄດ້ ຊາວພຸທທັ້ງໝົດເປັນເໝືອນກັບຕາຍໝົດແລ້ວ ພຣະພິກຂຸຜູ່ເສັຍສລະແທ້ກໍ່ບໍ່ນີຫລືຫາ ຍາກເຕັມທີ...

ແລະທ່ານບັ້ງໄດ້ເວົ້າຊ້ຳອີກຍາມໃກ້ຈະຕາຍວ່າ ຂໍໃຫ້ຜູ່ໄດ້ຕາຍໃສ່ແຜ່ນດິນອັນສັກສິດ ຄືບ່ອນປະທັບຂອງພຣະພຸທອົງທີ່ມູລະຄັນທະກຸຕີ ຂໍໃຫ້ຜູ່ຂ້າໄດ້ຕາຍໄວ ๆ ເພື່ອຈະໄດ້ນາເກີດ ອີກເພື່ອຈະໄດ້ອຸທິສຊີວິຕສືບຕ່ອງກກາຣອັນນີ້ຕ່ໄປອີກຈັກ ๒๕ ຊາຕ ອັນນີ້ກໍ່ສແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ

ท่านผู้เสียสละเพื่อค้ำจุนพระพุทธสาสนาแท้ๆ ตามความคิดเห็นของข้าพะเจ้าแล้ว ท่านผู้นี้คิงบ่แม่นคนยิวยานสามวานสัง คิงแม่นหนึ่งในหิสัวอิงจะมาตัสข้างหน้า อันนี้มาค้ำจุสาสนาของอิงถ์พระสาสดา ทั้เสือมโซมลิงไปให้จะเริ่มรุ่งเรืองคืนมาสู่ปะเทสอินเดียและทั่วโลกอีก.

โอ้อะนิจจา! โลกนี้บ่ทั่งเแท้ถิหลิหนึ่! ต่ำมาบ่เห็งนางหลังจากยาแม่นางมาธิฟอสเก็ ล่วงลับไปแล้อ ท่านทัมมะปาละกะได้เถิงแก่สังขะกัมล่วงลับไป เมื่อวันที่ ๒๓ เมสา ๑๙๓๓ รวมอายุได้ ๗๙ ปี เป็นหน้าเสียดายที่คนดีเชั่นนี้ ได้ฟ้าวลาโลกไปเสียโดยโอ เพราะท่านทำปะโยชุสุขส่วนโรมยังบ่ทันเต็มบริบูน สะนั้นจิ่งปากให้ท่านผู้นี้ยืนไปกั้งหลายร้อยปีกะไปอีก แต่กะยังถือใจปู่อ่า ท่านยังปาถนาอะเกิดในดินแดนชมพูทวีปกั๋มอีก หวังว่าบ่นานท่านคิงจะมาเกิดเกิดขึ้นมากะทำกะพิลางอันดีเด่น และเป็นปะโยชุน์อันก้วางขวางนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยแท้.

ปีนี้ ๑๙๗๔ เป็นอันถิบร้อยปีใหม่ของท่านอนาถะธิกะทัมมะปาละ ได้วงมารอดมาได้อันที่ ๑๓ กับยานี้ ชาวพุทท่วโลกที่ได้เห็นถึงความดี และอุภภาอันประเสิดสุด โดยสเพาะป่างบ้กถือพวกเราชาวลาว ทั้บับถือสาสนาพุทธะบริกเถิงคุนความดีของท่านผู้นี้แล้อ จิ่งได้พ้อมพงกันมีถนะธัถบางและถนะสิงถ์ออกถิบยาตโขม อาจยาเจ้างาบ ได้จัดตั้งกองบุนสลองขึ้นท่วอัฒมะหาพุทวิงสาป่าหลวงนี้ เพื่อเป็นเถื่องสแดงความกะตันญูกะตะเวทิ และอีกปะการนึ่งกะเป็นเถื่องเตือนใจของพวกเราให้เป็นถินเสียสละ เพื่อทำความดีแก่สังถินโลก ในโลกสมัยใหม่ เหมือนกับท่านผู้นี้ได้ทำมาแล้วเป็นตัวอย่าง.

ในอาวะสานแห่งปาถกถานี้ ขอให้ชาวโลกทั้งหลายจิ่งเป็นผู้เสียสละปะโยชุน์ส่วนถิวแล้อ พากันมาทำสาหาระนะปะโยชุน์ เพื่อชาถและพระสาสนาให้จะเริ่มรุ่งเรืองขึ้นต่ำไปเทิ่น.

ก–๑๐–๓๔

พระมะหาก้าว ญาณวิ

ภาธภู้พุทถะบา

โดย ท่านอะนาถาธิปะทัมมะปาละ

– ธิบโธม โดย พ.ต.อ. เล็อน วิโลหิวาส์ –

บำแสดงปาถะกะถา ในงานสลองวันเกิดถิบร้อยปีของท่านทัมมะปาละ

ก่อนจะก่าวเถิงเบื่อเธื่องที่ได้พาดหัวไว้นั้น ข้าพะเจ้าอำก่าวเถิงเธื่องถวามเป็นมาของพุทถะบา พ่ให้เป็นภาธฟังถวามบึกถือของท่านผู้ฟัง ไว้จักน้อยเสียก่อนว่าเหตุใดจึ่งมีภาธภู้เอาสัวเวชะนียะสถานแห่งนี้ขึ้น

ในๆภ์รู้ถือปู่แล้วอ่าพุทสาสนานี้เกิดปู่ในปะเทสอินเดีย โดยแม่นเจ้าชายสิถัตถะ ธาชโอธิสของพระเจ้าสุทโททะนะ และพระนางสิริมะหามายา พระเจ้าภุกกะบิลพัถ เป็นผู้ถันพบหลักทันของพระพุทสาสนานี้ แล้วได้ออกมาเผิยแผ่เป็นพระพุทสาสนาขึ้น

ภาธถันหาหลักทัมอันนี้ พระอิถ์ได้เริ่มต้นด้วยภาธเล่าธงปธัชยาต่างๆ จินถบถ้วน เพื่อสแวงหาถวามพ้นทุกถามอิใสแห่งถวามบีบิมในสไมนั้น แต่พระอิถ์เหนังว่า ยังบ่แม่นหินทางที่จะน่าไปให้พ้นจากทุกได้ จึ่งได้ปฏิบัติภาธถันถล้า โดยภาธพ่ำเพ็ญอิปัสสะนากัมมัตถานปู่โดยล่ำพัง เมื่ออันขึ้น ๑๔ ถ่ำเดือน ฝ ก่อนพุททะสักราช ๔๕ ปี หลังจากได้สันเข้ามะทุปายาถจากนางสุชาดาแล้ว พระอิถ์ได้เข้าไปนั่งสมาทิปู่ใต้ร่มโพใหย่แห่งนึ่ง โดยได้ตั้งปะนิทานว่าจะทำพุธบังถ้นถล้าหาในอะทัมอันนี้ปู่นะที่นั่งจินให้พบ ถ้าบ่พบแล้วจะบ่ยอมลุกขึ้นเป็นอันขาด แม่นว่าสังขารร่างกายจะพุพังแตกสลายลิ้งในที่นี่เสียก็ตาม เมื่อพระอิถ์ได้เข้าสมาทิถ้นถึดไปมากำเลิยได้ถองปีนยาอันแก่ก้า สำเร็ถตะรัสรู้พระสัมมาสัมโพทิยาน ในถ่ำอันเพ็ญเดือน ฝ นั้น หมายถวามว่าเป็นผู้รู้แจ้งเห็นจิง ในเธื่องราวทุกป่างของโถธ

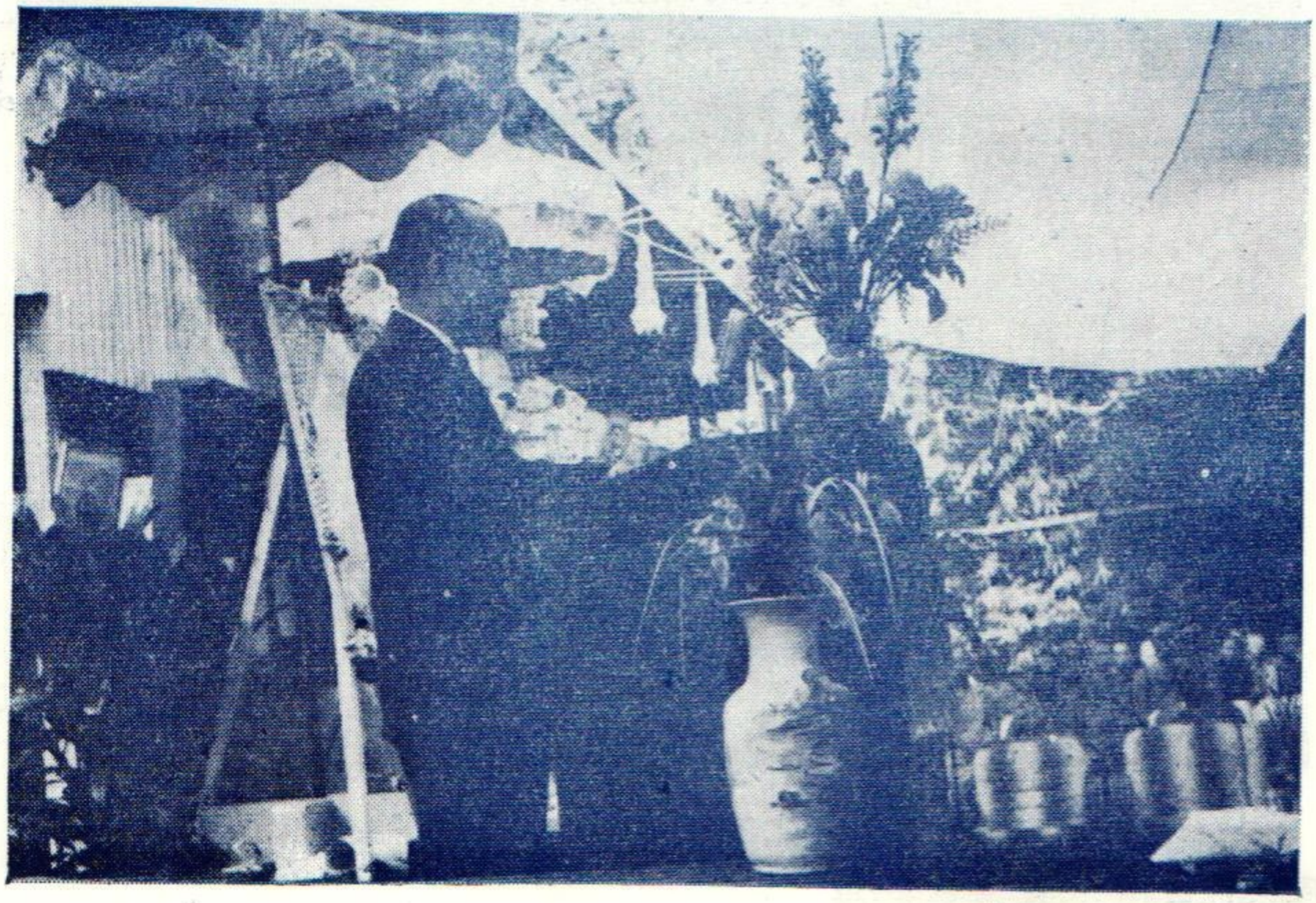

ທ່ານ ພ.ຕ.ອ. ເລ໋ອນ ວິໄລທິ໗ສ໌ ເລຂາທິ ການພຸທ໗ິ໗ສ໌ກຳລັ໗ ສະແດ໗ປາຖະກະຖາ ເຈ໋ອ໗ ໗ານກອບ ກຸ້ພຸທ ຄະບາ ເນ໋ອ໗ໃນວັ໗ພິ ທິສລອ໗ ວັນ ເກິດຄົບ ຮ້ອບປີ ຂອ໗ ອະນາຄາ ຣິກະທັມມະປາລະ.

△ ▲ △

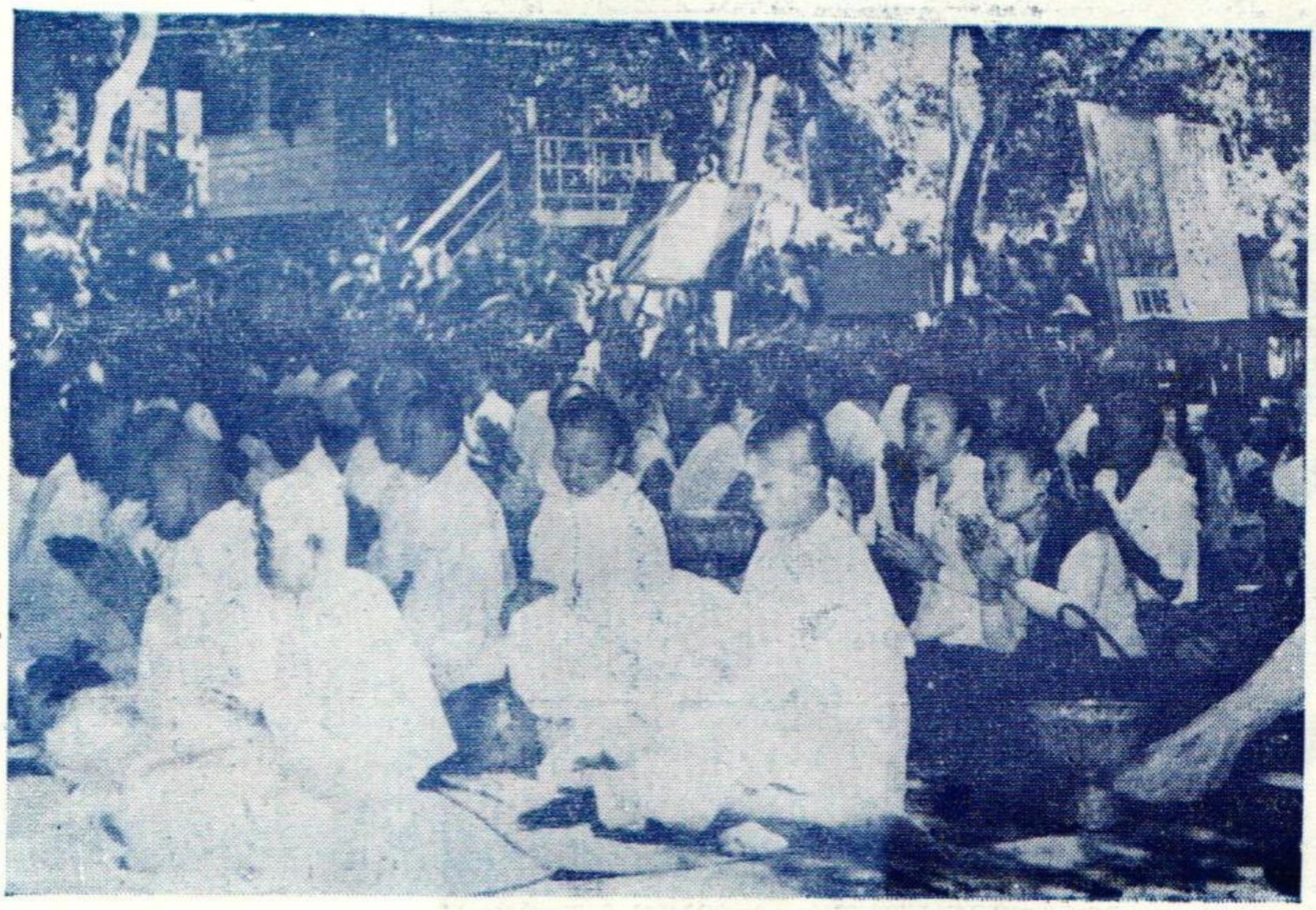

ອົ໗ແຈ໋ ໗ ຂອ໗ ບັນ ດາທ່ານ ຜູ່ ຟ້ ໗ ທ້ ໗ ຫລາຍ ພະຣິ ຍາ ພະ ນະທ່ານ ນາຍ ພິລ ພຸ ມີ ຫ໋ ສ ວັນ ແລະ ພະຣິ ຍາ ພະ ນະທ່ານ ແກ້ວ ວິ ພ ກ ສ ກ ໄ ໄ ປ ຮ ວ ມ ທ ບຸ ບ ໃ ທ ໗ ນ ຳ ດ ວ ຍ.

ພຣະ ເຖ ຣາ ພຸ ເຖ ຣະ
ແລະ ພິ ຊຸ ສາ ມ ເນ ນ
ທ້າ ທ ລາ ຍ ຜູ່ ເຂ້ົ້າ
ຮ່ວ ມ ໃ ນ ພິ ທີ ມີ ພ ຣ ະ
ຄ ຽ ງ ມຸ ນີ ວົ ງ ສ໌
ອ ະ ຄ ຶ ດ ປ ະ ທ ານ ອ ົ ງ ສ໌
ກ າ ຣ ສ ົ ງ ຄ ໌ ພ ຣ ະ ທ ັ ມ
ມ ະ ວ ໍ ຣ ະ ນ າ ຍ ິ ກ ທ ັ ມ
ມ ະ ທ ູ ຕ ໃ ຫ ປ ະ ຈ ໍ ສ າ ວ
ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ

★

ບຸ ອ ະ ຊ ິ ນ ໂ ຮ ງ ຮ ຽ ນ ສ ີ ລ ທ ັ ມ ອ ັ ນ ອ າ ທ ິ ດ
ສ ໍ ນ ັ ກ ວ ັ ດ ຫ ົ ວ ເ ມ ື ອ ງ ກ ໍ ລ ້ ັ ງ ສ ະ ແ ດ ງ ປ າ
ຖ ະ ກ ະ ຖ າ ທ ັ ມ ມ ະ ເ ນ ື ່ ອ ງ ໃ ນ ພ ິ ທ ີ ສ ລ ອ ງ
ອ ັ ນ ຄ ົ ບ ຮ ້ ອ ຍ ປ ີ ທ ັ ມ ມ ະ ປ າ ລ ະ .

★

ໂລກ ເປັນຜູ້ຫລຸດພົ້ນໄປຈາກວັຕຕະສົງສານ ເປັນຜູ້ມີຄວາມຈິດອັນບໍຣິສຸດພຸດຜ່ອງໄດ້ຊື່ວ່າເປັນ
ພຣະພຸທະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ໃນຕອນຂ້ອນຈະແຈ້ງແຫ່ງຣາຕຣີນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ

ການຕຣັສຮູ້ຂອງພຣະອົງຄ໌ນັ້ນ ເປັນໄປຢ່າງໃດແລະຕຣັສຮູ້ອັນໃດນັ້ນ ຂໍບໍ່ນຳມາກ່າວນະທ່ານ
ເພາະຈະອອກນອກເຣື່ອງໃຫ້ເປັນການຄຸມເຄືອແກ່ບົດຄວາມອັນນີ້ ແຕ່ຂໍກ່າວເຖິງສຖານທີ່ປະທັບ
ຂອງພຣະອົງຄ໌ເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າສຖານທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນບ່ອນສຳຄັນໃນເຣື່ອງພຸທສາສນາມາກ
ໂດຍເຫດວ່າເປັນບ່ອນທີ່ເຈົ້າຊາຍສິດທັດຖະ ໄດ້ມາບັນລຸອະນຸຕຣະທັມອັນວິເສສ ຕຣັສຮູ້ພຣະ
ສັມມາສັມໂພທິຍານ ເປັນພຣະພຸທເຈົ້າຢູ່ນະທີ ກໍເທົ່າກັບວ່າສຖານທີ່ນີ້ເປັນບ່ອນໃຫ້ກຳເນີດ
ແກ່ພຣະພຸທສາສນາ ເໝືອນກັນກັບສວນລຸມພິນີ ເປັນບ່ອນໃຫ້ກຳເນີດແກ່ເຈົ້າຊາຍສິດທັດຖະ
ນັ້ນເອງ ຈຶ່ງນັບວ່າເປັນສັງເວຊະນີຍະສຖານ ອັນສຳຄັນບ່ຽງຂອງບັນດາພຸທທະມາມະກະທັ້ງ
ຫລາຍໂດຍທົ່ວໄປ

ຕົ້ນໂພຕົ້ນນີ ໃນຄັ້ງທີ່ພຣະພຸທເຈົ້າເຂົ້າປະທັບບຳເພັນສມາທິດັ່ງກ່າວແລ້ວນັ້ນ
ເປັນຕົ້ນໄມ້ປູໃນກາງປ່າປ່ງອ ທຳໃຫ້ມີຄວາມສງັດງຽບເຍືອກເຍັນ ສົມໃຫ້ເກີດຄວາມວິເວກແກ່
ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ປະສົງຕັ້ງສມາທິອັນແນ່ວແນ່ໂດ້ແທ້ ເມື່ອພຣະອົງຄ໌ໄດ້ຕຣັສຮູ້ຢູ່ທັນແລ້ວ ແລະເມື່ອ
ພຣະພຸທສາສນາ ໄດ້ຕັ້ງຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງຂຶ້ນມາແລ້ວ ກໍເລີຍມີການບູຮະນະສຖານທັນ ໃຫ້
ເປັນວັດວາອາຮາມ ເປັນບ້ານເປັນເມືອງຂຶ້ນໂດຍຕັ້ງຊື່ວ່າ "ພຸທຄະຍາ" ຄຳວ່າພຸທຄະຍານັ້ນ
ກໍມີຄົນເຫດທີ່ມາໃຫ້ເອົາຊື່ນມາໃສ່ຢູ່ຫລາຍປ່າງ ຊ່ຽຂໍບໍ່ກ່າວໃຫ້ລະອຽດໃນທີ່ນັ້ນ ຂໍກ່າວແຕ່ພຽງ
ວ່າສະຖານທີ່ນັ້ນ ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດອັນ ມະຄະທະ ໃກ້ກັບເມືອງອັນໜຶ່ງ ຊ່ຽເອົ້ກຄຳບັນນັ້ນມີກະສັດຜູ້
ຄອງເມືອງນັ້ນທະຣົງພຣະນາມວ່າ ກະສັຕຄະຍາ ອີກເຣື່ອງໜຶ່ງກໍໂດຍເຫດວ່າສຖານທີ່ນັ້ນຕັ້ງຢູ່ໃນ
ເຂຕອິດທິພົລຂອງຄະຍາກະເສຖມາແຕ່ເດີມ ໃນຄະຍາກະເສຖນີ້ມີສຖານທີ່ສັກສິທຊ່ຽພວກ ຣິນດູ
ຖວາຍເຂົ້ານິນທ໌ຢູ່ໂຮມ ๑ ຝ ແຫ່ງແລະ ມີຄະຍາ ຕ່ຳທ້າຍຢູ່ຫລາຍແຫ່ງຄື: ສີວະຄະຍາ ພຣົມມະ
ຄະຍາ ເປອກະຄະຍາ – ຣາມມະຄະຍາ ບຸທ໌ສະຖ໌ຣະຄະຍາ ພິມມະຄະຍາ ແລະພຸທທະຄະຍາ
ດ້ວຍກັນນັ້ນ ກ່ອນເວລາພຣະພຸທເຈົ້າມາຕຣັສຮູ້ຢູ່ທັນນັ້ນ ສຖານທີ່ນັ້ນມີຊື່ວ່າ ໂພທະຄະຍາ
ເມື່ອພຣະພຸທເຈົ້າມາຕຣັສຮູ້ໃນທີ່ນັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງຖືກທັນວ່າ ພຸທຄະຍາ

ເຫດທີ່ມາໃຫ້ມີສັງເວຊະນີຍະສຖານ ๔ ແຫ່ງຂຶ້ນໃນອິນເດັ່ນນີ້ ນອກຈາກຄວາມຈິງແຫ່ງ
ຄວາມເຊື່ອມາຂອງຊາວປວັດຂອງພຣະພຸທເຈົ້າແລ້ວ ຍັງມີຄວາມຖຸກເຕ້ຽນຈາກ ພຣະພຸທເຈົ້າ

เอา ในเวลาก่อนจะเข้าสู่ปะรินิพพานไว้อีกด้วย ในวาระนั้นพวกสาวิกทั้งหลาย เห็นว่าพระพุทธเจ้าก็จะดับขันเข้าสู่ปะรินิพพานแล้ว จะบ่มีผู้ใดเป็นครูบาอาจารย์ บ่มีสิ่งใดเป็นที่สักการะบูชาต่ไปอีกแล้ว พระอานนท์จิ่งได้ภาบทูลพระพุทเจ้า เถิงเรื่องที่ข้องใจปู่นี้ พระพุทเจ้าจิ่งปะทานโอวาทไว้ว่า "ให้เหล่าสาวิกทั้งหลาย ถือเอาสังเวชะนียะสถานทั้ง ๔ แห่ง คือที่ปะสูต ที่ตรัสรู้ ที่สแดงปะถมเทสนา และที่เข้าสู่ปะรินิพพาน นี่เป็นที่สักการะ และให้เอาพระทัมคำสั่งสอน ที่ได้บันยัดไว้แล้วนั้น เป็นครูบาอาจารย์ของท่านต่ไปเทิน"

ต่เมื่อพระพุทเจ้า เข้าสู่ปะรินิพพานแล้ว เล้าพุทบริสัททั้งหลาย กะได้พากันทะนุบำรุงชั้นถิ่นขึ้น พ้อมกันนั้นกะได้มีการบูระนะปะติสังขร สังเวชะนียะสถานทั้ง ๔ แห่งนั้นไว้เป็นที่สักการะบูชาสืบมา ส่วนพุทละยานั้นเป็นสะถานที่ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้านั้น เมื่อบ่างเข้ามาเถิงพุทะสักวัส ปี ที่กะสัตถิ่นบ่าง ถอยเมื่อปาตะลิบุตหริพระยามว่า "อะโสกราช" กะสัตถิ่นนี้เป็นนักรบผู้เก่งก้าสามาถทำการแผ่อำนาจ โดยการทำสิงคามไปทั่วสาระทิสคันมาเถิงถั่นที่พระอิง ทำสิงคามกับพวกกะลิงคะ พระอิงได้ข้าฟังเล้าสัตตูลิงเป็นจำนวนแสนคนในถั่งคงอนั้น จิ่งเป็นเหตุให้พระอิงเกิดความสลดใจขึ้นในถั่งนั้นเป็นย่างยิ่ง พระอิงได้มองเห็นความโหดร้ายของสิงคาม และเห็นว่าการกะทำอันนี้บ่เหมาะสมแก่มะนุสยะทัมเสียแล้ว จิ่งหาทางออกเพื่อจะส้างทางดีไว้ในชีวิต เมื่อมองดูแล้วกะบ่มีสิ่งใดจะดีไปกว่าการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ปู่กินร่วมกันโดยสันติ มีจิตใจเมตตากะรุนาต่สัพพะสัตทั้งหลาย ซิ่งเป็นเพื่อนร่วมทุกเกิดแก่เจ็บตายด้วยกันตามหลักของพระพุทะสาสนาย่างนี้อีกแล้ว เมื่อนั้นพระเจ้าอะโสกราช จิ่งวางอาวุทหันเข้ามาถือพระพุทะสาสนาย่างเคร่งคัด ตามตำนานว่าตั้งแต่ก่อนในโอกาสแห่งราชสำนักของพระอิงนั้น ทุกวันได้ต้องข้าเพะ ๑๐๐ ตัวข้าถวาย ๑๐ ตัวเป็นสบงอาหารแก่เล้าบริวาร จิ่งเป็นการพงพ่ำ เมื่อพระอิงหันเข้าหาพระพุทะสาสนาแล้ว กะเลิกการข้าสั้นนั้นเสียโดยสิ้นเชิง แล้วทำบุนให้ทาน สร้างวัดวาอารามมากหลายก่ายกอง เป็นจำนวนเถิงแปดหมื่นสี่พัน กิงกับจำนวนพระทัมมะขันในพระไตรปิกของพุททะสาสนา.

ตามตำนานกล่าวอว่า ในคาวที่พระเจ้าอะโสกยังบ่ทันเข้ามางับถือพระพุท
ทะสาสนานั้นพระอิงเคียใด้มาทำลายต้นโพนี้ถ้วนๆ แต่บ่มีหลักฐานใดปึงยัน พงๆแต่
อินิสใสอ่า ต่เมื่อพระอิงกับใจเข้าหาพระพุทสาสนาแล้อ พระอิงสิมพระไทย์กับต้น
มะหาโพที่นี้เป้นย่างบิๆ

ในตอนที่พระอิงเผียแผ่พุทสาสนานั้น ต่เมื่อพระอิงถ์ได้สิๆ พระมะหินทะ ไอ
ธิสอองพระอิงไปทำการเผียแผ่พุทสาสนา ปู่ที่ลังกาแล้อ พระอิงถ์ซ้ำถำธิ ปากใช้
นางๆ สังคะมิตตา ธาตุที่กาของพระอิงถ์ ออกไปลังกาอีกคินบิๆ จิ่งมีการถำธัด
ใช้นางเป้นผู้นำต้นโพตธัสธู้นี้ไป แต่พระอิงเคงว่าการที่ตัดตอนกิ่งโพนี้ไปนั้น อาดบ่
เป้นการสิมถวน จิ่งได้ใช้พระสิงธวมประชุมกันในเธื่องนี้ พระโมคะลิบุตะติกสะเถระ
ผู้เป้นใหย่ในหมู่สิงได้ถวายพระพอธว่า พระพุทอิงได้ทธิงอะที่ถานไว้แล้วว่า บ่ธิม
มะบ่มิต จะเป้นผู้เชินกิ่งพระสิมะหาโพที่ ไปปะดิสถานไว้ลังกา สนั้นจิ่งเหนว่าพระ
อิงถ์ จะเป้นผู้ทำได้ จะบ่เป้นบาบเป้นกันแต่ย่างใด. ในการที่จะตัดตอนกิ่งโพนี้ตาม
พระธาตุปะสิง. พระเจ้าอะโสกธู้สึกยินดี แล้วสั่งใช้ส้อมฤบิบตั้งแต่เมืองปาตะลิบุต
มาเถิงพุทะคะยาใช้ธูบธ้อบ แล้วสั่งใช้เอาถำมาหล่ำอ่างใหย่ลอกกิม ๙ สอก เลิก
๕ สอก และกว้าง ๗ สอก. เสกแล้วสเกดพระธาตุถำเป็น มายังต้นโพนี้พ้อมกับ
พิกขุสิงทังหลาย เมื่อเถิงแล้วกทำการยะมสการ และเพ่งพะเนตเบิ่งพระสิมะหา
โพที่ตามตำนานกล่าวอ่า ต้นโพได้สแดงปาติหาธใช้พระอิงเหนสำคัน กับกิ่งโพที่
หอกไปทางทิดตะวันออก ยาวปะมาน ๔ สอกเหมือนกับบอกให้ธู้ว่า กิ่งตะวันออก
นี้ละที่ถวนเชินไปลังกา เมื่อเหนดังนั้นแล้วกเกิดถวามปริดาปราโมทเป้นย่างบิ่งพระ
อิงถ์จิ่งทธิงตั้งอะที่ถานว่า "โดยเดชะถวามสัททาเชื่อหมั้นในพระพุทสาสนาอใช้
กิ่งโพอันงามนี้ ปะติหาธขาดเอง ลิงมาปะดิสถานปู่อ่างถำนี้เทิน" ทันใดกิ่งโพกิ่ง
นั้น กสแดงปาติหาธ สเดจลิงมาสู่อ่างหองถำนั้นเอง ดั่งพระธาตุปราถนาแท้. บัน
ดาพระสิงกพ้อมกับบำมีสาหุภาธ เกิดมีแผ่นดินไหวอึนย่างมะหัสจัยบ์ บ้างเกิดสัน
พันทะธ้าสี พุ่งออกจากต้นโพนั้นจินสว่างสใอ วันนั้นเป้นวันอึน ๑๕ ถ่ำเดือน ๑๑ พระ
เจ้าอะโสกได้จัดใช้มีการสอง เป้นมหากันธวม ๑๔ วันแล้วจิ่งเชินกิ่งโพนั้นไปสู่เมือง

ปาภะลิบุก ทำภาธบำรุงรักสาไว้เป็นเอลาหนึ่งปีเต็ม เมื่อเห็นอ่าต้นโพแยงแธกิ แล้วจึงไก้จัดสิ่งไปลังภา ดั่งที่ไก้ถำธิไว้แต่เบื่องต้น.

เบื่องจากพธะอิงสิ้นพธะชะทัยบำต้นโพนั้นเป็นป่างบิง พธะอิงไก้ทู่องมางะมัส ภาธ บิวธะบัดอัดสิต้นโพนี้เป็นปะจำ ถวามถูดถึมใบพุทสาสบางนั้นหนักเอ้าทุภวัน จิ่งพธะอิงถ์ลืมถองถาธะอาส เห็นห่างไปจากพธะอัคมะเชสิ ซึ่งหากเสภสิ้นธิส กับมาไก้สามปีเท่านั้น ย้อนภาธเอาพธะชะทัย ฝักใฝ่บำแต่ต้นโพนี้ป่างถูง เลียเป็น เชดใช้ บ่างติสสะยะธักขะสิดะ อิงอัคมะเชสิเกิดถวามอิสสาภับต้นโพ บางจึ่งไก้ สั่งใช้ทำลายต้นโพนั้นเสู่ง. ตามตำบานก่าวอ่า ภาธทำลายต้นโพนั้น บางสะบับว่า บางไก้เอาไสปาฝาไปเหงตามลองยาว ของต้นโพใช้ตาย บางสะบับก่าวอ่าบางไก้สั่ง ใช้ลิ้นไปตัด แต่ในตอนที่ต้นโพล้มลิงนั้น พธะเจ้าอะไสภเห็นภ็เลียติภพะชะทัยล้ม สลิบลิงภับพื้นดิน พวภข้าธาชบ่อิพาธไก้ทำภาธบิ้บถั้น เยาบา ใช้ภับฟื้นพธะสติถืน มาแล้ว ภ็บ่ยอมลุภขึ้น. หากตาบใดโพต้นนี้ บ่ปิ่งหน่ำใหม่ใช้เห็นก่อน แล้วภ็เลียสั่งใช้ หนุถบ่อมเหง้าต้นโพ โดยเอ้าน้ำนิมมาหิดปู่เป็นเอลา ๗ อันหน่ำใพจึ่งปิ่งขึ้นมาแล้ว พธะอิงถ์จึ่งไก้สเด้จภับสู่พะนะถอธ โดยภาธหิ่งปะชวนต่ำงมาตลอดเอลา ๔ เดือน ภ็เลียสอัธถิตไป.

ก่วงภับต้นมหาโพหิบี้ ตามหำหลองจิ่นถ้งชำจั่งไก้ยงไว้อ่า หลังจากพธะบาง ติสสะยะธักสิดะไก้ทำลายมาแล้วนั้น ย้างบิภะสักเยงภอล อิงบ่างชื่อ่า สะสางภาไก้มา ตัดต้นโพนี้อิก เหดภาธอันนี้ไก้เกิดเมื่อ ถ.ส. ฝ๐๐ ก่อนหน้าหลองจิ่นถ้งชำจั่งมา เถิงพุทะถะยา พ.ง.ปะมาน ฝ๐ ภว่าปีเท่านั้น สะสางภาเป็นภะสัด ชาวธีนกู บ่พ่ใจใช้ พุทสาสบามาแข่งขันภับสาสบาธีนกูปู่หิ้น จึ่งไก้สั่งใช้ทำลายอักอาธารามและต้น โพภาธรักธู้ใช้สิ้นเชิ่ง ภะสักสะสางภาเภ่าอ่าต้นโพจะแดกหน่อขึ้นไก้อิก เมื่อตัดต้น แล้ว จึ่งสั่งใช้ขุดรากออกใช้หมิด เอาน้ำอ้อยมารอด แล้วเอาไฟเผา หวังจะใช้ไฟ ลามใหม้ไปสุดทุกๆราก แต่บังเอิ่นปายรากแก้วขุดถืมบ่หมิด ยังเหลือถิดถืนปู่ต่ำจากนั้น มีภะสักอิงบ่างหอิงพธะนามว่า ปธะมะอาธะมาเป็นภะสักอิงสุดท้าย ในธาชอังของพธะ เจ้าอะไสภมหาธาชุ ไก้ซาบเหดภาธในเธื่องนี้ ภ็ธู้สึกเสียสลิดใจเป็นอันมาก แล้วจึ่งไก้

ເຂ້ົ້ามาทบุบำรุๆเหว้ำต้นโพ ใดยได้เอิาน้ำนิมๅอ ๑๐๐๐ แม่มาหิกใบบ่ซ้ำรากแก้วที่เหลือยู่ในถิ่นนั้น ก็เลิ่มแตกหน่อขึ้นมาอิกแล้ว พระอิๆจ๋ๆทบุถุนอมส้างกำแพงแก้วกั้นไว้ เพื่อบ่ให้ลิ่นลอบเข้ำมาทำลายอิก.

ต่จากนั้นก็เลิ่มบ่ปากิดเหันหลักฐานยืนยันว่าต้นโพนี้ถุกทำลายอิก แต่ปากิดว่าในสไมที่รัฐบาลอังกิส ซุๆปิกถอๆอินเดังปู่นั้น ได้มอบหุระให้ท่าน เซิ่ร์อะเลกซานเดิร์ ถันบิๆแรม มาทำการบูระนะสถานที่นี้ เมื่อ ถ.ส. ๑๗๓๐ (พ.ส. ๒๔๗๓) ปากิดในปะอักการว่าต้นโพนี้ ได้ล้มลิๆอิกถั้งบิๆท่านเซิ่ร์อะเลักซานเดิร์ ถันบิๆแรม ได้จักการปูกขึ้นใหม่ในที่เดิม แล้วแยกหน่อไพอิกหน่อหนึ่งๆไปปูกไว้ทาๆด้านเหนือ ห่าๆจากที่เดิมไปปะมาน ๑๐๐ แมต เพื่อให้ชาวธินดู ได้นะมัสการพระอิสนุปู่ที่ต้นนั้น ส่วนชาวพุทให้นะมัสการปู่ที่ถ้นเดิม.

ก่วเรื่อๆต้นสิมะหาโพทินั้นข้นุกไว้แต่พงๆเท่านี้เสิ่ง ต่ไปนี้ข่าวเกิๆอิหารและอาถารต่าๆ ๆ ที่ได้ปะกิสถานปู่ในบริเวนต้นสิมะหาโพทินี้ต่ไป.

ตั้ๆปู่หน้าถ้นสิมะหาโพทนั้น มิอิหารอิๆบิๆชุว่า "อิหารมะหาโพทิ" อิหารอิๆนี้ เรื่อๆชุลนามเป้นแบบสะบับของๆสิลปะสะถาน ในสาสนาของอินเดิ มิผู้จำแบบไปส้างกับทิ่วไป ปู่ในปะเทส เนปาล ก็มิอิหารแบบถงวกับนี้ชุว่า "อิหารมะหาพุททะ" ปู่ที่สาระนาถ – ปู่ที่ เถลลิ บอมเบย์ ก็ได้ส้างอิหารแบบถงวกับนี้ไว้เหมือนกับ นอกนั้นบ้ามิปู่ที่พะม้า และซุงใหม่ (ปะเทสไทย์) ซุๆได้ส้างอิหารแบบนี้ไว้เป้นที่สักการะบูชาเหมือนกับ.

ในชั้นต้นตั้งแต่ถั้งพะเจ้าอะโสกมะหาราชได้ท่องส้างสังเวชุะนิยะสะถาน ถั่งก่าวแล้วเบื่อๆต้นนั้น พระอิๆก์ได้ส้างอิหารแบบนี้ขึ้นก่อน ปู่ต่หน้าต้นสิมหาโพทินี้ แต่เป้นอิหารน้อยกว่าอิๆก์ปัจจุบัน แล้วให้ชื่อว่า อิหารมหาโพทิ เพาะตั้ๆปู่หน้าต้นสิมหาโพทิ พระอิๆก์ได้ส้างๅ อัชุระอาสน์ (แท่นเพช) ขึ้นไว้ก้อๆต้นโพนี้ ซุๆถาวอ่า เป้นบ่อนที่พระพุทอิๆก์ทะอิๆปะทับ เข้ำสมาทิทำการตัสรู้ปู่ที่นั้น.

หลังจากแผ่นถิ่นของๆพระเจ้าอะโสกได้ล่องพ้นไปปะมาน ๔ สัตะวัส หลวๆจิ้นฝาหงน ได้เดินทาๆจากปะเทสจิ้น เข้ำมาเถิงสะถานที่นี้ ได้บันทึกไว้ว่า มิสังการาม ปู่สามหลังล้วยกัน แต่ถากถะเบว่า หลังบิๆถิงแผ่นกะสัตลังกาส้างให้ เพาะมิชาว

ลังกาได้ท่องมานะมัสการสถานที่นี้มาก ในสังฆารามสามหลังนี้ มีพระพิกขุสังฆปู่เฝ้าจำนวนมาก พระพิกขุเหล่านั้น ถือลัทธิมหายาน ปู่ในระบบวินัยเคร่งครัดมาก มีภาระทะนุบำรุงจากประชาชนป่างเหลือเฟือ ได้ ๖ สัตวัตเศษต่อมา จำมีหลวงจีนอีกคนนึงชื่อถังซำจั๋งมาเถิงก็ได้บันทึกไว้ว่า มีวิหารปู่สามหลัง หลังนึงใหย่สูงประมาน ๓๐ – ๔๐ เมตร ตั้งปู่ต่อหน้าถนนสีมหาโพธิ บ่อนเดิมของวิหารที่พระเจ้าอะโสกได้สร้างไว้ ซึ่งเป็นพระวิหารอิฐถ์ปัจจุบันนี้เอง พระวิหารอิฐนี้ปากถือว่าแม่นพรามผู้นึงได้สร้างขึ้นแต่บ่ปากถือสังๆว่าแม่นผู้ใดแท้ หากซาบแต่ว่าเป็นผู้นับถือพระสิวะ พรามผู้นี้มีน้องชายอีกผู้นึงชื่อเป็นคนรั่วมี นับถือพระสิวะเหมือนกัน ทั้งสองอ้ายน้องได้พ้อมกันไหว้วอน ขอพรจากพระผู้เป็นเจ้าของตน เลียเกิดมีมีตว่า ผู้ที่จะได้พรความสำเร็จโชกลาบจากพระผู้เป็นเจ้านั้น ต้องทำบุนเสังก่อน โดยให้สร้างวิหารใหย่ขึ้นที่หน้าต้นโพตัสรู้ของพระพุทเจ้า และให้ขุดสะใหย่ไว้เป็นที่ปะกอบพิทีทางสาสนาของปะชาชน พรามสองอ้ายน้อง จึงได้มาสร้างสถานที่นี้ขึ้น ผู้อ้ายได้สร้างพระวิหารใหย่อิฐถ์นี้ขึ้นเท่าที่วิหารของพระเจ้าอะโสก ผู้น้องได้สร้างสะน้ำใหย่ไว้ทางตอนใต้ของพระวิหารนั้น เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็เลียพากันสองบองสองพระผู้เป็นเจ้าของตน แล้วทั้งสองอ้ายน้องก็เลียได้โชกลาบสมปะสิง ได้เป็นข้าอาชญาการชั้นผู้ใหย่ ในราชสำนักของพระมหากะสัต.

นอกจากนี้บังมีวิหารอีกหลังสูงใหย่บันจุพะสิงได้เถิง ๑๐๐๐ รูป ชื่อวิหารนี้ว่ามหาโพธิสังคาราม เป็นอาคารสามชั้นมี ๕ ห้อง ซึ่งเวลานี้ ยังเหลือเป็นโพนสูง ๆ ปู่ทางด้านเหนือของวิหารมหาโพธิ ต่อมาเถิงสัตวัตที่ ๑๑ มหาโพธิสังคาราม เลียภายเป็นป้อมหะหาร เพาะเหตมีกำแพงสูงใหย่ ผู้บังคับการป้อมนี้ชื่อ อะมังอะสิงห์ สนั้นมะหาโพธิสังคาราม จึงปู่งชื่อเป็นป้อม อะมังอะสิงห์ จินตายเท่าทุกวันนี้.

ตอนที่ท่าน เฮีย์อะเลักซานเด์ ถันบิงแรม มาบูอะนะสถานที่นี้ ได้พบซากอาคารใหย่หลายหลัง ปู่ทางตะวันตกสุงเหนือของ มหาโพธิสังคาราม อาคารเหล่านั้นมีชื่อว่า ธาตุสะถาน และธานิวาส ธาตุสะถาน คือเป็นอาคารที่พระเจ้า อินทอาคะนิมิต สร้างเป็นภูติถวายแด่พระสิง จึงให้ชื่อว่าธาตุสะถาน ส่วนธานิวาสนั้นคือเป็น

ຂອງອົງຄ໌ອັຄະມະເຫສີ ຫລ້ງສ້ງ້ນເຟ້ນທ້ີປະທ້ັງໃນເວລາທ້ີພຣະອົງຄ໌ ເຂ້ົາທະຍ້ງຜນວດ
ເປ້ນຊ້ີ.

ໃນຣະວ່ງ ພ.ສ. ຊ7ກ ພຣະເຈ້ົາສມຸທຣຄຸປຕະ ກະສ້ັດແຫ່ງແຄວ້ນນ້ີໄດ້ຊ້ງພຣະ
ບໍຣົມຣາຊ7ນຸບາດໃຫ້ກະສ້ັລ້ງກາອົງຄ໌ນ້ງ ນາສ້ງສ້ງຄາຣາມໄວ້ໃຫ້ຊາວລ້ງກາ ທ້ີນານ
ນ້ັສກາຣສຖ7ນທ້ີນ້ັ້ນອ້ີກ ກະສ້ັລ້ງກາອົງຄ໌ນ້ີ ຊ່ວ່າ ເມຄະວາຣະນາ ຫລ້ືເມຄະວ້ັນນາ ໄດ້ສ້ງ
ສ້ງ້ຄາຣາມອົງຄ໌ດ້ັ່ງກ່າວນ້ັ້ນຂ້ຶ້ນໄວ້ ທາງຕາວ້ັນຕ້ົກສ້ງໃຕ້ຂອງວ້ິຫາຣມຫາໂພທ ດ້ງວນ້ັ້ກ່ນ້ັ້ງເຫ້ລ້ືອ
ແຕ່ຊ7ກໃຫ້ເຫ້ັນປູ່ເໝ້ືອນກ້ັນ.

ໃນຕອນທ້ີ່ກະສ້ັ ສະສ7ງກາ ນາທ່ໍາລ7ຍຕ້ົນໂພດ້ັ່ງກ່າວແລ້ວເ້ັ້ອງຕ້ົນນ້ັ້ນ ກະສ້ັຕສະ
ສ7ງກາ ບ່ໍໄດ້ທ່ໍາລ7ຍສ້ງຄາຣາມແຕ່ປະກາຣໃດ ໝ7ງແຕ່ຂ້ັບໄລ່ພວກພຣະສ7ງ໌ໃນພຸທສາສນາ
ໜ້ີໄປໃຫ້ໝົດ ໃນຄ້ັ້ງນ້ັ້ນ ສະສ7ງກາ ໄດ້ເຂ້ົ້າໄປໃນວ້ິຫາຣມຫາໂພທ ພ້ົບພຣະພຸທປະຕ້ິມາ
ກອຣຕ້ັ້ງໄວ້ບູຊາອົງຄ໌ນ້ງ ທ່ໍາອ້ຶກຄ້ິດຈະທ່ໍາລ7ຍດ້ວ້ຍພຣະຫ້ັຖຂອງພຣະອົງຄ໌ເອງ ແຕ່ເ້ັ້ມ່ືອໄດ້
ເຫ້ັນພຣະພ້ັກຕ໌ຂອງພຣະພຸທຮຸ້ປອົງຄ໌ນ້ັ້ນເຕ້ັ້ມໄປດ້ວ້ຍຄວາມເມຕາປານ້ ກະສ້ັຕສະສ7ງກາເລ້ັ້ຍ
ບ່ໍກ້ານ ທ່ໍາເອງໄດ້ ຈ7ງສ້ັ່ງໃຫ້ນ້ັ້ນຍະຄອຣ ຄ້ັ້ນໄປຣອບກາງທາງເລ້ັ້ຍຄ້ິດວ່ ຄ້ານ ໃຫ້ພຣະ
ພຸທຮຸ້ປອົງຄ໌ນ້ັ້ ບ້ານ້ປະດ້ິສຖ7ນໄວ້ໃນພຣະວ້ິຫາຣນ້ັ້ນ ຈະຕ້ອງເປ້ນຊ້ນວນໃຫ້ຊາວພຸທກ້ັນມາ
ແຂ່ງອ້ິກທ້ີພ້ິລຸ່ໃນທ້ີ່ນ້ັ້ນອ້ີກ ຈ7ງສ້ັ່ງໃຫ້ນາຍທະຫາຣຜູ້້ນ້ງກ້ັນໄປທ່ໍາລ7ຍເສ້ັ ຄ້ັນນາຍທະຫາຣ
ຜູ້້ນ້ັ້ນໄດ້ຮ້ັບສ້ັ່ງແລ້ວ ກ່ໍກ້ັນມາບ້ານ້ວ້ິຫາຣມຫາໂພທ້ີອ້ີກ ເ້ັ້ມ່ືອມ7ນອ7ງເຫ້ັນພຣະພຸທຮຸ້ປແລ້ວ ກ່ໍ
ເລ້ັ້ຍຄວາມສລ້ິດໃຈເຊ້ັ່ນດ້ງວກ້ັນຈ7ງບ່ໍກ້ານ ທ່ໍາລ7ຍ ແຕ່ເ້ັ້ມ່ືອຮູ້້ສ້ຶກເຊ້ັ່ນນ້ັ້ນແລ້ວບ່ໍຮູ້້ຈ້ັກຈະເຮ້ັດແນວ
ໃດ ຄ້ານຈະບ່ໍທ່ໍາລ7ຍກ່ໍບ້ານ້ຶກໂທສທ້ັນທ໌ ຄ້ານຈະທ່ໍາລ7ຍກ່ໍ້ວຈະເປ້ນບາບອ້ັນໜ້ັກ ຈ7ງໄດ້ໄປຕ້ິດ
ຕ່ໍ້ກ້ັບຊາວພຸທຜູ້້ມ້ີສ້ັທາຜູ້້ນ້ງ ນາປ້ຶກສາຕ້ິກລ້ົງກ້ັນແລ້ວລ້ົງມ້ືສ້ງ້ກ່ໍາແພງກ້ັ້ນພຣະພຸທຮຸ້ປນ້ັ້ນ
ໄວ້ ໃຫ້ພ້ົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງປະຊາຊ້ນໄປເສ້ັ ແລ້ວນາຍທະຫາຣຜູ້້ນ້ັ້ນຈ7ງກ້ັບໄປກ່ານ້ບທູ້ນ ກະ
ສ້ັຕສະສ7ງກາ ວ່ານໄດ້ປະຕ້ິບ້ັດຕາມຄ່ໍາສ້ັ່ງແລ້ວ ກະສ້ັຕສະສ7ງກາ ແທນທ້ີ່ຈະພ່ໍ້ພະໄທ ເລ້ັ້ຍ
ເ້ັ້ກລະຄຸ້7ງຫວ7ດກ້ວ ເກ7ງວ່ານຈະໄດ້ຮ້ັບໄພ້ອ້ັນຕຣ7ຍແກ່ຕ້ົນ ນ້ັບແຕ່ນ້ັ້ນມ7ກ່ໍເລ້ັ້ຍລ້ົ້ມປະຊ7ນ
ມ້ືອ7ກ7ນປອດໄປທ້ົ່ວພຣະວ່ໍຣະກ7ຍ ບ່ໍ7ນມ້ືອ7ກ7ນເ້ັ້ມ່ືອຫລຸດອອກເປ້ນຕ່ອນ ๆ ແລ້ວກ່ໍເລ້ັ້ຍ
ສ້ງ7ພຣະຊ້ນ ເ້ັ້ມ່ືອກະສ້ັຕສະສ7ງກາສ້ງ7ພຣະຊ້ນແລ້ວ ນາຍທະຫາຣຜູ້້ນ້ັ້ນຣ້ີບກ້ັບມາທ່ໍາລ7ຍກ່ໍ

ແພງທົ່ງພຣະພຸທຮູປນັ້ນອອກ ປະກົດວ່າຕະກຽງນ້ຳມັນທົ່ໃຕ້ບູຊາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຄັ້ງນັ້ນ ຍັງລຸກ ເປັນແສງຢູ່ຕາມເດີ່ມ.

ສາສນາພຣາມໄດ້ເກີດເຂ້ົ້ามาເຖິງພຸທຄະຍານ ໃນຣະຫວ່າງຄຣິສຕະສັຕວັດທ໌ ๕ ຫລ ທ໌ ๗ ໂດຍການສນັບສນຸນຂອງເຈ້ົ້າຜູ້ຄອງອິນເດ ຼ ເໜ ຶ ອ ເຊ ຸ ່ນສະສາງກາເປັນຕ ົ ນ ແລ ້ ວກ ໍ ມ ີ ກ ານ ໃຊ ້ ກ ໍ າລ ັ ງບ ັ ງຄ ັ ບ ເພ ື ່ ອປ ່ ຽນຄ ຶ ນແຜນຂອງພຸທ ົ ນ ໃຫ ້ ເປ ັ ນຄ ຶ ນແຜນຂອງພຣາມຝ ຸ ງ ັ ບ ຖ ຶ ພຣະສ ິ ວະ ແຕ ່ ກ ໍ ບ ໍ ່ ສ ໍ າເຣ ັ ດ ເພ າ ະພ ຸ ທຄ ະ ຍ ານ ັ ງ ເປ ັ ນ ท ี ่ ส ั ก ก า ร ะ ข อ ง ช า ว พ ุ ท ธ ใ น ต ่ า ง ป ะ เ ท ส เ ข ้ ม า น ะ ม ั ส ก า ร อ ยู ่ ภ า ล อ ก เ ว ล า ห ม ั ก เ ข ้ ม า พ ุ ท ธ ภ ั บ พ ร า ม ก ็ เ ล ี ้ ย เ ข ้ า อ ยู ่ ร ่ อ ม ภ ั น ไ ด ้ โ ด ย ส ง ิ บ ท ั ้ ง ก ็ เ พ ร า ะ ว ่ า ฝ ่ า ย พ ุ ท ธ บ ่ ไ ด ้ ค ิ ด อ ิ ด ส า บ ั ง ค ั บ ต ่ ฝ ่ า ย ใ ด ม ี แ ต ่ ฝ ่ า ย พ ร า ม เ ท ่ า น ั ้ น ท ี ่ ค ิ ด ป ร า ก ก ำ จ ั ด ฝ ่ า ย พ ุ ท อ อ ก ไ ป ใ น ค ร ิ ส ต ว ั ด ท ์ ๑ ๐ เ ม ื ่ อ ฝ ่ า ย พ ุ ท ภ ั บ พ ร า ม อ ยู ่ ร ่ อ ม ภ ั น ไ ด ้ แ ล ้ ว ก ็ ไ ด ้ ร ่ อ ม ภ ั น ท ำ น ุ บ ำ ร ุ ง ม ห า พ ุ ท ธ ศ า ส น า ด ้ ว ย ท ำ ก า ร ป ะ ต ิ ส ั ง ข ร ณ ์ ข ึ ้ น ใ ห ม ่ อ ี ก ค ั ้ ง เ ป ็ น ค.ส. ๙๔๒ (พ.ส. ๑๔๙๗) ม ี พ ร า ม ณ ิ น ท ์ ช ุ อ ะ ม ะ ห ะ เ ท ว ะ เ ป ็ น ป ุ โ ร ห ิ ต ข อ ง พ ร ะ เ จ ้ า อ ิ ศ ร ม า ท ิ ต แ ห ่ ง เ ม ื อ ง ม ล ว า ม ี จ ิ ต ส ั ท ธ า ใ น ส ถ า น ท ี ่ ส ั ก ส ิ ท ธ ิ ์ จ ึ ง อ อ ก แ บ บ ส ร ้ า ง อ ิ ฐ ม ห า ว ิ ห า ร ข ึ ้ น ใ ห ม ่ ใ ห ญ ่ โ ต ก ว ่ า เ ด ิ ม ๆ ล ว ง ม า ห ล า ย เ ท ่ า ใ น ว ิ ห า ร น ั ้ น ม ี พ ร ะ พ ุ ท ธ ร ู ป ป ร ะ ด ิ ษ ฐ า น อ ย ู ่ ๔ ท ิ ศ ท ิ ศ ล ะ ๑ ๐ ๘ ๐ อ ง ค ์ ร ว ม เ ป ็ น ๔๓๒๐ อ ง ค ์ ล ้ ว น แ ต ่ ป ิ ด ท อ ง ท ั ้ ง ส ิ ้ น ม ี ก ำ แ พ ง แ ก ้ ว ล ้ อ ม ร อ บ ๔ ช ั ้ น ม ี ซ ุ ้ ม ป ร ะ ต ู ท ั ้ ง ๔ ท ิ ศ ท ิ ศ ล ะ ๔ ซ ุ ้ ม ม ี ช ื ่ อ ต ่ า ง ๆ ก ั น ว ิ ห า ร น ี ้ ม ี ช ื ่ อ ว ่ า ม ห า ว ิ ห า ร ท ี ่ ๒ ใ น ร ั ช ก า ล น ี ้ ม ี ก า ร ส ั ง ค า ย น า ค ร ั ้ ง ใ ห ญ ่ ค ร ั ้ ง ท ี ่ ๒ ม ี พ ร ะ ส ง ฆ ์ ม า ป ร ะ ช ุ ม ก ั น ถ ึ ง ๒๕๐๐ อ ง ค ์ ม ี พ ร ะ ม ห า เ ถ ร ะ ช ื ่ อ ว ่ า ส ั ง ฆ ร ั ก ข ิ ต ะ เ ป ็ น ป ร ะ ธ า น ส ง ฆ ์ ท ำ ส ั ง ค า ย น า ค ร ั ้ ง น ี ้ ก ็ เ พ ื ่ อ ช ำ ร ะ พ ร ะ ไ ต ร ป ิ ฎ ก ใ ห ้ ถ ู ก ต ้ อ ง ต า ม พ ร ะ พ ุ ท ธ ด ำ ร ั ส ด ้ ว ย เ ห ต ุ น ี ้ พ ร ะ เ จ ้ า อ ิ ศ ร ม า ท ิ ต จ ึ ง ม ี ร ั บ ส ั ่ ง ใ ห ้ ส ร ้ า ง ว ิ ห า ร ข ึ ้ น ใ ห ม ่ ใ ห ญ ่ โ ต ก ว ่ า เ ด ิ ม ๆ ล ว ง ม า ห ล า ย เ ท ่ า ใ น ว ิ ห า ร น ั ้ น ม ี พ ร ะ พ ุ ท ธ ร ู ป ป ร ะ ด ิ ษ ฐ า น อ ย ู ่ ๔ ท ิ ศ ท ิ ศ ล ะ ๑ ๐ ๘ ๐ อ ง ค ์ ร ว ม เ ป ็ น ๔๓๒๐ อ ง ค ์ ล ้ ว น แ ต ่ ป ิ ด ท อ ง ท ั ้ ง ส ิ ้ น ม ี ก ำ แ พ ง แ ก ้ ว ล ้ อ ม ร อ บ ๔ ช ั ้ น ม ี ซ ุ ้ ม ป ร ะ ต ู ท ั ้ ง ๔ ท ิ ศ ท ิ ศ ล ะ ๔ ซ ุ ้ ม ม ี ช ื ่ อ ต ่ า ง ๆ ก ั น ว ิ ห า ร น ี ้ ม ี ช ื ่ อ ว ่ า ม ห า ว ิ ห า ร ท ี ่ ๒ ใ น ร ั ช ก า ล น ี ้ ม ี ก า ร ส ั ง ค า

พะธัมมิตะ ขึ้น บอกบั้นภะสังฆเจ้าค่ะว่า ปุถุโสตถะบะสิ่งห์ ย้ายส้างภุติสิ่งถ์ขลังขึ่งต่าง ขากอีกธงกว่า ถังหะภุติ อุทิสให้แก่ธาตุหีถาผู้ล่วงลับไปแล้วนั้นด้วย หลังจากภารธส้อมใหย่ถั้งนั้นแล้ว พุทถะยาภ็ถูกทำลายลงบลิ่งด้วยฝีมือของนักธบมุสลิมผู้เข้ามาใหม่ สาสนะสะถาบของพุทขลิ่มธาม ที่มีปู่ในอินเดียเหนือถูกเผาผลาญลิ่งเป็นพัสหลิ พุทถะยาจึ่งร้างไป จินภะหังกิ่นภูบเลือถมะนุสจากลิ่งใหแถบถินนี้แล้ว ชาวพุทผู้มีสัทหาภักมาบูธะบะสถานที่นั้นอีก และภูตถิบสอันนี้ถิกแก่ชาวพุทพะม้า ภะสังฆพะม้าหะธิ่ง พระนามว่า เถบะปยุภะอินถาธามิ่งภะบี ได้ไปถให้พระสังถะราชุพะม้าชุ สีหันมะราชุถุบ เป็นปะหานในภารธบูธะบะพุทถะยาให้ลิ่งถืนสะพาบเดิม ภารธบูธะบะถั้งนั้นถิกเป็น ถ.ส.๑๓๕๐ (พ.ส. ๑๗๔๗) หลังจากนั้นมาภ็เลียบ่ปากิดหลักฐานภารธบูธะบะพุทถะยาอีก พูงแต่ฝ่ายพธามผู้นับถื พระสีอะได้ธูงไว้ว่า ในภาละต่ำมาแล้ว พุทถะยาได้ถูกทอดถิ้มเป็นป่าลิ่งอิ่งกิดไป โดยเหตว่าพวกมุสลิมธิบภวง หลีโดยภารธิบภวงของพวกพธามนั้นเองภ็บ่รู้ ป่างถูงอกับกับ นาลันทา เมื่อถูกพวกมุสลิมทำลายแล้ว ชาวพุทพยายามไปซ่อมบูธะบะอีกภ็บ่เป็นผลสำเธ็จ เพราะถูกพวกพธามกีดกันต่างๆ นานา จินต้องล่าถอยไปหมิ่น พุทสาสนาจึ่งสู่งสูนไปในแถวั้นมะถะหะและอินเดียเหนือ ตั้งแต่ถั้งนั้นเป็นต้นมา พวกพธามได้เข้าถองสะถานที่แหน่ บางแห่งภ็ถูกทำลายให้จินลืนจินซายหายไปเลีย พุทถะยาหลุถมีชาวพุทไปป่างเถ็ดขาด ตั้งแต่เมื่อธาว ถ.ส. ๑๕๐๑ (พ.ส. ๒๑๓๓) และถิกปู่ในถวามถอบถองของนักบวชในลัทธิบูชาพธะสีอะ ธงภชื่อว่า มะหันต์ ตลอดมา

ภารกอบกู้พุทธะยา

ถืบมาเป้งของๆชาวพุท

เหวาภาธท้ได้เล้ามาพ่ำเป้งสัๆเธบแล้วนี้ สำให้เหั้นแล้วอ่า พุทธะบา (บ่อน ตธัสรู้ธอๆพธะพุทเจ้า) นั้น ได้พ้นจากมืธอๆชาวพุทไปแล้วโดยสิ้นเชิๆ แต่อ่าถวาม จิๆบ่อมบ่ำหนีถวามจิๆ บันถาบักปาชุบ์และบักบอชุชิ้นที่มีจิตใจเป้นหั้นบังรู้สึกปู่สเมื่อว่า สะถางท้นี้ถอนเป้งธอๆชาวพุทจิๆจะเป้งภาธถูกต้อๆและเหมาะสิม

ติภมาในธะหว่างๆ ถ.ส. ๑๗๗๖ เถิๆ ๑๗๗๔ ได้มีภาธบูธะบะขึ้นอีภ ธัฏบาลอิมเผับ ธอๆอังกิสบังตะหนักใจในถวามสำคับธอๆสังเวชะนิบะสถางแห่ๆนี้ว่า มีถวามสำคับต่ำ ชาวพุทท้วโลภปู่เป้นป่าๆถิ แต่มีถวามเหๆใจพอภมะหับหลาบ ท่าบเซ๊ธ์ เถลังสับ เจ้าเมืธๆถะบา จิๆได้ธ่ำๆ ยินยอมพร้อมใจกับเจ้าหน้าที่ทางราชการมา ช่วยดูแลสะถางท้อับสักสิทท้ได้บูธะบะขึ้นแล้วนี้ เพาะว่าภาธดูแลธอๆพอภมะหับนั้น บังบิภผ่อๆปู่บางปะภาธ พาให้มักมีชาวบ้าน หลีผู้ท้มางะมัสภาธสะถางท้นี้ ยิบเอิา สิๆธอๆหนีไปปู่เล็อบๆ ทางฝ่ายมะหับภ็เหับถืบำ ท่าบ เซ๊ธ์เถลังสับ เจ้าเมืธๆถะบา จิๆได้สิๆ มิสเต๊ธ์ เมถถัอภซ์ มาเป้นผู้ดูแลเป้นถินแธภ ปู่มาได้ป๋ๆปี ภินโยหาเหส-บาล ภำเข้ารับมอบหมายจาภ มิสเต๊ธ์ เมถถัอภซ์ เซิๆเป้นผู้ธักสาสะถางท้นี้ สืบมา นับแต่ถ. ส. ๑๗๗๐ .

ในธะหว่างๆนั้นมีสๆๆธๆๆร้อๆธอๆชาวพุทว่า "ชาวพุท ถวบจะเข้าถอๆสะถางท้นี้" ได้ถังขึ้นเมื่อๆจากมีชาวอังกิสผู้นำๆ ซุ เซ๊ธ์เธกอิน อาธโบล มีถวามเหล็อมใสพุทหะ สาสบาได้มาเหั้นสะถางท้นี้ ในเวลาทำภาธบูธะบะปู่นั้น ได้ธบงถำๆภร้อๆสิ่หธันั้นไปธบต่ำธัฏบาลอังกิสและธัฏบาลอิมเถ้ ภับยังส่ๆถำชี้แจๆไปยังปะเหสต่าๆ ๆ ที่พุทสาสบาแต่ภ่ำปากิดได้รับถวามสินใจเอิาจิๆเอิาจังป่าๆใกล้ขึ้นมา .

ติภมาเถิๆ ถ.ส. ๑๗๗๑ (พ. ส. ๒๔๗๔) จิๆมีมะบุสใจเถ้กผู้นำๆ เป้นชาวลังกา ได้เดินทางมาใหว้พธะท้นี้ ภาธต่ำสู้เพื่อภอบกู้เอิาพุทถะบาถืบให้เป้นของชาวพุท

ตามสิทธิอันชอบธรรม จักได้เริ่มตั้งขึ้น บุรุษผู้ภักดี ท่านอะนาถาธิปะธรรมะปาละ ผู้ที่เรากำลังทำการสเลิมสลองคุณปู่นั่นเอง.

การต่อสู้ของท่าน อะนาถาธิปะธรรมมะปาละนี้ เต็มไปด้วยเรื่องที่หน้าตื่นเต้นปู่ย่อย ในวันที่ท่านมาเฝ้าที่นั่นเป็นครั้งแรกนั้น เมื่อเดือน มิถุนายน ๑๒๙๑ ท่านได้เห็นพระพุทธรูปแตกหักตกปู่เกลื่อนภาคตามสองข้างทาง เป็นโลยะปะมานภิโลเมตเศษ เมื่อมาเฝ้าทางเข้าสู่พระอิฐารภได้เห็นพระพุทธรูปปางสมาธิ และปางปะถิมเทสนาตั้งปู่หลายองค์ ทิวใจของท่านเต็มไปด้วยความปีติเบิกบานเป็นล้นพ้น ท่านไปเฝ้าต้นโพธิสัรู้ ซุบหน้าลงกับอัฐระอาสน์ด้วยความเคารพอย่างสูงสุด ทันใดนั้นเอง ท่านก็เกิดความรู้สึกขึ้นมาในขณะจิตว่า สะถานที่นี้เป็นที่สำคัญที่สุดของชาวพุทธ ท่านควรจะปู่ที่นี่และดูแลสะถานที่นี้ดีกว่า เมื่อเกิดความรู้สึกขึ้นเช่นนั้นแล้ว ท่านจักขอพิกขุที่มาบำเพ็ญที่นั่นรูปนึง ให้ปู่ที่นี่เสมอ เพื่อนพิขุก็ตกลงและตั้งใจกันไว้ว่า จะบำเพ็ญไปใส จนกว่าจะได้มีพิกขุในพุทสาสนาอีกคนนึง ซึ่งมีความตั้งใจอันดีงามกันนี้มาผัดปู่นกับท่าน.

เมื่อท่านตัดสินใจเช่นนี้แล้ว ท่านบำเพ็ญที่นั่นได้ครึ่งนึง เกิดเรื่องที่ว่าใครเป็นผู้มีสิทธิในสถานที่นี้ ท่านคิดพึงแต่ว่า ต้นไม้สำคัญที่สุดในประวัติสาตพุทธะสาสนา และสถานที่อันศักสิทธิของเรานี้ ถูกทอดทิ้งเหมือนคนไม่มีบาตพิน้องเช่นนี้ เป็นหน้าละอายใจเป็นย่างยิ่ง สะนั้นในฐานะที่ท่านเป็นชาวพุทธ บำพึงแต่ว่าจะมีหน้าที่พิทักรักสาสะถานที่นี้เท่านั้น แต่ยังเป็นสิทโดยชอบธรรมของชาวพุทธ ที่จะปกปักป้องกันเอาไว้ด้วย.

เมื่อท่านคิดเช่นนี้แล้ว ท่านจักได้เข้าไปพบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลผู้เป็นฝ่ายสะถานที่เพื่อขอพักพาอาไสปู่นะภาพพะม้าที่พระเจ้ามินดามิน โปดให้สร้างขึ้นไว้แต่ปางนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลผู้นั้นก็บ่อักข้องแต่ประการใด จักได้เอากุนแจภุติหลังนั้นมอบให้แก่ท่านทันมะปาละแต่โดยดี พอท่านได้เข้าไปพันพักปู่ในภุติพันธรูปร้อยแล้ว ท่านบ่ได้ปล่อยเวลาให้ล่องไปโดยบ่เป็นประโยช ท่านเริ่มลงจิดหมายบันตั้งพันๆ สะบับส่งไปยังบุกคลที่ท่านเห็นสมควร ทั้งในพะม้าและลังกา ชี้แจงให้ชาบเกี่ยสะพาพความเป็นปู่ของพุทธะสาสนาในเวลานั้น และขอร้องให้ร่วมมือกันบูรณะฟื้นฟู และตั้ง

ສຳນັກສົງ ຂັ້ນນະທັ້ງເອົາປັ້ນປ່າງທັ້ພຣະເຈ້ົາອະໂສກໄດ້ທຣົງປັ ຕິບັດນາໃນກາລະດຶກລຳ
ບັ້ນນັ້ນດ້ວຍ ນອກຈາກນັ້ນທ່ານຍັງໄດ້ຂຽນນິທລວາມໄປລົງໜັງສືພິມອິກຫລາຍສະບັບ ເພື່ອກໍ່ໃຫ້
ເກີດນະຄົນະຫາຊົນຂຶ້ນ ແຕ່ຄວາມພະຍາບາມຂອງທ່ານ ໃນຂັ້ນຕ້ົນນີ້ ຍັງບໍ່ໄດ້ຜົລແຕ່ປະການໃດ
ເລີຍ ເພາະບໍ່ມີໃຜສົນໃຈເອົາຈົງເອົາຈັ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບຈົດໝາຍຂອງທ່ານເສັ ອິກດ້ວຍ ເງິນ
ທອງກໍຫລ້ອງຫລໍລົງໄປທຸກທີ ເພາະທ່ານບໍ່ໄດ້ກະກຽມມາເພື່ອຢູ່ທ້ົນເປັນເວລານານ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້
ເກີດຄວາມທໍ້ຖອຍໃຈເລີຍ ກັບຕັດສົນໃຈວ່າທ່ານຍອມຕາຍດຶກວ່າຈະລະຖິ້ມພຸທຄະຍາໄປ

ຄົນນຶ່ງໃນເຄືອນກຸມພາ ເປັນຄົນເຄືອນທາງຍແຈ່ມໃສດ້ີ ທ່ານໄດ້ໄປນັ່ງສມາທິທ້ີ
ໃກ້ໆຕ້ົນໄຟ ເວລາປະມານບ່າຍສອງໂມງຂອງຄົນນັ້ນ ໃນຄ້ານກາງຄວາມງຽບສງັດຂອງທັ້ມມະ
ຊາດຣອບພຸທຄະຍານ ທ່ານປະສົບກັບຄວາມສງົບສັນຕ ິສຸກ ຢ່າງບ່ເຄີຍໄດ້ຮູ້ສຶກມາແຕ່ເກ່ົາກ່ອນ
ທ່ານເກີດຄວາມປ ິຕິໃນອະອິ ຍະສັຈສ ີ່ແລະມັຄແປດ ວ່າເປັນທາງແຫ່ງຄວາມສຸຂອັ ນແທ ້ຈ ິງຂອງ
ມະນຸສເຮົາທ ຳໃຫ ້ເກ ີດກ ຳລ ັງໃຈທ ີ່ຈະຕ ໍ່ສ ູ ້ເພ ື ່ອໃຫ ້ສ ຳເຣ ັດຕ າມຄ ວ າມປ ະສ ົງ ຂ ອ ງ ທ ່ ານ ໃ ນ ໂ ອ ກ າ ສ
ນັ້ນກ ໍ ່ ວ ິ ເ ປ ັ ນ ໂ ອ ກ າ ສ ທ ີ ່ ທ ່ ານ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ຈ ົ ດ ໝ າ ຍ ຕ ອ ບ ຈ າ ກ ພ ຸ ທ ສ າ ສ ະ ນ ິ ກ ະ ບ າ ງ ທ ່ ານ ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ເ ງ ິ ນ
ມ າ ຊ ່ ວ ຍ ເ ຫ ລ ື ອ ໃ ນ ກ າ ຣ ຈ ັ ບ ຈ ່ າ ຍ ໃ ຊ ້ ສ ອ ຍ ແ ກ ່ ເ ລ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ຄ ວ າ ມ ຫ ວ ັ ງ ຊ ຶ ງ ຫ ລ ັ ບ ລ ົ ລ ົ ງ ເ ປ ັ ນ ຢ ່ າ ງ ນ າ ກ
ແ ລ ້ ວ ນ ັ ້ ນ ຈ ຶ ງ ກ ັ ບ ລ ຸ ກ ແ ຈ ້ ງ ຂ ຶ ້ ນ ອ ິ ກ ທ ່ ານ ຮ ູ ້ ສ ຶ ກ ວ ່ າ ທ ່ ານ ຍ ັ ງ ບ ໍ ່ ທ ັ ນ ຖ ຶ ກ ທ ອ ດ ຖ ິ ້ ມ ໃ ຫ ້ ປ ູ ່ ອ ິ ກ ໂ ລ ກ ນ ຶ ່ ງ ແ ຕ ່
ຜ ູ ້ ງ ົ ວ ຢ ່ າ ງ ແ ຕ ່ ກ ່ ອ ນ ແ ລ ້ ວ ເ ວ ລ າ ນ ັ ້ ນ ທ ່ ານ ເ ຂ ົ ້ າ ໃ ຈ ວ ່ າ ພ ຸ ທ ຄ ະ ຍ າ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ນ ບ ັ ດ ຂ ອ ງ ຣ ັ ຖ ບ າ ລ ອ ັ ງ ກ ິ ສ
ທ ່ ານ ຈ ົ ງ ໄ ປ ພ ົ ບ ກ ັ ບ ເ ຊ ີ ຣ ์ ເ ຄ ລ ັ ງ ສ ັ ນ ເ ຈ ้ ົ ້ า ເ ม ื อ ง ค ะ ย า ส ะ แ ด ง ค ว า ม ป ะ ส ง ์ ข อ ร ั บ เ อ ิ า ส ถ า น ท ี ่ ท ั ้ ง ม า
ถ ุ ก ะ เ ล ะ เ ส ั ง เ อ ง เ ช ี ร ์ เ ค ล ั ง ส ั น จ ้ ง ไ ด ้ ช ี ้ แ จ ง ใ ห ้ ช า บ ว ่ า บ ่ ะ แ ม ่ น ร ั ฐ บ า ล เ ป ั น เ จ ้ า ข อ ง ม ี ก ั ม ม ะ ส ิ ท ธ ิ
ใ ນ ພ ຸ ທ ຄ ະ ຍ າ ນ ັ ້ ນ ແ ຕ ່ ປ ະ ກ າ ຣ ໃ ດ ແ ມ ่ ນ ພ ວ ກ ມ ะ ห ั น พ ุ ้ น ต ่ า ง ห า ก บ ั น ด า ฟ า ส ิ อ า ก อ น ท ี ่ เ ก ั บ ไ ว ้
ໃ ນ ບ ่ ໍ ເ ວ ນ ນ ี ้ ก ็ ถ ื อ เ ป ั น ข อ ง ม ะ ห ั น ท ั ้ ง น ั ้ น ร ั ฐ บ า ล เ ป ั น แ ต ่ ผ ู ้ ถ ู ก แ ล ะ ช ่ ว ย เ ห ล ื อ ใ น ก า ร ร ั ก ส า
ส ะ ถ า น ท ี ่ ท ั ้ ง เ ก ่ า น ั ้ น ส ะ น ั ้ น ร ั ฐ บ า ล จ ึ ง บ ่ อ า ก ส า ม า ถ ย ก ส ถ า น ท ี ่ ท ั ้ ง ใ ห ้ เ ป ั น ส ิ ม บ ั ด ข อ ง ช า ว พ ุ ท
ไ ด ้ แ ต ่ ท ่ า น เ ค ล ั ง ส ั น แ น ะ น ำ ว ่ า ถ ้ า ห า ก ช า ว พ ุ ท ป ะ ส ง ์ จ ะ เ ข ้ า ถ อ บ ถ อ ย ส ถ า น ท ี ่ ท ั ้ ง เ ก ่ า ห ม ด แ ล ้ ว
ก ็ จ ะ ถ อ ย ก ล ั บ จ า ก ม ะ ห ั น ร ั ฐ บ า ล จ ะ ช ่ ว ย เ ห ล ื อ ก ็ ต ่ อ เ ม ื อ ม ะ ห ั น ใ ห ้ ท ่ า น ท ั ม ม ะ ป า ล ะ ไ ด ้ ม า ค ิ ด
พ ิ จ า ร ะ ณ า อ ยู ่ เ ป ั น เ ว ล า ๗ อ า ท ิ ต เ ล ิ ย ต ั ด ส ิ น ใ จ เ ด ิ น ท า ง ไ ป เ ม ื อ ง ก ั ล ก ั ต ต า (Calcutta)
เ พ ื ่ อ จ ะ ห า ว ิ ธ ี ท ี ่ จ ะ ล ั ้ ง ล า ย เ ง ิ น จ า ก ป ะ เ ท ส พ ะ ม ้ า ม า ช ุ ด เ อ า พ ุ ท ธ ะ ย า ค ื น จ า ก ม ะ ห ั น เ พ ร า ะ เ ห ั น
ว ่ า ป ะ เ ท ส พ ะ ม ้ า ย ั ง ม ี ส ั ท ธ า ใ น พ ุ ท ธ ศ า ส น า อ ย ่ า ง แ ร ง ก ล ้ า เ ก ิ ด ก ั บ ม ี ภ า ร ะ ห ำ ว ิ ป ั ส ส ะ น า ก ั ม

ມັ ถาบกับปู่ท่อไป เมื่อไปเถิงภัลละภะตา ท่านได้ไปพักปู่เรือนขอๆ บาบูมิลใภ่มัล มุก เกิจิ ผู้เป้นนักเทอะอิทยาชาวเบงกอล นายมุกเกิจิ เทับฮอบนำถวามถิดขอๆท่าน ทัมมะปาละและได้สนับสนุบๆานขอๆท่านจิบตลอกชีอิต ท่านทัมมะปาละกับนายมุกเกิจิ ได้ไปถิดต่ตามสถานที่สำถับหลายแห่ๆในภัลละภะตา โรมหัๆห่สมถและธาตุลมาถิม เอเชับถิภแห่ๆเบงกอล ไปทำให้ได้เพื่อนมาร่อมๆานอีกหลายถิบคั๋น เชุ้นนายจับทรทาส และนายมาเธงทรบาถุเสนเป้นต้น หลัๆจากนั้นท่านทัมมะปาละ ได้ลาเธือไปเมืองป่าๆกู้ๆพักปู่กับหม่อๆไปมบ๋าน นักเทอะอิทยา ชาๆเป้นพุทสาสนิภะด้วย หม่อๆไปมบ๋า ได้ให้ถวามช่อยเหล็อแก่ท่านทัมมะปาละ เป้นอันถิตลอดทั๋งเจ็นชาวพะม้าอ๋น ภ็สินใจในภ็อะบ๋าที่จะเอ๋าพุทละยาถินมาเป้นขอๆชาวพุทบั๋เหมือนกับ บั๋งแต่บ่มีสัทหาเถิๆกับสละเงิ๋นจำนอนมากเพื่อถำเบิ๋นๆานบี้ ท่านทัมมะปาละจิๆปะสบถวามหล้มเหลอในภารไปพะม้าถั้งบั้น ต้อๆเดิ๋นทาๆไปบั๋ โกลินโบ ปะเทสลังกาอันเป้นบ้านเกิดเมืองๆนองขอๆท่าน เมื่อพิจาระนาเห็นว่าถ้าหากถำเบิ๋นๆานโดยติอถินๆอ หลีบุถถิลจำนองน้อยถิๆจะสำเล็ดได้ยาก ถวนจะตั๋งเป้นสมาถิมขึ๋นถำเบิ๋นภารให้เป้นหลักฐานถิ่ว่า ท่านทัมมะปาลจิๆได้ริเริ่มจัดตั๋งสมาถิมต่ไป จินภะทั๋ๆในเดือนพึสพา ถ. ส. ๑๗๑ (พ.ส. ๒๔๓๔) จิๆสามาถเป็ดสมาถิมขึ๋นได้ สมาถิมนั้นท่านให้ชื่ว่า “ พุททะถะยามหาโพทิสมาถิม ” เป้นภาธสแดๆเจตนาย่าๆชัดเจน ที่จะให้ได้พุททะถะยาถินมาเป้นขอๆชาวพุทถั๋งเดิม วัตถุประสๆขอๆสมาถิมนี้ได้บ๋ๆไว้ว่า สมาถิมนี้

– จะจัดตั๋งวัดและวิทยาไลพุททะสาสนาจัดให้มีพระสิๆค์ไปปู่พุททะถะยา เพื่อเป้นติวแทนขอๆพุทะสาสะนิภะ ในปะเทสจีน – ปี่ปู่น – ไทย์–กัมพูชา – พะม้าลังกา จีตะกอๆ–เนปาล–ทิเบต และอาธะภารเป้นต้น.

– จะได้พิมทบั๋สือพุทสาสนาเป้นพาสาอังกิส และเป้นพาสาอื่นเด้ๆด้วย.

ในภานนี้จะได้จัดให้มีภาธ แผ่เงิ๋นจำนอนทบั๋ๆแสนธูปี เพื่อถำเบิ๋นๆานให้บังลุผิลสิมปะสิๆค์. ท่านสุมังถะละนายกมหาเถระ แห่ๆลังกา เป้นผู้ทำพิทีเป็ดสมาถิมนี้ แล้วได้มีภาธทำพิทีเลือกตั๋งกัมมะภาธท่านสุมังถะละนายิกมหาเถระ ได้รับเลือกเป้นปะทาน ท่านทัมมะปาละ ได้รับเลือกเป้นเลขานุภาธ พันเอกโอลถอต์

ເປັນຜູ້ອຳນວຍການ ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຊາວອັງກິດ ຜູ້ເຫລື້ອມໃສໃນພຸທະສາສນາ ເຄີຍໄປຢ້ຽມຢາມ
ທ່ານທັມມະປາລະ ແລະໄດ້ສະແດງປາຖະກະຖາທ່ານ ໃນທີ່ຫລາຍແຫ່ງ ເປັນຜົນໃຫ້ສາມາດຍັບຍັ້ງ
ການລຸກລາມຂອງສາສນາອື່ນໄດ້ເປັນຢ່າງມາກ ໂອລຄອດ ໄດ້ຮັບໃຊ້ກິຈການຂອງມຫາໂພທິສະ
ມາຄົມຢູ່ເປັນເວລາ ๕ ປີ, ການເປີດມຫາໂພທິສມາຄົມ ໃນລັງກາຄັ້ງນັ້ນຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ສົມໃຈ
ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ພັນເອກ ໂອລຄອດ ແລະທ່ານທັມມະປາລະ ໄດ້ນິຫນັງສືອ້ຽວອອນໄປ
ໄປຢ້ຽມຄນະສົງ ໃນປະເທສໄທ ຢີ່ປຸ່ນ ອັກບັ ແລະພະມ້າ ກ່ອນອື່ນແຕ່ປະເທສຕ່າງໆເລົ່ານັ້ນ
ກໍຍັງບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈໃຫ້ໝູ່ງພໍໃນອາຣະເຣີ່ມຕົ້ນຂອງງານນີ້ ຈະເພາະເຫດບາງປະການຢ່າງໃດ
ກໍເປັນໄດ້ຄວາມຍາກລຳບາກຂອງການລຳເນົາງານນີ້ຢູ່ມາກ ແຕ່ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງບຸຄຄົລ
ໝູ່ງ ๑–ນ ຄົນ ເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງສາມາດຟັນຝ່າອຸປະສັກໄປໄດ້ເປັນລຳດັບ ໃນເດືອນກໍຣະກະດານັ້ນ
ເອງ ຫລັງຈາກເປີດສມາຄົມໄດ້ໝູ່ງເດືອນກວ່າໆ ທ່ານທັມມະປາລະຫາພິກຂຸຮ່ວມໃຈໄດ້ ๔ ອົງ
ທີ່ຈະໄປພຳນັກຢູ່ທີ່ພຸທຄະຍາຈຶ່ງພາກັນເດີນທາງມາຍະທີ່ນັ້ນ ແລ້ວເຂົ້າພັກອາໃສຢູ່ທີ່ກຸຕິພະ
ນ້າຕາມເດີມ ທ່ານທັມມະປາລຮູ້ສຶກດີໃຈມາກ ທີ່ໄດ້ເຫັນຜົລງານຂອງທ່ານພາຍ ๗ ເດືອນນີ້ໄດ້
ບັນລຸຂຶ້ນມາໃຫ້ເປັນປະຈັກໂດຍມີພຣະເຖົ້າ ๔ ຮູບມາຢູ່ເຝົ້າໃໝພຸທທະຄະຍາ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນທ່ານ
ກໍເຣີ່ມເປີດການເຈຣະຈາກັບມະຫັນເປັນທາງການ ເພື່ອຂໍຊື້ທີ່ດິນພຸທທະຄະຍາ ຈັກສ່ວນໜຶ່ງ
ເພື່ອໃຊ້ໃນການພຳເພັ ຽສາສນະກິຈເປັນສ່ວນຂອງຊາວພຸທແທ້ໆ. ຕອນຕົ້ນມະຫັນຕົບອມຂາຍທີ
ດິນໃຫ້ທ່ານທັມມະປາລະຕາມຄວາມຕ້ອງການ ພໍຈະເອົາຈິງເອົາຈັງເຂົ້າ ກັບວ່າບໍ່ຂາຍເພາະເກັ
ຜົລປະໂຍດລາຍໄດ້ຂອງຕົນຈາກວິຫານພຸທທະຄະຍາ ຈະລົດນ້ອຍລົງໄປ. ແຕ່ໃນຕອນ
ຫລັງຕົກລົງຂາຍໃຫ້ນິດໜ່ອຍພໍເປັນພິທີ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ວາງເງິນແລະທຳການແບ່ງສໃນດທີ
ດິນທາງຣາຊການອັງກິດ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງການເອົາອົກເອົາໃຈມະຫັນຕ໌ ກໍຍັງມີເຂົ້າແຊກແຊງ
ທ່ານເຄຈັງສັນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເລື່ອນເວລາ ການແບ່ງສໃນດທີ່ດິນອອກໄປອີກ ແລະແນະນຳໃຫ້ທ່ານ
ທັມມະປາລະໄປຫາຊື້ທີ່ດິນແຫ່ງອື່ນທີ່ຢູ່ຫ່າງອອກໄປ ອ້າງວ່າເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດເຣື່ອງຫຍຸ້ງຍາກ
ໃນພາຍຂ້າງຫນ້າ. ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນລະມະຫັນຕ໌ກໍເລີຍພັກເຣື່ອງເອົາໄວ້ພິຈາຣະນາກັນໃນ
ພາຍຫລັງອີກໃຫມ່ ທ່ານທັມມະປາລະໄດ້ມາຄົ້ນຄິດຢູ່ອີກວ່າງໆເມື່ອບໍ່ມີທາງໃດອີກແລ້ວກໍເລີຍ
ຕົກລົງໃຈຫາຊື້ດິນບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງຕາມຄຳແນະນຳຂອງທ່ານເຄຈັງສັນ ແຕ່ພໍເອົາຈິງເອົາຈັງເຂົ້າ
ມີສເຕີເຄຈັງສັນ ກັບຫລຸດຂນາດທີ່ດິນທີ່ຈະຂາຍນັ້ນລົງເຄິ່ງນຶ່ງ ທ່ານທັມມະປາລະຕ້ອງແລ່ນຕິດ

ກັບຜູ້ມີສັທທາທີ່ຈະອອກເງິນຊື້ທີ່ດິນນີ້ອຸ້ນວາບໄປຫມົດ ໝໍ່ຄືໃນວາຣະນັ້ນໄດ້ກ່າວວ່າ ຜູ້ວ່າຣາຊການ ແຄວ້ນເບງກອລ ຈະເດີນທາງມາປຸ້ງມພຸທທະຄະຍາ ໃນຕົ້ນເດືອນພຶສຈິກາ ທ່ານທັມມະປາລະ ໄດ້ຄວາມຄຶດຂຶ້ນມາວ່າ ຈະຕ້ອງທຳການຢ່າງໃດຢ່າງນຶ່ງຂຶ້ນໃນໂອກາສນັ້ນ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງຄວາມ ເຫັນໃຈຈາກຣັຖບາລອັງກິສ ທ່ານຈຶ່ງຕົກລົງເປີດປະຊຸມ ພຸທສາສນິກະສາກົລ ນະພຸທທະຄະ ຍາ ໃນວັນທີ ມີ ๑ ຕຸລາຄົມ ຄ.ສ. ๑๙๑๑ ມີຜູ້ແທນຈາກລັງກາ ຈີນ ປີ່ປຸ່ນ ແລະຈີຕະກອງ ມາ ຮ່ວມປະຊຸມນຳຜູ້ແທນປີ່ປຸ່ນ ໄດ້ເຫັນສພາບຂອງພຸທທະຄະຍາແລ້ວ ໄດ້ປະກາສໃນທີ່ປະຊຸມວ່າ ປີ່ປຸ່ນ ຈະພຍາຍາມຫາເງິນຈັດຊື້ວິຫາຣມຫາໂພຈາກມະຫັນຕ໌ໃຫ້ຈົນໄດ້ ຄຳປະກາສຂອງຜູ້ ແທນປີ່ປຸ່ນທຳໃຫ້ທ່ານທັມມະປາລະດີໃຈຂຶ້ນມາເປັນອັນມາກ ເຖິງກັບຍົກທຸງຊາຕປີ່ປຸ່ນ ຂຶ້ນຄູ່ກັບ ທຸງພຸທສາສນາທີ່ໃຕ້ລົ່ນໂພຕຣັສຮູ້ ຄນະຜູ້ແທນ ພຸທສາສນາປະເທສຕ່າງໆທີ່ມາປະຊຸມທີ່ພຸທ ທະຄະຍາໃນຄັ້ງນັ້ນ ຕັ້ງໃຈວ່າຈະໄດ້ພົບກັບຮອງຜູ້ວ່າຣາຊການແຄວ້ນເບງກອລ ແຕ່ປາກົຕວ່າ ຜິດຫວັງ ຮອງຜູ້ວ່າຣາຊການແຄວ້ນເບງກອລ ບ່ໍຍອມໃຫ້ຜູ້ແທນເລົ່ານັ້ນໄດ້ເຂົ້າພົບເລີຍ ສັນນິ ຖານວ່າເວລານັ້ນ ອັງກິສອາຈຣະແວງປີ່ປຸ່ນຢູ່ວ່າຈະແຜ່ອຳນາຈເຂົ້າມາໃນອິນເດັ ແລະທ່ວ ທັງເອເຊັຽດ້ວຍ ຄຳປະກາສຂອງຜູ້ແທນປີ່ປຸ່ນ ແທນທີ່ຈະເປັນຜົລດີກັບກາຍເປັນຜົລຮ້າຍແກ່ ທ່ານທັມມະປາລະເປັນຢ່າງມາກ ເພາະຮອງຜູ້ວ່າຣາຊການແຄວ້ນເບງກອນ ໄດ້ມີໜັງສືເຖິງທ່ານ ທັມມະປາລະ ໂດຍຜ່ານມາທາງມິສເຕີ ເຄລັ່ງສັນວ່າ ວິຫາຣມຫາໂພທີ່ເປັນສົມບັຕຂອງມະຫັນ ຣັຖບາລອິນເດັຽຂອງອັງກິສບ່ໍອາຈທີ່ຈະຍອມໃຫ້ຊາວພຸທຊື້ໄປໄດ້ ແລະການທີ່ຊາວພຸທຈະເຂົ້າ ຄອບຄຸມພຸທທະຄະຍານັ້ນ ຣັຖບາລກໍຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າແຊກແຊງ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ ທ່ານທັມະປາລກໍບ້ັງບຶນບັກຢູ່ໃນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຕ່ໍສູ້ກູ້ເອົາພຸທທະຄະ ຍາຄືນມາເປັນຂອງຊາວພຸທໃຫ້ໄດ້ ໃນຕົ້ນປີ ๑๙๑๑ ທ່ານໄດ້ຍ້າຍທີ່ທຳການຂອງມຫາໂພທິ ສມາຄົມຈາກລັງກາມາບ້ັງ ກັລກັຕາ ເພື່ອການຕ່ໍສູ້ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກບ້ັງຂຶ້ນ ໃນເດືອນ ພຶສພາ ປີນັ້ນເອງ ທ່ານໄດ້ອອກຫນັງສືພິມ ນິຕຍະສານ "ມຫາໂພທິ" ຂຶ້ນເປັນສື່ສັມພັນ ຣະຫວ່າງຊາວພຸທໃນປະເທສຕ່າງ ๆ ເຣີ່ມແຣກໄດ້ພິມ ພຸທທະວາຈາ ທີ່ວ່າຣັສນະສາຣະນາຄ ຕອນທີ່ສ້ງສາວົກ ຝ໐ ຮູປ ອອກປະກາສສັຈຈະທັມວ່າ "ພິກສຸທັ້ງຫລາຍ ພວກທ່ານຈົ່ງ ທ່ຽວຈາຣິກໄປເພື່ອປະໂຍຊສຸກແກ່ມະຫາຊົນ ເພື່ອຄວາມເອັນດູແກ່ໂລກ ເພື່ອປະໂຍຊເພື່ອ

ຄວາມເກື້ອກູນເພື່ອຄວາມສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ ແລ້ວທ່ານທັມມະປາລະກໍໄດ້ ຂຽນບົດຄວາມຕ່າງໆ ລົງໃນໜັງສືພິມ ນິຕຍະສານ ສະບັບນຶ້ມາກທີ່ສຸດ ບົທຄວາມເຫລົ່ານັ້ນຊ່ວຍ ໃຫ້ປະຊາຊົນເກີດຄວາມສົນໃຈກັບສາສນາພຸທມາກຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ແຜ່ຫລາຍໄປຈົນເຖິງປຸໂຣປ ແລະອະເມຣິກາ ແຕ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສົ່ງໜັງສືກໍເພິ່ມຂຶ້ນມາກດັ່ງເງົາທຽມຕົວ ຈົນບາງຄັ້ງ ຕ້ອງບອມອົດນຶ້ກິນນຶ້ ເພື່ອປະຢັດເງິນໄວ້ເປັນຄ່າສົ່ງໜັງສືໄປເຜີຍແຜ່.

ໃນການຈັດທຳໜັງສືນທາໄໝທິ ທີ່ກັລກັດຕານັ້ນ ເວລາກາງຄືນທ່ານມັກໄປສົນທະນາ ກັບນາຍບຸກເກີ້ຈ ທີ່ບ້ານສເມ ແລ້ວຕົ້ນນອນແຕ່ ๖ ໂມງ ຫລື ๗ ໂມງເຊົ້າທຸກຄືນ ແລ້ວເຂົ້າ ສະນາທິຫລັງຈາກເຂົ້າສະນາທິຈຶ່ງອ່ານຄົ້ນພິພຸທສາສນາກັບສຶກສາເອກສານຂອງນັກປາຊຸທາງ ພຸທສາສນາອີກ ເວລາກາງວັນທ່ານກໍທຳງານເປັນປະຈຳຢູ່ທີ່ສມາຄົມນທາໄໝທິ ນັ້ນຕລອດວັນ ທຳການຕິດຕໍ່ໂຕ້ຕອບຈົດໜາຍກັບຜູ້ທີ່ສົນໃຈໃນງານຂອງທ່ານ ແລະຈັດໃຫ້ມີການປະຊຸມທຸກ ສັປດາ ນອກຈາກນັ້ນຍັງຫາໂອກາສເດີນທາງໄປປາຖະກະຖາຊັກຊວນປະຊາຊົນໃນທີ່ຕ່າງ ๆ ໃຫ້ ສົນໃຈໃນການສຖາປະນາພຸທທະຄະນາ ໃຫ້ເປັນສົມບັດຂອງພຸທທະສາສນິກະຊົນທົ່ວໂລກ ທ່ານ ໂດ້ເດີນທາງໄປ "ອັກບັບ" ກັບພັນເອກ ໂອລຄອຕ໌ ແລະໂດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ຊາວພຸທ ອັກບັບ ຊາບ ເຖິງເຈຕະນາໃນການຕັ້ງນທາໄໝທິສມາຄົມ ແລະຂໍໃຫ້ນຶ້ນ້ອງຊາວພຸທໂດ້ຮ່ວມມືກັນກັບທ່ານໃນ ການດຳເນີນງານສຳຄັນນຶ້ ຊາວພຸທໃນ ອັກບັບ ພໍໃຈໃນເຈຕະນາຣົມຂອງທ່ານ ຈຶ່ງເຮັ່ຽຣາບເງິນ ກັນໂດ້ ๔.๐๐๐ ຣູປີ ມອບໃຫ້ທ່ານໄວ້ໃຊ້ຈ່າຍ ແລະໂດ້ຈັດຕັ້ງສາຂານທາໄໝທິສມາຄົມຂຶ້ນທີ່ ອັກບັບ ກ່ອນເປັນສາຂາແຮກ ໂດຍນີ ໜ່ອງຫລາປຣຸ ເປັນເລຂາທິການ ຫລັງຈາກນັ້ນທ່ານ ທັມມະປາລະກັບພັນເອກ ໂອລຄອຕ໌ ກໍເດີນທາງໄປປ່າງກຸ້ງ ເພື່ອຄວາມມຸ່ງໝາຍອັນດຽວກັນ ສາຂານທາໄໝທິສມາຄົມແຫ່ງທີ່ສອງ ກໍອຸບັຕຶ້ນອີກ ໂດຍນີ "ໜ່ອງໂປມນຶ້ນ" ສຫາຍເກົ່າ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະເປັນເລຂາທິການໃນປາຖະກະຖາຂອງທ່ານທັມມະປາລະກ່າວທີ່ພຣະເຈດີ ສຸເລ ການເມືອງປ່າງກຸ້ງນັ້ນ ທ່ານໂດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມະຫັນ ບໍ່ໂດ້ດູແລເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສຖານທີ່ສັກສິທ ຂອງພຸທທະສາສນາແຕ່ປ່າງໃດ ບໍ່ໜຳຊ້ຳບັງເອົາຮ້ອຫົນສລັກລວດລາຍປ່າງງົດງາມໄປທຳເຕົາ ຫຸງເຂົ້າອີກດ້ວຍ ທ່ານໂດ້ສແດງຄວາມມຸ່ງໝາຍຂອງທ່ານວ່າປາກຈະຕັ້ງນທາວິທຍາໄລ ພຸທທະ ສາສນາຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ ໃຫ້ເປັນສູນກາງການສຶກສາພຸທທະສາສນາທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາ ໃນຈີ້ນ ພະມ້າ ກັນພູຊາ ລັງກາ ໄທ ແລະທິເບຕ ໂດ້ມາສຶກສາເຫລົ່ານຸ່ງ ແລະໃຫ້ມີການສອນພາ

ສາຂອງຊາວຕ່າງ ๆ ທົ່ວປັດຖຸພຸທພຸທທະສາສນາ ໃນມຫາວິທຍາໄລນ້ັ ລ້ອມຖ້ວຈາກປ່າງກຸ້ງທ່ານ ທັມມະປາລະໄດ້ເດີນທາງໄປ ດາຣ໌ຈີລິງ ໃນເຂຕຊຸ້ງພຸທທະສາສນາຝ່າຍມະຫາຍານຮຸ່ງເຮ ືອງປູ ໄດ້ພົບກັບທ່ານ ເຊຄ້ ເອກອັຄຮາຊທູຕທ ີ່ເບຕປະຈ ຳອິນເດ ັ ງ ມະທ ີ່ນ ັ ້ ທ ່ານທ ັ ມມະປາລະໄດ ້ ຊ ີ ້ ແຈງ ຈຸດມຸ ່ ງໝ ายของมหาโพธ ิ ์ สมาคม ให ้ ท ่ าน เซคา ้ ชาบแล ้ วก ็ เป ็ นท ี ่ ป ิ ต ิ ยินด ี มาก ท ่ าน เซคา ้ ได ้ ก ่ าวแก ่ ท ่ านท ั ม มะปาละว ่ า “แม ่ น ้ ำท ั ้ งหลายในอ ิ นเด ั ย เก ิ ดจากท ี ่ ส ู งเขาหิมาล ย สันใด พุทธศาสนาก็ได้ไหลไปทั่วโลก จากพุทธกะยาสันนั้น ” ดังท่านทูตและคณะ สงฆ์ลังกะได้พ ิ จารณาร ่ วมกันเก ี ่ ยวกับเร ื ่ องน ี ้ มาก่อนแล ้ วเห ็ นพ ้ องกัน เพราะปรารถจะให ้ เห ็ นพุทธกะยาตกปู่ในม ื อของชาวพุท ความส ำเร ็ จท ี ่ ท ่ านท ั ม มะปาละได ้ ประสบท ี ่ เม ื องๆ ดาร ์ จ ี ลิ ง ก ็ ได ้ ม ี การเป ิ ดสาขาของมหาโพธ ิ สมาคมข ึ ้ นเป ็ นสาขาท ี ่ สาม เม ื อต ้ นป ี ค.ส. ๑๙๒๑ (พ.ส. ๒๔๗๔) ท่านท ั ม มะปาละได ้ กล ั บมาป ั ก หลุ ม พุ ทธกะยาอ ี กคร ั ้ งหน ึ ่ งพร ้ อมกับพ ั นเอก โอลคอต ์ และนาง เอดจ ์ นักเทววิทยาฝร ั ่ ง จากดาร ์ จ ี ลิ ง พ ่ อมาเห ็ นพุทธกะยาก ่ อนสงคราม ก ็ ตกใจอย ่ างย ิ ่ งกับเหตุการณ ์ อ ั นร ้ ายแรงท ี ่ ได ้ เก ิ ดข ึ ้ นมาก่อน นั ่ นค ื อ พ ิ ก ส ุ ๔ องค ์ ท ี ่ เห ็ นปู ่ ของตนเองถ ู กฆ ่ าตายอย ่ างน ่ าสยดสยอง ได ้ ถ ู กลูกศรของมะหันทุบตีเกือบตายเหตุการณ ์ ได ้ เก ิ ดก ่ อนหน ้ าท ี ่ ท ่ านท ั ม มะปาละมาเย ื อน พวกเล ็ กน ้ อย พ ิ ก ส ุ จ ั นทะโชต ิ ท ี ่ ปู ่ ของเด ็ กน ั ้ นเล ่ าว ่ า ก ่ อนน ั ้ นของเด ็ กได ้ พยายามเล ่ าเร ื ่ องราวของตนเองให ้ ฟ ั ง แต ่ ไม ่ ม ี ใครเช ื ่ อ ว ่ าเด ็ กน ้ อยจะสามารถจดจ ำเหตุการณ ์ ได ้ ดีขนาดน ี ้ ท ่ านท ั ม มะปาละได ้ ไปเย ี ่ ยมเด ็ กน ั ้ นและพ ่ อแม ่ ของเด ็ กท ี ่ บ ้ านเพ ื ่ อสอบถามเร ื ่ องราวต ่ างๆ ด ้ วยตนเอง ก ็ ได ้ ร ั บทราบว ่ าเด ็ กน ั ้ นสามารถจดจ ำเหตุการณ ์ ได ้ ดีจร ิ ง ๆ ท ่ านท ั ม มะปาละได ้ ขอร ้ องให ้ เด ็ กน ั ้ นเล ่ าเร ื ่ องราวให ้ ฟ ั งอ ี กคร ั ้ งหน ึ ่ ง ท ่ านได ้ จดบ ั นท ึ กเร ื ่ องราวไว ้ ด ้ วย ท ่ านได ้ ร ั บทราบว ่ าเด ็ กน ั ้ นม ี ความจ ำด ี เย ี ่ ยมจร ิ ง ๆ ท ่ าน

ก็สถ้าอาจเอาอกเอาใจมะหันมากกว่ากุ่มพุทธะสาสนิกะชุน ถ้ามันผู้ร้ายก็จับบ่ได้ และพระพิกสุเล่ามั้นก็เจับไปล้า ๆ.

เถ้าปานนั้น ถนะมหาโพทิ ก็บ่ได้ย้ำต่อำนาจของมะหันเลิย และบ่หวาดหวั่นต่ำการอาฆาเสิบของอรัฏบาลแต่ย่างใด ทุกถืนกับเกิดกำลังใจในการต่สู้ให้พุทธะถะบา กับถืนมาเป้นของชาวพุทถ้างเดิม สะนั้นการดำเนินงานในขั้นต่ไป จ๊าปู่ที่ต้องหาเงินมาใช้จ่ายให้พ่างพ่อให้จินได้ พิกสุ จันธ์โชติ ถูกส่งไป อังกับ พันเอก โอลคอต์ ไปย่างกุ้ง เพื่อชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ให้ชาวพุทชาบ แต่เป้นเวลาที่สะถานะการ การเงินของพะม้าต่ำ พันเอก โอลคอต์จ๊าถอ้าบ้าแหลอถืนมาอีก ท่านทัมมะปาลออกเดินทางไปพะม้าเอง ก็ถอ้าบ้าแหลอมาเหมือนกันอีกย่างใดก็ตามในปีนั้นเอง มหาโพทิสมาถมสามาถนำชาวพุทผู้มั่งมีจากย่างกุ้ง มันทะเล และมะละแม่ง มาใหว้พระในอินเดียเถ้าพุททะถะบา ทำให้สงเล้าลือเถ้าพุททะถะบา โด่งดังในพะม้ามากขึ้นเป้นลำดับ ระหว่างนั้นมีชาวอินเดียผู้เหล็อมใสในงานของท่านทัมมะปาละถืนบ๊า ชื่ "นิมทะภิโสธ์" ถ้นถอ้าหาหลักฐานว่าวิหารมหาโพทิปู่ในเขตหมู่บ้าน "มหาโพทิ" บ่แม่นปู่ในเขตหมู่บ้าน "ถาราทิท์" อันเป้นสิทของมะหัน หลักฐานนี้ทำให้ท่านทัมมะปาละเกิดกำลังใจขึ้นเป้นอันมาก ถนะมหาโพทิจ๊าถนำหลักฐานนั้นขึ้นไปสแดงต่ท่าน แมก เฟิร์สัน เจ้าเมืองถะบาถืนใหม่ เพื่อรงกร้องสิทปิกถองวิหารมหาโพทิ ท่านแมก เฟิร์สัน เกิ้งใจมหันเป้นอันมาก ก็ได้ช่ร้องถนะมหาโพทิให้ดำเนินงานทั้งปวงในเรื่องนี้ป่างงุบ ๆ ป่าเอะอะมะเทิงเกินไปเพาะจะเสิงการปิกถอง และเกิดถวามบ่สงบขึ้น พ่อท่านทัมมะปาละได้รับเชิญให้ไปเข้าประชุมสะพาสากิล [1] การพุทสาสนาที่เมืองชิคาโกสหะรัถอะเมริกา ท่านแมกเฟิร์สันจ๊าถือโอกาสแนะน่าว่า ให้ท่านทัมมะปาละกับจากอะเมริกาเสิ่งก่อน จ๊าถ่อยเจระจาเรื่องนี้กับใหม่ถือว่า.

---

[1] การสาสนาสากิล

ถวามสำเร็จในการกู้พุทธะถะยา

ภาอปะจุมสะพาสากิล ภาอพอะสาสนาห์เม็อๆจิภาใภมั้ บ เป้นภาอปะจุมผู้แทน ขอๆสาสนาต่างๆในโลก เม็อๆจากท่านทัมมาปาละมี๊จุสงๆใด่ๆดังในภาอออกหน้า๊สมะ หาในหิ ท่านจ๊ๆได้รับเจิ้นให้เข้าปะจุม ในภาอถานะผู้แทนพุทบ๋อิสัหฝ่ายหิ นะบาน หัๆหมิด ถินหิถัดถ้านบ่ปากให้ท่านทัมมะปาละไปปะจุม ถึพันเอก โอลถอต์ อ้างว่า เสังเอลาเป่าๆ บ่เหั้นจะมีปะโยจุน์อันใด แต่ท่านทัมมะปาละเหั้นว่า ปะโยจุน์นั้นมีแม่ ป่างบ้อยอากับได้แอะอี๊ปุ่นและจีน ถิๆจะส้างถอามเป้นป๊กแผ่น ให้แก่มะในหิสมาถิม ข๋า๊ขึ้นป่างบ่ต้อๆสิๆใส ท่านทัมมะปาละเถินหาๆโดยกำปั่นจากเภาะลังกา พ้อมด้วย พระบ่อมสาอิกะหาต และพระพุทธรูปติดตัวไปบูชา กับข้าพิมสิลห้าเป้นพาสาอังกิส ๒๐,๐๐๐ สะบับ สำลับแจกเป้นหางแก่ปะชาชิน เม็อไปเถิๆอังกิส ท่านทัมมะปาละได้ ได้รับภาอต้อนรับจากท่าก เซิร์เอกอินอาในลเป้นป่างดี และยังได้พิบกับบุถถิลสำถังในๆ อิๆภาอพุทสาสนาหลายท่าน อาหิ ถ.ร. อิสเถอิลส์ นายบิแชนต์เป้นต้น ท่านทัมมะปาละได้อ่ถอามสนับสนุนจากบุถถิลเหล่านี้ ในภาอกู้พุทถะยาถืนมาให้แก่ชาอพุทถังเถิม ต่จากอังกิสท่านทัมมะปาละข้ามมะหาสมุถอัตล้าติก ไปยังสหะรัถอะเมริกา แล้วได้เข้าปะจุมหิจุภาใภตามกำหมิด มีผู้เข้าปะจุมถั้งนั้น ๔ ๐๐๐ ถิน ท่านทัมมะปาละได้ทำจุสงๆในหิ่ปะจุมนั้นป่างวิถาาม หนังสือพิมต่างๆ ได้ลิๆข่าอจุมเจิยกันมาก เป้นผิลให้มิสเถ้ร์ เตราสส์ จึๆเป้นนักศึกสาปรัจุบาปู่หิ่นะถอบบิวยอรถ์ เกิดถอามเหล้อม ใสสัหหาในพระพุทสาสนา และเข้ามาทำพิหิรับสิล ๕ ห๊สมาถิมเหาะอิหยา จุภาใภ มิสเถ้ร์ เตราสส์ จ๊ๆเป้นชาออะเมริกัน ถินแรกหิ่รับนับถือพุทสาสนาในถิ่นแถบอะเมภาเอๆ ต่มากกเลิ่ยได้เป้นละหายหิ่ถิจอๆท่านทัมมะปาละ และได้ช่อยเหล้อถิจภาอๆานของมะหาในหิสมาถิมเป้นอันมาก เม็อภาอปะจุมสิ้นสุถลิๆแล้ว ท่านทัมมะปาละได้รับเจิ้นให้ไปปาถะกะถาพุทสาสนาหิ่ โอถแลน์ และชั้วฟรังจุสใภ ทำให้จุสงๆภูถิของท่านทัมมะปาละ เพื่อๆฟูบ๊ๆขึ้น เม็อสิ้นพาอะกิจในสหะรัถอะเมริกาแล้วท่านทัมมะปาละลิๆเรือกับลังกา ผ่านมาหาๆมะหาสมุถปาจิพิก และหิ่เภาะ ใรในลุลู บะ

ที่เภาะโรโบลูบูเอา ท่านพัมมะปาละได้พิบกับนักเทอะอีทยาอีกหลายคิบ และได้พิบ กับยิงชะอาคิบบ๋า อายุปะมาน ๕๐ ปี ชื่อว่า นางมาธี. อี. ฟอสเต๊ร์ นางฟอสเต๊ร์สาละ พาษกับท่านพัมมะปาละว่า เอิาเป็นคิบที่มีอาธิมสุนสูงโภดง่าย ใจบ้อยปู่ตลอดเวลา ทำป่างใดจึงจะแก้บิสใสสัยนี้เสัยได้ ท่านพัมมะปาละจึงใช้ถำแนะบำตามหลักยอง พระพุททะสาสนา ปากิดว่าพายหลัง นางฟอสเต๊ร์ สามาดบำเอิาไปปะติบัดได้ผิลดี มีถวามผาสุกริ่มเป็นขึ้นในชีวิด นางฟอสเต๊ร์ เป็นเชื่อสายของเจ้าผู่ถองบะถอย เภาะ ราวายและเป็นเสถุที่มีกำลังชับมากบางจึงกายเป็นพุททะสาสนิก และใช้การอุป ถัมแก่กิจการของมะหาโพทิสมาคมป่างล้นพ้น นางได้บริจากเงินเกือบ ๑ ล้านธูปี เพื่อสร้างวัดวาอาราม โรงธรม โรงพยาบาล และสถาบันการสึกสาอื่นๆ ทั้งในอินเดู และลังกา บังปากิดเป็นถุนปะโยชน์ยู่จินตาบเท่าทุกวันนี้

ออกจากโรโบลูบู ท่านพัมมะปาละเดินทางมาเอะปี่ปุ่นได้รับการต้อนรับจาก บันดาพระพิกสุปี่ปุ่นที่โตกงอถ้อยโมตรีจิตเป็นป่างดี ท่านมีโอกาสปาใสประชาชินชาว ปี่ปุ่นชี้แจงเรื่องการภู้พุททะถะยาคินมา ในการประชุมของสิงค์ปี่ปุ่นที่วัด เซโซจิ ที่ ประชุมลิงมะติว่า จะพะยามยามเรี่ยรายเงินให้ได้ ๑๐.๐๐๐ เยนภายในสองปี เพื่อช่วย ในการชุพุททะถะยาคิน ท่านพัมมะปาละฟังแล้วรู้สึกผิดหวัง ยู่มากเพาะปี่ปุ่นเป็น ประเทสใหย่โต หาเงินป่างมางพอ ๑๐.๐๐๐ เยนเท่านั้นภายใน ๑ ปีย่อมบ่พอที่จะ ถำเนินการอันเป็นล่ำเป็นสันได้ถ้วนถากถิดไว้ ท่านพัมมะปาละยู่ในปี่ปุ่นเดือนเก้า พิถี พอกพระในปี่ปุ่นเกิดอิอาทพันในเรื่องยากพันทำพระพุททะรูป แบบสาธนาดจำหน่าย ต่างฝ่ายต่างต้องการผูกขาดแต่ผู้ดูง่อ ท่านพัมมะปาละจึงออกจากปี่ปุ่นเดินทางมา ขึ้นที่ ซุงโร้ ในประเทสจีน ได้มีโอกาสปาใสเล่าถวามเป็นไปของพุททะถะยาให้บันดา หลวงจีนฟังที่อัดบินเอา โฮเม พ้อมทั้งได้ทำพิทีมอบใบโพทิดสัสธู และพระบ่อิม สาธิกะหาดให้ถ้วย แต่การถิดว่าจะได้เงินเป็นกอบเป็นกำในการภู้พุททะถะยากำลัง หล้มเหลวตามเคิย ต่ำจากประเทสจีนท่านพัมมะปาละ ได้แอะประเทสไหย์ เพื่อดุแลง พาระกิสอันนี้แก่ชาวพุททั้งหลาย ท่านพัมมะปาละยู่ในบางกอกสามสัปดา พยา ยามชี้แจงโดยทุกวิถีทางที่จะขอถวามเห็นอกเห็นใจ จากพุททะสาสะนิกะชาวไหย์

ແຕ່ທ່ານກໍຄົງຜິດຫວັງອີກຄັ້ງໆ ທຳໃຫ້ທ່ານຫມົດກຳລັງໃຈໄປມາກ. ຈຶ່ງເດີນທາງກັບລັງກາ ຜ່ານສີງຄະໄປ ຕອນທີ່ໄປເຖິງລັງກາ ໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບຈາກທາງຣາຊການ ແລະປະຊາຊົນ ປ່າງໜ້າຊື່ນຊົມ ເພາະຊື່ສຽງທີ່ທ່ານໄປບຳເພັນໄປໃນຣະຫວ່າງການເດີນທາງຄັ້ງນີ້ ເປັນທີ່ແຜ່ຫລາຍໃນລັງກາຕລອດເວລາ. ທ່ານທັມມະປາລະຢູ່ທີ່ລັງກາເປັນເວລາອັນສັ້ນ ແລ້ວກໍຣີບເດີນທາງມາອິນເດັຽ ແລະຕັ້ງໃຈຈະທຳການອັນສຳຄັນປ່າງໜ້ງຂຶ້ນທີ່ພຸທທະຄະຍາ ນັ້ນຄືການນຳພຣະພຸທທະຮູປ ອາຍຸ ๗๐๐ ປີ ຊຶ່ງສົງປີ້ປຸ່ນມອບໃຫ້ທ່ານມາໃນຣະຫວ່າງແວະໂຕກຽວ ໄປປະດິສຖານໄວ້ທີ່ວິຫານມະຫາໂພທິທ່ານທັມມະປາລະຮູ້ດີວ່າ ການກະທຳນີ້ຈະຕ້ອງສ່ຽງໄພຍ໌ມາກ ຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າພົບກັບມິສເຕີ້ຣ໌ ແມຄເຟີ້ຣ໌ສັນ ເຈົ້າເມືອງຄະຍາ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ອນ ທ່ານແມຕ ເຟີ້ຣ໌ສັນ ໃຫ້ຄຳແນະນຳວ່າຄວນຈະຜູກມິຕກັບພວກຮິນດູ ທັ້ງຫລາຍແລະເອົາສ່ຽງຂອງພວກຮິນດູມາຊ່ວຍ ດ້ວຍວ່າງຈຶ່ງຈະສຳເຣັຈລຸລ່ວງໄປດ້ວຍດີ ທ່ານທັມມະປາລະຈຶ່ງເດີນທາງໄປເມືອງ ພາຣານະສີ ເຂົ້າພົບຜູ້ຊົງ ອິທທິພົລ ໃນ ລາສນາ ຮິນດູ ທ້ັນ ເພື່ອ ຂໍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ແຕ່ກັບປາກົດວ່າ ພວກຫົວໜ້າສາສນາທ້ັນ ບໍ່ເຫັນດີດ້ວຍ ໃນການທີ່ຈະໃຫ້ເອົາພຣະພຸທຮູປເຂົ້າໄປຕັ້ງໄວ້ໃນວິຫານມະຫາໂພທິ ອ້າງວ່າພຣະພຸທທະເປັນແຕ່ນາຣາຍອາວະຕານປາງທ້ ๙ ແລະວິຫານນັ້ນເປັນສົມບັດຂອງຮິນດູ ຊາວພຸທບໍ່ຄວນຈະຖືສິທມາກເກີນໄປ ເມື່ອໝົດຫວັງໃນພາຣານະສີແລ້ວ ທ່ານທັມມະປາລະກັບມາຫາມະຫັນ໌ທີ່ພຸທຄະຍາ ອີກຄັ້ງໜ້ງ ຂໍຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ ທີ່ຈະປະດິສຖານພຣະພຸທຮູປປີ້ປຸ່ນໄວ້ໃນວິຫານມະຫາໂພທິ ມະຫັນ໌ສແດງຄວາມ ຊົງຊັງປ່າງຮຸນແຮງ ບອກວ່າຖ້າທ່ານທັມມະປາລະ ຍືນຈະເອົາພຣະພຸທຮຸປເຂົ້າໄປຕັ້ງໄວ້ໃນວິຫານມະຫັນ໌ ຈະເອົາເງິນແສນຮູປີ້ຈ້າງຄົນ ๕.๐๐๐ ຄົນມາຄອບຂ້າ ທ່ານທັມມະປາລະເສັຍໃຫ້ຕາຍ ທ່ານທັມມະປາລະເຫັນທ່າທາງຂອງມະຫັນ໌ແລ້ວ ຮູ້ສຶກວ່າຈັງຫວະບໍ່ເໝາະ ຈຶ່ງລໍເຣ້ອງໄວ້ເປັນເວລານ້ງໆປີ ຈົນກະທັ້ງເດືອນກຸມພາ ຄ.ສ. ๑๙๐๕ (ພ.ສ. ๒๔๓๗) ທ່ານທັມມະປາລະກໍຕັດສິນທຳການໃຫຍ່ນັ້ນປ່າງເດັດດ່ຽວ ທ່ານນຳພຣະພຸທຮູປມາໄວ້ເມືອງຄະຍາກ່ອນ ແລ້ວທ່ານກໍມາພັກກັບພິກຂຸທີ່ພັກຢູ່ໃນກຸຕິພະມ້າ ນະພຸທຄະຍາຄົນນ້ງໆ ທ່ານຕື່ນຂຶ້ນເວລາ ๖ ໂມງເຊ້ົາ ເຂົ້າສມາທິໃຕ້ຕົ້ນສົມະຫາໂພທິ ທ່ານເກີດຄວາມຮູ້ສຶກໃນຣະວ່າງເຂົ້າສມາທິນັ້ນເອງວ່າ ໃຫ້ນຳພຣະພຸທຮູປປີ້ປຸ່ນ ມາປະດິສຖານໄວ້ໃນວິຫານມະຫາໂພທິ ທ່ານຈຶ່ງໄປປຸກໃຫ້ພຣະພິກຂຸໃຫ້ລຸກຂຶ້ນທຸກອົງ ແລະຊວນໃຫ້ເຂົ້າສມາທິພ້ອມ

ภันอีกวันหนึ่ง พระสาวกทุกองค์ได้รู้สึกเหมือนๆกันว่า จะต้องอันเชิญพระพุทธรูปขึ้นปุ่นมาประดิสถานก็ยังไม่ได้จักได้ ท่านทันมะปาละจึงตั้งสัตยาธิฐานเถิง ๓ ครั้ง ขอจะอุทิสชีวิตเพื่อพระสาสนา พอเวลาสว่างท่านทันมะปาละกับพระ พิกขุรอบด้วยกันทั้งหมด ๓ รูป พากันนำพระพุทธรูปจากเมืองคะยา เดินทางมาสู่พุทคะยา เมื่อมาเถิงวิหารมะหาโพธิแล้ว กันำเอาพระพุทธรูปเข้าประดิสถานไว้ชั้นบน เสดภารประดิสถานแล้ว ท่านทันมะปาละพ้อมด้วยพิกขุ พากันจุดทูบทงบูชาพระรัตนะไตร ทันใดนั้นเองนี้ลูกสิดของท่านก็ป่างเข้ามาพิบ จึงบังคับให้เอาพะพุทะรูปออกจากวิหารไปเสังโดยด่วน ท่านทันมะปาละกับพิกขุสิงนั้นได้ชี้แจงว่า ที่นี่เป็นวิหารของพุททะสาสนา พวกแต่เอาพะพุทธรูปมาตั้งไว้บูชา กจะเป็นที่อัคภบ่ำ ลูกสิสมะหันต์กลับไปรายงานให้มะหันต์ชาบโดยด่วน มหันต์โกทมาก จึบเดินทางไปหาท่าน เมคเฝ้าสัน เจ้าเมืองคะยา ชี้แจงให้ชาบว่า ท่านทันมะปาละกับพิกขุสิง บุกรุกเข้าไปวิหารอันเป็นสมบัดของมหันต์ พ้อมกันนั้นลูกสิดของมหันต์ประมาน ๕๐ คิน ขลูบเข้าใส่ท่านทันมะปาละกับพิกขุสิงทั้งหลาย พ้อมด้อยไม้พลองตะบองสั้นคิบมือ ทุกคิน ว่าท่านทันมะปาละป่างบ่มีชีวิดอีก และจับพะพุทธรูปโยนลงมาจากที่ตั้ง พระพักต์ขว้ำลงกับดิน บ่ายวันนั้นท่าน เมคเฝ้าสัน ออกมาสอบสวนเรื่องราว จึงให้ตำรวจอารักขาคนของท่านทันมะปาละไว้ในภูติพะม้า และป้องกันบ่ให้มีภารกะทิบกะท้วงเกิดขึ้นได้ ข่าวภารโยนพะพุททะรูปลงมาจากวิหารมหาโพธิแผ่ไปในกุ่มพุททะสาสนิกกะชนทั่วโลก บันดาผู้ที่มีความสันพันยู่กับมหาโพธิสมาคมก่ได้เกิดความรู้สึกเสังใจกันทั่วไป ท่านทันมะปาละได้ยินฟ้องขึ้นสาน ในข้อหาที่ถูกสิบปะหมาด และถูกจู่เอันป่างร้ายแรง สานชั้นต้นตัดสินลงโทสจำคุกจำเลยผู้เป็นลูกสิสของท่านมะหันต์สามคิน ให้จำคุกคินละ ๓ เดือน และถูกปันโทมคินละ ๑๐๐ รูปี- สานแถลงว่าวิหารมหาโพธินี้ ชาวพุทได้ใช้ประโยชน์ในการบำเพ็ญสาสนะกิจมาเป็นเวลาช้านาน มหันต์และลูกสิสก่ได้ทำสาสนากิจใด ๆ ในวิหารนี้เลย สะนั้นจึงบ่มีเหดผลอันใดที่จะอ้างว่าวิหารนี้เป็นของมะหันต์ ปากิดว่าสานสูงลงคำพิพากสากับคำพิพากสาของสานชั้นต้น ให้ปล่อยตัวจำเลยไป และบังกับว่านั้นยังพิพากสาให้ท่านทันมะปาละ

ນຳພຣະພຸທທະຮູປປີ່ປຸ່ນອອກໄປເສັ່ງໃຫ້ພົ້ນພຸທຄະຍາດ້ວຍ ເວລານັ້ນພຣະພຸທຮູປປີ່ປຸ່ນຕັ້ງຢູ່ໃນ ກຸຕິພະມ້າ ຄຳພິພາກສາຂອງສານສູງທຳໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂຶ້ນໃນຫມູ່ປະຊາຊົນພະມ້າ ແລະລ້ງກາ ແລະມີການຍົ່ນຄຳຮ້ອງຄັດຄ້ານປ່າງແຂງແຮງ ຈົນສານສູງຕ້ອງຖອນຄຳສັ່ງໃຫ້ ບ້າບພຣະພຸທຮູປປີ່ປຸ່ນທີ່ວັ້ງຢູ່ໃນກຸຕິພະມ້ານັ້ນເສັ່ງ ຂ້ສເນີຟ້ອງຮ້ອງກັນຄັ້ງນັ້ນ ຂ້ອນຂ້າງເຟັ້ນ ເຮ້ອງເອີ້ກເຮ້ີກ ແລະເຮ້ີຍກຮ້ອງຄວາມສົນໃຈຂອງບັນດາຜູ້ມີປ້ຊາຍານທັ້ງຫລາຍເປັນອັນມາກ ໃນ ວັນວິສາຂະປ້ ຄ.ສ. ๑๙๙๓ (ພ.ສ. ๒๔๓๖) ມຫາໄພທິ່ສມາຄົມແຫ່ງເມ້ືອງກັລກັຕຕາ ສາຂະ ນາດຈັດທຳພິທ້ີບູຊາໄດ້ເປັນຄັ້ງແຮກ ໂດຍມ້ີທ່ານ ນະເຣນທອຣນາຖເສນ ເປັນປະທານ ອິນເດ້ັ ຊ້ງວ່າງພຸທທະສາສນາມາຫລາຍສັຕວັຕເພ້ືງຈະໄດ້ເຫັນພິທ້ີສລອງວັນປະສູຕ ຕຣັສຮູ້ ແລະ ນິພພານ ຂອງສົມເດັ່ຈພຣະສັມມາສັມພຸທທະເຈ້ົາອ້ີກໃນຄັ້ງນ້ັເອງ ຫລ້ງຈາກມ້ີການສລອງ ວິສາຂະແລ້ວ ບໍ່ເທ່ົາໃດສ້ປ້ະດາ ທ່ານທັມ້ມະປ້ານະໄດ້ເດ້ີນທາງໄປສຫະຣັຖອ້ະເມຣິກາເປັນຄັ້ງທ້ີ ສອງຕ້ານຄຳເຊ້ືອເຊ້ີນຂອງທ່ານ ດ.ຣ. ໂປລ ກາຣຸສ ຜູ້ກ່ໍຕ້ັ້ງສາຂ້ານະຫາໄພທິ່ສະມາຄົມໃນສ ຫະຣັຖອ້ະເມຣິກາ ຣະວ່າງທາງໄດ້ປຸ້່ນລອນດອນເຊ້ັ່ນເຄ້ີຍ ໄດ້ແລກປຸ່່ນຄວາມຄ້ດເຫັນກັບເຊ້ີ ເອກວ້ນອາຣ໌ໂນລ ດ ດ.ຣ. ອ້ີສເດວ້ດ ແລະສາສຕາຈານ ແມຄສ້ນ້ລເລ້ີ ແລະໄດ້ໄປສແດງປາຖະ ກະຖາ ທ້ີສະມາຄົມເທວ້ະວ້ິທຍາ ກັບທ້ີໄຣ ເ ປ້ານ ຕ່ຈາກນ້ັ້ນໄດ້ເດ້ີນທາງໄປສະຫະຣັຖອ ະ ເມຣິກາ ແລະສະແດງປາຖະກະຖາ ພຸທທະທັມຕາມຊຸມຊ້ນຕ່ານໆ ໃນນ້ອຍອກ ຊ້ຄາໂກ ຊ້ງ ພຣ້ງສ້ສໂກ ຕລອດຂ້ຶ້ນໄປເຖ້ິງກາບາດາ ທ່ານໃຫ້ທ່ານເປັນທ້ີຮູ້ຈັກ ຂອງປະຊາຊົນມາກຂ້ຶ້ນເປັນ ລ່ານັບຈ້ນກະທ້ັ່ງສາມາດ ເປ້ີກາຣກະທ່ານ ພ ິ ທ ້ີ ວ ິ ສ ານ ะ ບ ูຊ ານ ใ ນ ส ะ ห ะ ร ั ฐ อ ะ เ ม ร ิ ก า ไ ด ้ ใ น ป ี ค . ส . ๑๙๗๗ ม ี ผ ู ้ ม า ร ่ อ ม พ ิ ธ ี ท ี ่ ๔๐๐ ถ ื อ จ ั ด ว ่ า เ ป ็ น พ ิ ธ ี ว ิ ส า ข ะ บ ู ช า ค ั ้ ง แ ร ก ท ี ่ ท ำ ใ น ส ะ ห ะ ร ั ฐ อ ะ เ ม ร ิ ก า ห ล ้ ั ง จ า ก น ั ้ น ท ่ า น ไ ด ้ เ ด ิ น ท า ง ก ั บ อ ิ น เ ด ี ย ร ะ ว ่ า ง ท า ง ไ ด ้ ป ั ่ ม ล อ น ด อ น เ ช ่ ั น เ ค ี ย ไ ด ้ แ ล ก ป ่ ั น ค ว า ม ค ิ ด เ ห ็ น ก ั บ เ ช ิ ร ์ เ อ ก ว ิ น อ า ร ์ โ น ล ด ์ ด ร . อ ิ ส เ ด ว ิ ด แ ล ะ ส า ส ต า จ า ร ย ์ แ ม ค ส ม ิ ล เ ล ิ ร ์ แ ล ะ ไ ด ้ ไ ป ส แ ด ง ป า ถ ะ ก ะ ถ า ท ี ่ ส ะ ม า ค ม เ ท ว ะ ว ิ ท ย า ก ั บ ท ี ่ ไ ร ล ์ ป ้ า ร ์ ค ด ้ ว ย ต ่ จ า ก น ั ้ น ไ ด ้ เ ด ิ น ท า ง ไ ป ส ะ ห ะ ร ั ฐ อ ะ เ ม ร ิ ก า แ ล ะ ส ะ แ ด ง ป า ถ ะ ก ะ ถ า พ ุ ท ธ ะ ท ั ม ต า ม ช ุ ม ช ุ ม ต ่ า ง ๆ ใ น น ิ ว ย อ ร ์ ก ช ิ ค า โ ก ซ ้ า พ ร ้ ง ส ิ ส โ ก ต ล อ ด ข ้ ึ น ไ ป เ ถ ิ ง ก า น า ด า ท ำ ใ ห ้ ท ่ า น เ ป ็ น ท ี ่ ร ู ้ จ ั ก ข อ ง ป ะ ช า ช น ม า ก ข ้ ึ น เ ป ็ น ล ำ ด ั บ จ น ก ะ ท ั ่ ง ส า ม า ร ถ เ ป ิ ด ก า ร ก ะ ท ำ พ ิ ธ ี ว ิ ส า ข ะ บ ู ช า ใ น ส ะ ห ะ ร ั ฐ อ ะ เ ม ร ิ ก า ไ ด ้ ใ น ป ี ค . ส . ๑๙๗๙ ม ี ผ ู ้ ม า ร ่ อ ม พ ิ ธ ี ท ี ่ ๔๐๐ ถ ื อ ว ่ า เ ป ็ น พ ิ ธ ี ว ิ ส า ข ะ บ ู ช า ค ั ้ ง แ ร ก ท ี ่ ท ำ ใ น ส ะ ห ะ ร ั ฐ อ ะ เ ม ร ิ ก า ห ล ั ง จ า ก น ั ้ น ท ่ า น ไ ด ้ เ ด ิ น ท า ง ก ั บ อ ิ น เ ด ี ย ร ะ ว ่ า ง ท า ง ไ ด ้ แ ว ะ ป า ร ิ ส เ ข ้ า ร ่ อ ม ป ะ ช ุ ม ค อ ง เ ก ร ส แ ห ่ ง ผ ู ้ ส ิ น ใ จ ะ อ ั น อ อ ก แ ล ้ ว ข ้ า ม ไ ป อ ั ง ก ิ ส ก ั บ ไ ป ซ ู อ ิ ก จ า ก ซ ู อ ิ ก ไ ป ฟ ร ่ ำ อ ั ้ ง ฤ ษ ี จ ิ น เ ถ ิ ง ก ร ุ ง โ ร ม ส ู บ ภ า ว ข อ ง ค ร ิ ส ต ะ จ ั ก ร ์ ท ่ า น ท ั ม ม ะ ป า ล ะ พ ะ ย า ย า เ ข ้ า เ ฝ ้ า ไ ป ป เ พ ื ่ อ เ จ ร ะ จ า ใ น เ ร ื ่ อ ง ภ า ร ส อ น ส า ส น า ใ ร ม ั ง ค า ไ ต ล ิ ก ใ น ล ้ ง ก า ช ้ า พ ุ ท ธ ก ั บ ค ร ิ ส ต ์ ม ี เ ห ต ว ิ ว า ท ก ั น ป ู ่ ส เ ม ื ่ อ ป า ก จ ะ ใ ห ้ ม ี ท า ง ต ิ ด ล ิ ่ ม ป อ ง ด อ ง ใ จ ก ั น เ ส ั ง แ ต ่ โ ด ย ด ี ท ่ า น ไ ป ป บ ่ อ ย ม ใ ห ้ ท ่ า น ท ั ม ม ะ ป า ล ะ เ ข ้ า เ ฝ ้ า ท ่ า น จ ้ า เ ด ิ น ท า ง จ า ก ล ้ ง ก า ต อ ง ม ั ช ฌ ิ ม ข อ ง ท ่ า น ท ั ม ม ะ ป า ล ะ เ ป ็ น

ທ້ຽ້ຈັກກັບໄປທ້ວລ້ງກາ ແລະອິນເດັ່ງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ເຣີ່ມການຕ້ັ້ງສ່ານັກນາງຊີ້ຶ້ນທ້ີລ້ງກາແລະ
ເປ້ີດໂຮງລ້ງງເດັກກ່ໍາພ້ຳ ກັບໂຮງຮຽນຊ້ັ້ນປະຖົມແກ່ເດັກອະນາຖາ ຕາມແບບພວກຝຣ້ັ່ງມິຊຊັ້ນ
ນາຣີ (Missionnary) ຫລ້ງຈາກນ້ັ້ນທ່ານໄດ້ເຂ້ົ້ານາບ້ັ້ງອິນເດັ່ງ ຈາຣິກໄປບ້ັ້ງເມ້ືອງຕ່າງໆ ໃນ
ພາກເໜ້ືອປ່າງນ້ັກທ້ັນຍາຕຣາ ບ່ໍ່ໃຍດ້ີກັບຄວາມຜາສຸກຂອງສ້ັ່ງຂາຣຮ່າງກາຍ ຄ່ໍາໃສ່ນອນທ້ັ້ນ
ມ້ີຫຍ້ັ້ງກິນກ່ໍກິນປ່າງນ້ັ້ນເລ້ືອຍໄປ. ງານຂອງທ່ານໃນຣ່ະວ່າງນ້ັ້ຶ້ຄ້ືການເຜ້ີຍແຜ່ພຸທທະສານາໃນອິນ
ເດັ່ງໃຫ້ຊາວອິນເດັ່ງຣ່ະລຶ້ກເຖ້ິງຄວາມສ່ໍາຄ້ັນຂອງພຸທທະສາສນາ ຊ້ົ່ງເກ້ີດ້ຶ້ນໃນປ່ະເທລນ້ັ້ ແລ່ະ
ກ້ືນໃຈກ້ັບປ່ະຊາຊ້ົນຫລ້ງຮ້ອຍລ້ານທ້ົ່ວໂລກ. ເມ້ືອເສ້ັ້ຣ້ັ້ນການຈາຣິກໃນອິນເດັ່ງເໜ້ືອແລ້ວທ່ານ
ຊ້ໍ້າຈາຣິກໄປອິນເດັ່ງໃຕ້ ເມ້ືອປ້ີ ຄ.ສ. ๑๗๐๐ (ພ.ສ. ๒๔๔๓) ທ່ານທ້ັນມ່ະປາລ່ະສາມາດເປ້ີດສາ
ຂາ ມ່ະຫາໂພທ້ິ່ສ່ະມາຄົມ້ຶ້ນໄດ້ອ້ີກ ມ້ີ ๓ ມ້ັ້ທ່ອາສ ກຸ້ສ້ິນາຣາ ແລ່ະອ່ະບຸ້ຣາທປຸ້່ະໃນລ້ງກາ
ສາຂາມ້ັ້ທ່ອາຊນ້ັ້ນເມ້ືອເປ້ີດແລ້ວ ບ້ັ້ງບ່ໍ່ສູ້່ຈ່ະກ້າວໜ້ານ້ັ້ນ ທ່ານໄດ້ພ້ິກສ້ລ້ງກາ ຊຸ້ ບ້ັ້ນທ່ະຣາມ
ມາດ່ໍາເນ້ີນກ້ິຈການໃຫ້ ຈ້ົ່ງເປ້ັ້ນທ້ີ່ນ້ິ້ຍົມຂອງປ່ະຊາຊ້ົນ ເພ່ຣ່ະພ້ິກສ້ ບ້ັ້ນທ່ະຣາມ ມ້ີຄວາມຮູ້້ແຕກ
ສານໃນພ່ຣ່ະໄຕປ້ິກ ສາມາດອ່ະທ້ິບາຍພຸທທ່ະທ້ັນເປ້ັ້ນພາສາ ທ່ະມ້ິລ ໄດ້ຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວສາ
ຂາກຸ້ສ້ິນາຣານ້ັ້ນ ເຣ້ີ່ມແຣກປຸ່່ໃນຄວາມດຸ້ແລ່ະຂອງພ້ິກສ້ ສ່ໍ່ຣ່ະບ້ັ້ນທ໌ ຕ່ໍ່ມາທ່ານທ້ັນມ່ະປາລ່ະ
ຈ້ົ່ງມອບໃຫ້ພ້ິກສ້ ຈ້ັນທ່ຣມ່ະນ້ີ ຊາວອ່ຣ່ະກ້ັນ (ບ່ະຂ່ານ) ຊ້ົ່ງທ່ານທ້ັນມ່ະປາລ່ະນ່ໍາມາອິນ
ເດັ່ງເປ້ັ້ນຜ້ົ້ດຸ້ແລ ທ່ານຜ້ົ້ນ້ັ້ຍ້ັ້ງມ້ີຊ້ີວ້ິຕຢຸ້່ຈ້ົນທຸ້ກວ້ັນ້ີ ສ່ວນສາຂາ ອ່ະບຸ້ຣາທປຸ້່ະນ້ັ້ນທ່ານທ້ັນມ່ະ
ປາລ່ະມອບໃຫ້ ພ່ຣ້ິມ່ະຈ່ະອ້ິວ້ານ້ິ້ສ້ົ່ງທ່ະທ່ອ້ິສຈ້ັນ ເປ້ັ້ນຜ້ົ້ດຸ້ແລ.

ເພ້ືອທ້ີ່ຈ່ະເຜ້ີຍແຜ່ພຸທທ້ັນໃຫ້ກວ້ົ້າງຂວ້ົ້າງ ຍ້ົ່ງ ๆ ຂ້ຶ້ນໃນສ່ທ່ະຣ້ັ້ຖ່ະເມ່ຣ້ິກາ ໃນປ້ີ ຄ.ສ. ๑๗๐๖ (ພ.ສ. ๒๔๔๕) ທ່ານທ້ັນມ່ະປາລ່ະໄດ້ເດ້ີນທ້ົ່ງໄປຍ້ົ່ງປ່ະເທສນ້ັ້ນເປ້ັ້ນຄ້ັ້ງທ້ີ່ສາມ ຄ້ົ່ວ
ນ້ີ້ທ່ານມ້ັ້ງໃຈຫວ້ົ່ງຈ່ະໃຫ້ກ້ານ້ຶ້ກສ່ານາແກ່ປ່ະຊ້ົນອ່ະເມ່ຣ້ິກ້ັນເປ້ັ້ນສ່ໍ່າຄ້ັນ ຈ້ົ່ງພ່ໍານ້ັກຢຸ້່ເກ້ືອບ ๖ ປ້ີ
ແລ່ະເລ້ືອກເອ້ົ້າເມ້ືອງ ບ້ິສ້ົ່ງ ເປ້ັ້ນສູ້ນກ້ານປ້ົ່ຕ້ິບ້ັ້ຕ້ິການ ຜ້ົ່ນງານຂອງທ່ານໃນຕ່າງປ່ະເທສທ່ໍາ
ໃຫ້ມ້ີຜ້ົ່ສ້ົ່ນໃຈໃນພຸທສ່ານາມ່ານ້ຶ້ນ ແລ່ະຫລ້ນຄ້ົ່ນໄດ້ເຂ້ົ້ານຸ້່ປ່ະສ້ົ່ນບ້ິທ ທ່ໍາໃຫ້ກ່ໍາລ້ງໃນການ
ເຜ້ີຍແຜ່ພຸທສ່ານາເພ້ີ່ມມ່ານ້ຶ້ນອ້ີກ ຢ່ານ້ົ່ານ້ົ່ກ ບ້ັ້ນທ່ານ້ຶ້ການກ່ອບກູ້້ພຸທຄ່ະບ້ັ້ງບ້ັ້ງບ່ໍ່
ທ້ັ້ນປຸ້່ານ້ົ່ານ້ົ່ກ ເພ່ຣ່ະມ່ະຫ້ັ້ນ້ຕ໌ບ້ັ້ງອ້ັ້ນບ້ັ້ງເພ້ີ່ມຄວາມລ້ັ້ກ້ງ້ຕຊາວພຸທມ່ານ້ຶ້ນ ແຕ່ພ່ຣ່ະພຸທຮູ້
ບ້ົ່ປຸ່່ງ ຊ້ົ່ງເປ້ັ້ນມູ້ລເຫ້ຕ້ແຫ່ງການ້ິ້ວ່ານ ຈ່ະຕ້ັ້ງປຸ້່ໃນກຸ້້ຕ້ິພ່ະນ້ານ້ົ່ແລ້ວ ມ່ະຫ້ັ້ນ້ຕ໌ກ່ໍບ້ັ້ງພ່ະຍ່ານ
ຈ່ະໃຫ້ເອ້ົ້ານ້ົ່ອ້ກໄປເສ້ັ້ງໃຫ້ພ້ັ້ນ ຮ່ວມທ້ັ້ງພ້ິກສ້ທ້ີ່ປຸ້່ໃນກຸ້້ຕ້ິນ້ັ້ນດ້ວ້ຍ ໂດ້ຍອ້ົ້າງວ່ານຸ້້ຕ້ິພ່ະນ້ານ້ົ່ເປ້ັ້ນ

สิมบ้ายอามะหันต์แต่ผู้ญาว ชั้นต้นธัฤบาล เบาภอลพะยายามไก่เกั้งให้มะหันต์ เบิามิลิา แต่มะหันต์บ่ยอมกับบ่ำถะถือนฟ้องสาล ท่านทัมะปาละต้องจ้างทะนายถวามต่ำสู้ถะถี ผิลทีสุดภ็เลิบได้รับไชยชนะปู่ทั้งสองสาน พิภสุและพระพุทธรูปบิปุ่นจ๊าปู่ในภูถิพะม้าได้ต่ำไป ไชยชนะของท่านทัมะปาละถั้งนั้น ต้องใช้จ่ายเงินทองไปเป้นอันมาภแทบสิ้นเบื้อปะถาถิว แต่ผิลถิภมีมาภถึนทุภทีเพาะบันดาป้นยาชินของอินเดู้ผู้เหันภาระไภ ต่างให้ถวามสนับสนุน ถวามพะยายามอันชอบทันของท่านทัมมะปาละมาภถึน จินภะทั้งในภารปะชุมใหย่ของพักอินเดู้นชันแพลถองเภสส์ ซึ่งเป็ดถึนทีเมื่องแบนภวม ในปี ถ.ส. ๑๙๖๔ (พ.ส. ๖๔๓ภ) ภ็ได้นำเรื่องนี้เข้าสู่ภารพิจาระนาก้วย เบื่อจากชาวพุทในพะม้า ลังภาและแบปาล ได้รวมชุเข้ากับข่ร้องให้พักสินใจต่เรื่องนี้เป้นพิเสถ พักอินเดู้นชันแพลถองเภสส์ จึงตั้งกันมะภารถึนสอบสวน โดยมี กร ราเชนทร ปะสาท ปะทานาทีบถือินเดู้ทีทาภ็เถิงอะสันยะกันไปในตันปีนั้น ซึ่งเป้นชาวแถวอันพิหาร เป้นปะทานกันมาทีภาร กร. ราเชนทรปะสาท สอบสอนเรื่องราวถวามเป้นมาทั้งหมิดโดยละองถแล้ว ท่านบันทึกสนีพักและให้ถำแพะน่าว่า ทางปองกองทีถ้าทีสุดนั้นถวรถั้งกันมะภารฝ่ายชาวพุท ๕ คิน ฝ่ายริงกู ๕ คิน เป้นผู้ถูแลพุทถะยาภารนี้จะทำให้ภ็โดยตราเป้นภิดหมายบังคับ เวลานั้นท่านมะหาตมะถานทีได้เข้าช่วยชาวพุทก้วย โดยองถวามเหันลิาในหนังสือพิมว่า วิหารพุทถะยานี้ถวรเป้นสิมบัติของชาวพุทโดยชอบทัม บ่มีอันใถจะต้องสิาใสอีภแล้ว ขั้ปู้บากในบันหาภิดหมายถวรบุถภันเสู่ ท่านมหะตามะถานทีบังก่าวต่ไปอีภว่า ท่านได้ชาบข่าวว่ามีภารฮ้าสังทำพิทีภันในวิหารมหาโพทิ ถ้าข่าวนี้เป้นจิงบ่อมเป้นภารล่วาละเมิดต่สะถานทีอันสักสิทของพุทสาสนาโดยภิง และบ่อมเป้นภารปะทุสร้ายต่จิตใจของชาวพุททีวไปป่างแผ่นอน ท่านมหะตามะถานที บังมีจิดหมายเถิงท่านทัมมะปาละด้วยว่า ท่านบิงวิจะให้ถวามช่วยเหลือป่างเต็มที่ แต่ในระว่างทีอินเดู้บังบ่ทันได้เป้นเอภราชนั้น ท่านบังบ่สามาถจะช่วยเหลือโดยภิงได้ ต้องขให้ถอยไปจินภว่าอินเดู้จะเป้นตัวของตัวเองเสังก่อน นอภจากท่านมหาตามะถานที ท่านระพินทอนาถะภ็ภ็เป้นอีภผู้นึ่ง ซึ่งได้ให้ถวามเหันเป้นลายลักอักสอรมาว่า บันดาริงกูซึ่งมีสัจจะต่วิถีของเองจะต้องรับว่า

สะฤาษีพระพุทเจ้าตัสรู้ อะนุตระสัมมาสัมโพทิยาบบัง จะตกปู่ในความควบคุมกู
แลของสาสนาอื่นบ่ได้ เพราะตนเองบ่มีเหตผลที่จะก่วอข้อๆ และบ่มีเยื่อใยป่าวใดกับ
สาสนาพุท ทั้งภาระปะกอบพิธีกันก็บ่ถืกันอีกด้วย สะนั้นผู้ที่เชื่อในเสรีพาบและ
ความบริสุทธิ์แล้ว ควนจะช่วยกันให้สะฤาษีอันสำคันในปะวัตสาตนี้ตกเป็นของผู้ที่
เขาของฤาษีสาสนาพุทปูนบนเถบ บนถาบุคคลสำคน ๆ ของอนเกียตาของสแดงความ
เห็นในทำนองอันนี้ทั้งนั้น ทำให้มะหาตมะคานธีตกใจมาก เกรงกับต้องไปว่าจ้าวสาสดา
จารยคนหนึ่งในมหาอินเดียใต้ ปัตนา ให้ออกรับและโฆสนาต่อต้านความเห็นของบุคคลสำ
คัน ๆ เหล่านั้น ต่มาในปี ค.ส. ๑๙๓๑ (พ.ส. ๒๔๗๔) ท่านมหามะปาละกำมามอยะเมะพาบ
ด้วยความจะรักของที่ท่านจะได้เห็นพุทละบาสกับคืนมาอยู่ในมือของชาวพุท แต่ชั่วขณ
ของท่านยังกังวลจับใจจนนั้นปกครองของอินเดียอยู่ป่างลึกซึ้ง บุคคลที่รับช่วงชีวิตจิต
ใจของท่านมหามะปาละต่มา ก็คือท่านเนอะปะรียาวาลีสิงหะ เลขาธิการมหาโพธิ
สมาคมเป็นผู้นำเบ็นการป่างเข้มแขงต่อไป เพื่อให้พุทละบาสกับคืนมาเป็นของชาวพุท
ให้จนได้ ในปี ค.ส. ๑๙๓๑ ท่านเนรู นายกรัฐมนตรีอินเดีย ได้ไปปรึมลาการมหาโพธิ
สมาคมแห่งลังกา ได้ขอความเห็นใจจากท่าน เนรู ในเรื่องนี้ เวลานั้นอินเดียยังบ่ทัน
ได้เป็นเอกราช ท่านเนรู จึงพูงแต่สแดงความคิดเห็นไว้ว่า ท่านได้ไปปรึมพุทละบา
มาแล้ว และมีความเห็นว่า พุทละบาควนที่จะปู่ในความดูแลของผู้ที่เคารพนับถือสะ
ฤาษีที่บัวป่างแท้จริงหมือนกัน ในปี ค.ส. ๑๙๔๗ อินเดียได้เป็นเอกราชโดยสมบูน มหา
โพธิสมาคมพะยายามลบเล้าในเรื่องสิทธิปกครอง พุทละบาต่อรัฐบาลอินเดียปู่ตลอดมา
ในเดือนตุลา ๑๙๔๗ (พ.ส. ๒๔๙๑) ดร. สิกิสมะสิงห์ นายกรัฐมนตรีแถวบ้พิหาร
ได้สนีอ่างรัฐบับบังคับวิหารพุทละบาเข้าสู่การพิจารยะนา ของสะพาผู้แทนอาสดอม
แห่งแถวบ้พิหาร ร่างรัฐบัดบับนี้ถูกชาวพุทวิพากวิจากป่างเผ็ดร้อน ๒ ปะการ
ปะการแรกคือ คนะกัมมะการดูแลปะกอบด้วยบุคคลที่เป็นฮินดูมากกว่าชาวพุท และ
ปะการที่สอง คนะกัมมะการดูแลจะต้องเป็นชาวอินเดียเท่านั้น มหาโพธิสมาคมจึง
เปิดการปะชุมวิสัชชนาร่างกิดหมายสะบับนี้ ที่กัลกัตตาในเดือนพฤสจิกานั้นเอง แล้ว
ได้ส่งความคิดเห็นไปบัง ดร. สิกิสมะสิงห์ รัฐบาลแถวบ้พิหารได้รับฟังความคิดเห็น

ຂອງຄນະຊາວພຸທເປັນປ່າງດີ ໃນທີ່ສຸດອ່າງຣັຖບັນຍັຕວິຫາຣພຸທຄະຍາ ໄດ້ຜ່ານສະພາທັ້ງ
ສອງຂອງແຄວ້ນພິຫາຣໃນເດືອນພຶສພາ ๑๙๔๙ ຊຶ່ງຕາມກົດໝາຍນັ້ນໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງຄນະກັນ
ມະການຈັດການຄູແລພຸທຄະຍາ ๙ ຄົນ ໂດຍມີຜູ້ວ່າຣາຊການຈັ່ງຫວັດຄະຍາເປັນປະທານ ມີ
ກັນມະການ ๒ ນາຍ ເປັນຊາວພຸທ ๔ ນາຍ ຊາວຮິນດູ ๔ ນາຍ ເທົ່າໆ ກັນ ສຳຣັບຜູ້ວ່າຣາຊການ
ຈັ່ງຫວັດຄະຍາຜູ້ເປັນປະທານນັ້ນ ຄ້າຫາກບໍ່ແມ່ນຊາວຮິນດູ ກໍໃຫ້ເລືອກຜູ້ອື່ນທີ່ເປັນຮິນດູ ສະນັ້ນ
ສງ່ າຂອງຮິນດູໃນຄນະກັນມະການຈຶ່ງເປັນ ๕ ສງ່ ານ ມາກກວ່າຊາວພຸທ ๑ ສງ່ ານເມື່ໄປ ເຖິງປ່າງ
ນັ້ນກໍນັບວ່າຝ່າຍຮິນດູຍັງໄດ້ປຽບຢູ່ແດ່ ແຕ່ວ່າໃນພາກປັຕິບັຕແລ້ວປາກົດວ່າ ຄນະກັນມະການ
ຝ່າຍຮິນດູ ສົນໃຈແລະສນັບສນຸນຄນະກັນມະການຝ່າຍພຸທຢູ່ເປັນເນື່ອງນິຈ ບ່ມີອັນໃດຈະຂັດ
ແຍ່ງກັນອີກແລ້ວ.

ສ່ວນມະຫັນນັ້ນກໍໄດ້ເຂົ້າຮວມເປັນຄນະກັນມະການຄົນນຶ່ງໃນກຸ່ມກັນມະການຮິນດູ ແຕ່ກໍຮູ້
ສຶກວ່າເຂົ້າໃຈເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຣັຖບັນຍັຕສະບັບນີ້ ຊຶ່ງບ່ແມ່ນເປັນຜົລດີໃຫ້ແກ່ຊາວພຸທໃນອິນເດັ ຽ
ແຕ່ເປັນຜົລດີໃຫ້ແກ່ຊາວພຸທທົ່ວໂລກດ້ວຍ ທ່ານ ອຸ ນຸ ນາຍົກຣັຖມົນຕຣີພະມ້າ ເຄີຍມາໃຫ້
ພຣະເຖຣພຸທຄະຍານັ້ຄັ້ງນຶ່ງ ແລະໄດ້ຊ່ວຍເວົ້ານຳ ມະຫັນ ຂໍໃຫ້ຄົນພຸທຄະຍາໃຫ້ແກ່ຊາວພຸທ
ທຳໃຫ້ສງ່ າຂອງມະຫັນຕ໌ອ່ອນລົງໄປມາກ ແລະໃນຕອນທີ່ທຳພິທີມອບພຸທຄະຍາໃຫ້ແກ່ຄນະ
ກັນມະການໃຫ່ ຕາມກົດໝາຍເມື່ອເດືອນພຶສພາ ๑๙๕๑ ນັ້ນ ມະຫັນ ໄດ້ເວົ້າກັບທູຕພະມ້າ
ທີ່ມາຮ່ວມພິທີດ້ວຍສີໜ້າອັນຍິ້ມແຍ້ມແຈ່ມໃສວ່າ ຊ່ວຍບອກທ່ານອຸ ນຸ ດ້ວຍວ່າມະຫັນ ໄດ້ຍົກ
ພຸທຄະຍາໃຫ້ແກ່ຊາວພຸທແລ້ວ ໝາຍຄວາມວ່າພຸທຄະຍາ ໄດ້ຕົກມາຂອງຊາວພຸທຕັ້ງແຕ່ບັດ
ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ທັງນີ້ກໍດ້ວຍຜົລແຫ່ງຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາວພຸທໃນປະເທສຕ່າງ ๆ ດົນຣົນ
ກັນເກືອບໜ້ງ ສັຕະວັສ ໂດຍມີທ່ານທັມມະປາລະເປັນຕົ້ນເຫຕ ແລະຊັກນຳຈົ່ງເປັນຜົລສຳເຣັດລົງ
ໄດ້ປ່າໜ້າຊົມເຊີ ສະນັ້ນຊາວພຸທທົ່ວໂລກຈົ່ງໄດ້ລະລຶກເຖິງບຸນຄຸນຂອງທ່ານໃນໂອກາສນີ້ ຕາມ
ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມາທຳການສລອງວັນເກີດຄົບຮອບປີຂອງທ່ານຢູ່ເວລານີ້.

ຂໍໃຫ້ພຸທສາສນາຈົ່ງວັທນາຖາວອນຕ່ໄປ ໂດຍຂໍຊາວພຸທທັ້ງຫລາຍເຂົ້າເຖິງອຸດົມການ
ຂອງພຸທສາສນາຢ່າງໄຈ່ງແຈ້ງ ເພື່ອຈະຮູ້ປ່ະໂຍຊທີ່ຈະນຳເພັ່ງຕົ້ນຢູ່ໃນຄວາມດີອັນເປັ່ນເນວ
ທາງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຫລຸດພົ້ນຈາກວັຕະສົງສານ ຄ້ັ້ງປ່ະສົງເທ້ື.

ถำสรูป

ອะນุโมทะนาอัถกิถิ

ເນื่องโนพิทีสลองวันเกิดถิบร้อบปี

๒๑๖

อะนาถาริกะทัมมะปาละ

๒๐

พระอาจารย์ มะหาปาล อานันโท

(แปเป้นพาสาอังกิด โดย มะหาหิงสา จันทะวิงส์ ป.ด B.A.)

ຈເຣີນພອນ ທ່ານພຸທບໍຣິສັທຜູ້ໃຈບຸນທັ້ງຫລາຍ

ວັນນີ້ທ່ານທັ້ງຫລາຍໄດ້ສດັບຮັບຟັງ ປາຖະກະຖາຂອງທ່ານມະຫາກ້າວ ເຣ້ອງຊ໊ວະປະວັຕ ອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ແລະໄດ້ຟັງປາຖະກະຖາຂອງທ່ານພັນຕໍາຣວດເອກເລ້ອນ ວິໄລຫ໊ງສ໌ ເລຂາທິການພຸທວ໊ງສ໌ ເຣ້ອງສະຖ໊ານການຟ້ນຟູພຸທຄະຍາ ຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ໄດ້ສໍາເຣັດລ໊ງແລ້ວ ດ້ວຍຄວາມໂສພາບຣຽບຣ້ອຍ ຮູ້ສ໊ກວ່າທ່ານທັ້ງສອງໄດ້ອຸຕສາພະບາຍາມຄົ້ນຄ້ວາຊ໊ວະປະວັຕ ຄຸນງາມຄວາມດ໊ຂອງທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ນາເລ້ົາຊ໊ແຈ່ງໃຫ້ບັນດາເຮົາຊາວພຸທ ໃຫ້ຮູ້ແຈ້ງຊັດເປ້ນປ່າງດ໊ ຄໍາວ່າອະນາຄາຣິກະແປວ່າ ຜູ້ບ່ໍ່ມ໊ເຮ້ອນຫລ໊ຜູ້ເສ້ັຍສລະ ຄໍາວ່າທັມມະແປວ່າ ຜູ້ຊ໊ງໄວ້ຊ໊ງສະພາບອັນດ໊ ປາລະ ແປລວ່າຜູ່ຮັກສາ ເມ້ືອຕໍ່ເຂ້ົ້າກັນ ອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ແປວ່າຜູ່ຮັກສາທັມ ດ້ວຍຄວາມເສ້ັຍສລະ ເມ້ືອພິຈາຣະນາໃຄ່ຄວນແລ້ວ ຕ້ັງແຕ່ຕ້ົນຈົນອະວະສານການສຄທ້ັບແລ້ວ ຮູ້ສ໊ກວ່າທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ເປ້ັນຄົນສໍາຄ້ັນຜູ່ນ໊ງ ໃນເຣ້ອງການຟ້ນຟູພຸທສາສນາ ແລະທາງດ້ານວັຕຖຸໂບຣານ ໃນປະເທສອ໊ນເຄ້ັ ທ໊ເຊ້ືອມໂຊມເສ້ັຍຫາຍແລ້ວກ້ັບກອບກູ້ຟ້ນຟູຄ໊ນໄດ້ອ໊ກ ເຊ້ັ່ນຕ໊ວຢ່າງສ້ັງເວຊະນ໊ຍະສຖານທ້ັ ๔ ທ໊ປະສຸຕ ຕຣັສຮູ້ ສແດງທັມມະ ປະຣ໊ນ໊ພພານເປ້ັນຕ້ົນ ເພ້ືອໃຫ້ເປ້ັນຫລັກຖານ໊ນ໊ນ້ັ ໃຫ້ບຸຄຄົລຜູ້ທ໊ຍ້ັງບ່ໍເຫລ້ັອມໃສໃຫ້ເຫລ້ັອມໃສ ຜູ້ທ໊ເຫລ້ັອມໃສແລ້ວໃຫ້ເຫລ້ັອມໃສ ຍ໊ງໆຂ້ົ້ນ ນ້ັບວ່າເປ້ັນຜູ້ສ້ັາງຄຸນງາມຄວາມດ໊ ໃຫ້ແກ່ຊາວພຸທທ໊ວໂລກ ໃຫ້ມ໊ຄວາມສົນໃຈສ໊ກສາທັມມະແລະປະຕ໊ບ້ັຕທ້ັ ບ້ັການເ໊ ແ່ພຸທສາສນາ ໃຫ້ກ້ັບຈເຣ໊ກກ້ັາງຂວາງຍ໊ງໆຂ້ົ້ນອ໊ກ ເ້ືອເຮົາຊາວພຸທໄດ້ພິຈາຣະນາສ້ັງເກຕ ການເ໊ອ່ນໄຫວຂອງພຣະພຸທສາສນາ ເຣ້ີມຕ້ົນມາຕລອດຈົນເ໊ງ ພ.ສ. ๒๕๐๗ ປ໊ແລ້ວ ມ໊ປ່ ม ຕອນໆ ທ໊ນ໊ງ ເ້ືອພຣະອ໊ງຄ໊ໄດ້ສໍາເຣັດ ສັນໃ-ທ໊ຍານເປ້ັນພຣະພຸທເຈ້ົ້າແລ້ວ ມ໊ຜູ້ບ້ັລລຸມັຄຄ໌ຜົລຕາມພຣະອ໊ງຄ໊ເປ້ັນຈໍານວນມາກມາຍ ຄ໊ມ໊ຜູ້ບ້ັລລຸໂສດາສະ ກ໊ທາຄາອະນາຄາ ອະຣະຫ້ັນຕ ເປ້ັນຈໍານວນມາກ ພຣະພຸທອ໊ງຄ໊ໄດ້ເ ແ່ສາສນາຂອງພຣະອ໊ງຄ໊ຢ່າງກວ້ົ້າງຂວາງທ໊ວຊຸ ມພຸທວ໊ປ ທ໊ປ້ັຈຈຸບ້ັນສມ້ັ ນ໊ ຣຽກວ່າອ ເ ໄດ້ເ ແ່ທ໊ວເ ໃນທ້ັ ๗ ແຄ້ວ ຄ: ກ ໂ ສ ອ ຈ ມ ຄ ห ສ ກ ມ ນ ອ ຊ ຍ ຕ ທ ປ ພ ຟ ภ ม ย ร ล ว ส ห ฬ อ ฮ ฤ ฦ ะ ั า ิ ี ึ ื ุ ู เ แ โ ใ ไ ็ ่ ้ ๊ ๋ ์ ๆ ๏ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๚ ๛ ก ข ค ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ ฐ ฑ ฒ ณ ด ต ถ ท ธ น บ ป ผ ฝ พ

๑ ปะธิมางและสมัตถะพาบนักเผียแผ่พ่ำ ๒ นะโยบายภารเผียแผ่ถื ๔ หลักทัมเมาะสิม ๕ เหตภารอำนวยให้.

ภะบวงภารเผียแผ่ถืมั้งถื: พระอิๅถ์เป้นผู้เผียแผ่ ถ้วยภารไก้ชิดกับพระสาวิก ทั้งหลาย ถือพระอิๅถ์เป้นทัมมะราชา มีทัมมะเสนาบ่ถือสาริบุต เป้นพระสาวิกก้ำขวา มีพระโมถคัลลานะเป้นสาวิกก้ำซ้าย ขยายภารเผียแผ่สาสนาเป้นภะบวงภาร ถือพระอิๅถ์ลำถองเบิๅเหตภาร เมื่อสาวิกทั้งหลายเหล้านั้น มีอุปสักขักข้องก้วยอีหิใด พระอิๅถ์ก็สแถ้ไปแก้ไขให้เป้นภารธรงบร้อยเหมือนกับกับล้ทัมมะจักร์ ทั้วางบอบลิๅ พระอิๅถ์เหมือนกับกับฉมล้ สาวิกทั้งหลายที่ปู่ในทิสต่างๆเหมือนก่าล้ บ่อมหมบองไปตามกับนับว่าเป้นภะบวงภานเผียแผ่เป้นป่างถื

ปะธิมางและสะมัตถะพาบนักเผียแผ่มั้งถื: สาวิกผู้เป้นนักเผียแผ่ภุมีบองมาก ที่เป้นอิๅถ์สำถังมีปะมาบ ๑๒๕๐ อิๅถ์ ล้วนแต่เป้นผู้มีคุมสิมบัถและสะมัตถะพาบถื เป้นผู้อิบริมถรไก้สิมบูบแล้วจากจตุริๅถะมะหาสับบิบาต ทั้งมั้งนับว่าเป้นนักเผียแผ่มีคุมะพาบสมบูบทุกๆอๅถ

นะโยบายภารเผียแผ่ถืมั้งถื: ภารเผียแผ่ของพระอิๅถ์ เป้นไปก้วยภารอ่อนโยน ตามลัทิบิธิมาบั้นๆ ถือพระอิๅถ์บ่ปะถิเสทถวามบิธิมของลัทิบั้นๆ ในเบื้องถ้น พระอิๅถ์ ผ่อนอ่อนโยนตามเสบก่อน แล้วจิๅสั่งสอนเพิ่มเถิมที่หลักเฉบ้นลัทิพราม สอนให้เถาธิบนับถือพริม พระอิๅถ์ถัดสอนเพิ่มเถิมว่า บิถามาธถา ผู้มีเมตตา ภรุนา มุทิตา อุเปกขาก็จักเป้นพริมเหมือนกัน ลัทิพระพริมสอนให้ให้วเทอะถา พระอิๅถ์ก็เห้นาถามบ่ปะถิเสท แต่พางหลักถัดสอนอีกว่า มะนุสเราผู้มีทิริละอายถั่บาป โอตถัปปะผ้าบถั่บาป ก็จักเป้นเทอะถาเหมือนกัน มั่เป้นถ้นหมายถวามว่าภารเผียแผ่ของพระอิๅถ์บ่มีภารภะทิบ และบงคบบง ต่เจ้าลัทิอื่นๆ นับว่าเป้นนะโยบายอันถีบิๅ

หลักทัมมะเหมาะสิมมั้งถื ทัมมะคำสั่งสอนของพระอิๅถ์ เหมาะสิมกับบุถถล ทุกชั้น ถือชั้นต่ำ ชั้นกาๆ ชั้นสูง ถินชั้นต่ำ พระอิๅถ์แนะนำให้เป้นถินของหมั้นพุธ. รักสาชับที่หามาไก้, ให้ถบหาถิลผู้มีสิลทัมม์, ให้ปะยักไช้ชับย์ พ่อเหมาะ พ่อถวน

ເພື່ອປະໂຍຊົນສຸຂໃນປັຈຈຸບັນ, ຄົນຊັ້ນກາງ ພຣະອົງຄ໌ແນະນຳໃຫ້ມີສັທທາ ເຊື່ອເຫດຜົລ ປະກອບໄປດ້ວຍສົ່ລ ມີກາຍ ວາຈາອຸບຣ້ອຍ, ບໍ່ບຸງຄບຸງຊົ່ວກັນແລະກັນ, ແບ່ງປັນຊັບຍ໌ສົມບັ້ວຜູ້ທົ່ລວນໃຫ້ປັນ, ຫມັ່ນຂົນຂວາຍ ປັນຫາຄວາມຮູ້ ຄວາມສລາດ ສາມາດປ່ຽນແປງ ສົ່ງທົ່ ບໍ່ເປັ້ນແກ່ນສານໃຫ້ເປັ້ນແກ່ນສານໃຫ້ເປັ້ນແກ່ນສານ ໃຫ້ລົບບັນດານໄດ້ຮັບສຸຂປະໂຍຊນ໌ໃນຄາວຫນ້ຳ ຄົນຊັ້ນສູງພຣະອົງຄ໌ແນະນຳສັ່ງສອນ ພິຈາຣະນາສັ່ງຂານຮ່າງກາຍ ໃຫ້ເຫັນຕາມເປັນຈົ່ງວ່າ ບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ທົນທານ ບໍ່ເປັ້ນສານະແກ່ນສານໃຫ້ເກົ່ດນິພພິທາ ຄວາມເບື່ອຫນ່າຍໃຫ້ລ່ວງຄວາມຍິນດີແລະຍິດຖື ໃຫ້ໝົດສົ້ນໄປຈະໄດ້ຄັບກິເລສ ຄວາມເສົ້າໝອງ ບັ້ງຈິຕໃຈໃຫ້ຜ່ອງໃສ ຈະໄດ້ພົ້ນທຸກຂ໌ ຄົຈະບໍ່ເກົດ ບໍ່ແກ່ ບໍ່ຕາຍ ຕໍ່ໄປອົກເລົ່ຍ ນັບວ່າຫລັກທັ້ມຂອງພຣະອົງຄ໌ ເໝາະສົມແກ່ບຸຄຄົລທຸກຊັ້ນ ນອກຈາກນັ້ນທັ້ມຂອງພຣະອົງຄ໌ ບັ້ງເໝາະຣະວ່າງສາມົ້ກັບພັຣຍາ ຣະຫວ່າງອາຈາຣຍ໌ກັບລູກສົ່ສ ຣະຫວ່າງພໍ່ແມ່ກັບລູກ ເຫລົ່ານົ້ເປັ້ນຕົ້ນ.

ເຫຕຸການອຳນວຍໃຫ້ນັ້ນ ຄົ: ບຸຄຄົລສມັ້ນັ້ນ ເປັ້ນບຸຄຄົລົ້ນເກັ້ນ ໃນການຄົ້ນຄ້ວາຫາຄວາມຈິງແລະເປັ້ນຜູ້ມີຈິຕຕະວິທະຍາ ປຣັຊຍາສູງ ຈົ່ງເປັ້ນເຫຕຸໃຫ້ບັລລຸມັຄົ໌ຜົລໄດ້ວ່ອງໄວຕອນທົ້ສອງເມ້ຶ່ອພຣະອົງປຣິນິພພານແລ້ວ ຄົນຜູ້ຮູ້ທັ້ມບັລລຸທັ້ມ໌ກໍ່ມີຈຳນວນນ້ອຍຖ້ອຍລົງຮູ້ສົກວ່າສາສນາເຊ່ືອນໄຊ ມີອະລັຊຊີປອມບວຊປ່າງນາກນາຍ ແຕ່ໃຊຄົ້ເມ້ຶ່ອສມັ້ຍສັ້ກຕະວັັທົ່ ມີ ພ.ສ ມີ໐໑ ມີພຣະມະຫາກະສັຕຜູ່ມີບຸນອົງ໙ົ່ງຊົ່ວ່າເຈ້ົ້າອະໂສກມະຫາຣາຊ ເປັ້ນກະສັຕ໙ົ່ທົ່ສຳຄັ້ນເຫລ້ົ້ອມໃສ່ໃນພຣະພຸທທະສາສນາ ໄດ້ຟົ້ນຟູພຣະສາສນາຂອງພຣະພຸທທະອົງຄ໌ ໃຫ້ຈເຣິນອົກຄາວນົ່ງພ້ອມດ້ວຍຄນະສົງຄ໌ ມີພຣະໂມຄັລລົ້ບຸຕຕິສສະເຖຣະເປັ້ນປະທານໄດ້ສົ່ງຄາຍນາຣ້ອຍກອງທັ້ມວິນັຍ ໄດ້ສ້ົ່ງສົ່ງເວຊະນ໊ິຍະສະຖານທົ່ ๔ ໄດ້ກໍ່ສະຖຸປແລະຫລັກທິ່ນໄວ້ ເພ້ຶ່ອເປັ້ນຫລັກຖານທັ້ນົ່ງ ແລ້ວບັ້ງພຣະຣາຊບຸຕ ແລະທິດາໃຫ້ບວຊເປັ້ນພຣະພິກຊຸ ແລະພິກຊຸນ໊ົ່ ພຣະມະຫິ່ນທະເຖຣະແລະນາງສົ່ງຄະມິຕຕາໃຫ້ນາເຜ້ຍແຜ່ ຕົ້ງສາສນາຢູ່ທວ໊ົ່ປລ້ົ່ງກາ ບັ້ງສາສໃຫ້ແຜ່ກວ້ົ່ງຂວ້ົ່ງອອກໄປ ທົ່ງພຣະນ້ົ່ ຂເມນ ໄທແລະປະເທສລາວນັບວ່າພຣະເຈ້ົ້າອະໂສກຣາຊເປັ້ນນັກປຣາຊຍ໌ຄົນສຳຄັນຜູ່ນ໊ົ່ງ ໄດ້ທຳຄຸນງ່ານຄວາມດົ່ປະໂຍຊນ໌ ໃຫ້ແກ່ໂລກບໍ່ນ້ອຍເໝ້ຶ່ອນກັນ ຖ້ານ່ຮູ້ຈັກວັນເກົ່ດຂອງພຣະອົງຄ໌ກໍ່ຄວນທຳບຸນວັນເກົ່ດ ເພ້ຶ່ອຣະນ໊ຶກຄຸນງ່ານຄວາມດົ່ຂອງພຣະອົງຄ໌,

เมื่อ พ.ส ๑๐๒๑ ปี ภะสัวย์ มุสลิมมาแผ่อำนาจทำสิงคามได้ปาบปามสาสนา พุทธะสาสนาธินดู เป้นเหตใหัสาสนาเสื่อมลิงจินบ่มีพระพิกขุ พระอิงทำลายสะถาน ที่และโบราบวัตถุของชาวพุท ป่างสิมเพดเวหนา เมื่อ พ.ส. ๑๗๐ เสส มีชาวยุโรป ฝรั่ง อังกิสได้เดินทางเข้ามาค้าขาย ติดต่กับอินเดู้ในที่สุดอังกิสกเข้าถอบถองอินเดู้ได้ อังกิสจิ่งปะกาสใช้ ถือสาสนาป่างเสอิ สาสนาลัดทีธินดู ถือมะหับบึดเอาสะถานที่อัดของชาวพุท มีสังเวชะนิยะสะถานทั้ง ๔ เป้นต้นมาเป้นของสาสนาพราหมในถาวบั้น สาสนาพุทบับว่าบ่มีอัสมีจักบ่อยเลีย ตอนที่ มี เมื่อ พ.ส. ๒๔๓๕ จิ่งปากิดมีลิบสำถับผู้บ่งๆ ถือชะบาถาอิกะทัมมะปาละ ซึ่งเป้นชาวลังกา เป้นลูกผู้ร่ำมีหลิรงกว่าเสตถือกำว่าได้ เมื่อได้อ่านหนังสือกู่องกับพุทธะสาสนาเหล่านั้นแล้วมีถวามเหล็อมใสจิ่งได้ออกเดินทางจากลังกา มาอินเดู้ เพื่อมัสกาอพุทธะสังเวชะนิยะสะถานทั้ง ๔ และได้มาเทับพระเจดีพุทธะคะยา ปู่ในสะพาบที่สุดโซม และปู่ในถวามยึดถอยของมะหับซึ่งเป้นพระธินดู แล้วเกิดถวามสังเวดสลิดใจ ต่สะพาบที่เทับ จิ่งได้ปะดิยาบดิงต่พระเจดีมะหาโพทิ ว่าจะฟั้นฟูพุทธะสาสนาในอินเดู้และได้ตั้งใจว่า ถ้าบ่ได้ดิงมาสะถานทั้ง ๔ นี้ ตายเสังถือกว่า แล้วท่านจิ่งเดินทางกับไปลังกา และได้จัดตั้งสะมาคิม มะหาโพทิ ที่เมืองโคลัมโบประเทสลังกา ในปีเงอกับนี้ในปีเงอกับนี้ท่านได้จัดสิ่งพระ ๔ รูปมาประจำพุทธะคะยา เพื่อปะกาสพุทธะสาสนาแล้วท่านจิ่งเดินทางไปต่างประเทส เพื่อขอถวามร่วมมีและช่วยเหล็อจากชาวพุท ผู้ใจบุนทั้งหลายในประเทสต่างๆ ต่มาท่านได้รับเชินจาก ก.อ. บุลพัดแห่งสหะอัถอะเมอิกา ให้ไปปาถะกะถา ที่อะเมอิกา ท่านจิ่งตัดสินใจเดินทางไปอะเมอิกา อิกเป้นถั้งที่ ๓ ได้ปาถะกะถา เรื่องพระพุทธะสาสนา หลายเรื่องและมีชาวอะเมอิกันเหล็อมใสเป้นจำนวนมาก.

โดยสเพาะ นางเมอิ อิฟอสเติร์ แห่งไรโนลูล เหล็อมใสในท่านทัมมะปาละมาก ถ้าที่ท่านมะหาก้าวได้เล่าสแดมาแล้วว่า นางเมอิอิฟอสเติ บอกให้ท่านทัมมะปาละชาบว่า นางเป้นคนลุงว่าง จะหาวิทีแก้ป่างใด "จิ่งจะหาย" ท่านทัมมะปาละ ก่าวว่ามูลเหตที่พาให้ ลุงและร้ายง่าย เพาะปากให้ผู้อื่นเรัก ถูกใจใด เมื่อบ่ได้ถังใจแล้กลุงร้าย ถวามจิ่งใดเองกำทำ

ບໍ່ໄດ້ຕາມໃຈເອງ ຈະໃຫ້ຜູ້ອື່ນທຳໄດ້ດັ່ງໃຈເຮົາຢ່າງໃດ ຄ້າຍກັບກັບຫາຂອງບໍ່ມີ ເມື່ອຂຶ້ນຫາ ບໍ່ໄດ້ດັ່ງໃຈກໍເປັນທຸກ ແລ້ວທ່ານທັມມະປາລະ ເພະນຳໃຫ້ນ້ຳສະມາທິຈະເລີ່ນອານາປານະສະຕິກັມ ມັດຖານ ກຳໜົດລົມຫັນໃຈເຂົ້າອອກ ນາງເມຣີ ອີຟອສເວີ ກໍປະຕິບັດຕາມຈົນເກີດສະມາທິ ພໍສົມຄວນທຳໃຫ້ນາງມີຄວາມສຸຂໃຈຢ່າງບໍ່ເຄີຍມີ ຈຶ່ງບອກທ່ານທັມມະປາລະວ່າ ຂນະນີ້ຂ້າ ພະເຈົ້າມີຄວາມສຸຂມາກ ແຕ່ກ່ອນເຄີຍມີເງິນຫລາຍລ້ານ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍມີຄວາມສຸຂ ເທົ່ານີ້ນຄຸ ນີ້ແລ້ວໄດ້ມອບຕົນເປັນພຸທທະສາສນິກະຊົນ ພ້ອມໄດ້ບໍຣິຈາກຊັພຍ໌ ๑ ລ້ານຮູປີໃຫ້ແກ່ທ່ານທັມມະປາລະ ນັບວ່າເປັນກຳລັງອັນສຳຄັນອັນນຶ່ງ ໃນກາຣຟື້ນຟູເຜີຍແຜ່ພຣະພຸທທະສາສນາ ຂອງທ່ານທັມມະປາລະ ເປັນຢ່າງດີ ຫລັງຈາກນັ້ນ ທ່ານທັມມະປາລະໄດ້ເດີນທາງກັບມາອິນເດັຍ ອີກ ເມື່ອ ພ.ສ. ๒๔๔๕ ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງສມາຄົມມະຫາໂພທິ ຂຶ້ນຫລາຍແຫ່ງ ຕັ້ງແຕ່ບັດນັ້ນເປັນຕົ້ນ ມາ ກິຈກາຣຂອງສະມາຄົມມະຫາໂພທິ ແລະກາຣຟື້ນຟູ ພຸທທະຄະຍາ ກໍໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນເລື່ອຍໆ ຈົນມີສາຂາຢູ່ຕາມຫົວເມືອງໃຫຍ່ໆທົ່ວໄປໃນອິນເດັຽ ແລະໃນປະເທສຕ່າງໆໃນໂລກ ທ່ານທັມ ມະປາລະໄດ້ອຸທສາທະພຍາຍາມກອບກູ້ຟື້ນຟູສັງເວສນິຍະສະຖານທັ້ງ ๔ ໃຫ້ຄືນເປັນຂອງຊາວ ພຸທ ແລະຊາວໂລກ ຜູ້ນັບຖືພຣະພຸທທະສາສນາ ໂດຍເອົາຊີວິຕແລກປ່ຽນ ທ່ານທັມມະປາລະ ໄດ້ຂົນຂວາຍແລ່ນເຕັ້ນ ຕິດຕໍ່ກັບຜູ້ປົກຄອງນະຄອຣໃນແຄວ້ນຕ່າງ ๆ ແລະຊາວພຸທທັ້ງຫລາຍ ໃຫ້ມາຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືປະຕິສັງຂອຣສ້ອມແຊມໃນສະຖານທັ້ງ ๔ ດັ່ງທ່ານນາຍພັນຕຳຣວຈເອກເລື່ອນ ວິໄລຫົງສ໌.ເລຂາທິກາຣພຸທວົງສ໌ ໄດ້ຊີ້ແຈງມາແລ້ວກາຣຟື້ນຟູພຸທຄະຍາຂອງທ່ານທັມມະປາລະ ນີ້ອຸປສັຄຢ່າງນາກນາຍ ເຊັ່ນພຣະພິກຂຸບາງຮູປຖືກມະຫັ່ນບຸງບຸງ ບໍ່ສາມາຖທົ່ປະກອບກິຈໄດ້ ແມ່ນຈະໄປໃຫວ້ພຣະ ທົ່ພຣະເຈດິກໍຖືກມະຫັ່ນຂັດຂວາງ ບາງອົງຄ໌ຖືກທຸບຕີ ຈົນເຖິງແກ່ມໍຣະ ນະພາບ ບາງອົງຄ໌ກໍຫລົກໜີຫັ່ນ ເຖິງຢ່າງນັ້ນທ່ານອະນາຄາຣິກະທັມມະປາລະ ກໍບັງມີນ້ຳໃຈ ໃນກາຣດຳເນີນຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ທໍ້ຖອຍ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສຖານທົ່ປາຖະກະຖາ ແລະສຖານທົ່ລ້ຽງເດັກອະນາ ຖາ ຈົນທຳໃຫ້ຄົນຊາວອິນເດັຍຕື່ນເຕັ້ນສົນໃຈ ກັບມານັບນັບຖືພຣະພຸທສາສນາ ເປັນຈຳນວນ ຫລາຍລ້ານ ທຳໃຫ້ສາສນາພຸທຂະຍາຍຕົວ ຈະເຣີນມາໂດຍລຳດັບ ທ້າຍທົ່ສຸດທ່ານອະນາຄາຣິ ກະທັມມະປາລະ ໄດ້ຕັດສິນໃຈອຸປສົມບົທຖ່ວຍແກ່ປະນາງ ມີ ເດືອນ ກໍເຖິງມໍຣະນະພາບ ເມື່ອ ພ.ສ. ๒๔๗๖ ໂຣມອາຍຸໄດ້ ๗๑ ປີ ທ່ານກໍໜີຈາກຊາວພຸທປ່າງ ๆ ງຽບສງັດ ກ່ອນທ່ານຈະມໍຣະ

ขะพาบ ท่านได้ว้ำสัจจะอะทิวาฉาบ ขอให้ภับมาเกิดในปะเทสอิ้นเญ้อีกสัก ๕๐ เท้อ เพื่อมาฟั้นฟูพระพุทสาสนาอีก ตอบบี้บับว่าท่านทัมมะปาละเป้นคนสำคัน และให้ตัวป่างให้ะเก่ชาวโลกเป้นป่างดี เป้งหน้าเคิวอิบและบับถื เพาะเป้นบ้ำใจอีอะบุรุส และพระโพทิสัตจ้างๆ ในปีที่ท่านมีระขะพาบบั้นเอง วิหาธพุทละยากโหลุดพ้นจากคอาม ยึดถอาขอางมะทัน ถ.ธ. ภิสิสนาสิางท์ ผู้ภถอาปะจำแถ้วบวิหาธ ได้ตั้งคณะภัมมะภาธ บริหาธกูแล วิหาธพุทละบา รวม ๙ คน มีผู้ว่าธาชภาธแขวางละยาเป้นปะทานโดย ตำแหน่งปะกอบด้วยภัมมะภาธ ๗ ท่าน เป้นชาวพุท ๔ ริบกู ๔ มะทัมบังงาย ตั้งแต่บวบั้นเป้นต้นมา วิหาธพุทละยากำลังจากเงือมมือของพวกมิดสาทิถ และพวกมะทัมกำเริ่มเชื่อมอำนาถลิงเล็อยๆ จนภะทั้งว่าเกือบจะบ่มีอำนาถอันใด ก่งอภับวิหาธพุท-ละยาบเล็ย.

นับแต่อิ้นเญ้ได้เอกธาช เมื่อ พ.ส. ๑๙๐๐ เป้นต้นมา ธัถบาลอิ้นเญ้ได้พยายามทุภวิทีทาง เพื่อจะปับปุงปะเทสชาต และสาสนาพุทให้จะเริน ทุมท่ออาธะยะปะเทสทั้งหลาย ชิบชั้นบำของอิ้นเญ้ เทั้งว่าภาธที่ปะเทสชาตจะจะเรินได้บั้น กำต้องยาสับเทตหลายปะภาธ พระพุทสาสนามีส่วนสำคันบ่น้อย ที่จะสามาถทำให้ปะเทสชาต และปะชาชินชาวอิ้นเญ้จะเรินทุมทันอาธะยะปะเทสทั้งหลายได้ ท่านบันดิตเมธู นายิภธัถมิบดีอิ้นเญ้ ก่าวเมื่อปี พ.ส. ๑๙๐๐ ว่า "บ่มีเวลาใดในปะวัดสาต ที่อิ้นเญ้ต้องภาธพระพุทสาสนามากกว่าเวลานี้ และว่าข้าพะเจ้าบ่นับถือสาสนาใด แต่ถ้ามีภาธบังคับให้นับถือสาสนาใด สาสนานึ่ง ข้าพะเจ้าจะเลือกเอาพระพุทสาสนา" ธัถบาลอิ้นเญ้ได้สนับสนุน ส่างเสิมพระพุทสาสนา โดยจัดตั้งสะถาบันภาธสึกสาอิ้นที่นาสันทา จัดให้มีภาธสึกสาพุทสาสนาในมะหาวิทยาลัยต่างๆ และปับปุงบำธุงสถานที่สำคันของพระพุทสาสนาให้ชายหนุ่มบิงสาวอิ้นเญ้ มีทัศนาสิใจในพระพุทสาสนา มากยิ่งตามลำดับ ตลอดเถาปัจจุบันนี้ ชุมชาวอิ้นเญ้เยามากที่ปฏิพระพุทสาสนาเกือบปะมาน ๓๐ ล้าน ก็เพาะท่านทัมมะปาละเป้นต้นเหต มีเธอาเริ่มฟื้นฟูพระพุทสาสนาชาวพุทหุกคนรู้สึกชาบว่าสาสนากำลังจะจะเรินขึ้นและเป้นของแน่นอนว่าพุทสาสนาจะต้องจะเรินขึ้นอีกในอนาคิตข้างหน้าบ่ต้องสิงสับ นับว่าท่านทัมมะปาละได้สร้างคุณ

ๆามถอามถิ ไว้ให้แก่ชาวโลก เหมือนหางนาขนะที่ขว้ำไว้ ทลิเหมือนชั่หางให้คิน ตาถิเถ้นไก้

พุทสาสนาจะเริ่นทลิเสื่อมก่ปู่กับพุทบ่อิสัทนั้นเอๆ หมายถำว่าสาสนาเสื่อมบ่ แม่นโทสปู่กับลัถิและสาสนาอื่นทลิถินอื่น แม่นโทสกับชาวพุทเอๆนักปาชเถ้ยก่าว ว่า "สัถจูอันร้ายแรๆถิถิวเอๆ ถินอื่นทำร้ายเราบ่เท่าเราทำร้ายเอๆ" สาสนาจะเชื่อมอาสัยเหต ๓ ปะการ.

๑. พุทบ่อิสัทหลิพระพิกขุ บ่ปอๆถอๆกัน บ่มิมิถวามสามัถีพ้อมพูๆกัน เพาะจิตใจบ่เข้าเถิๆทัมมะ.

๒. ผู้อุปถัมพุทสาสนาล้วนแต่พระมหากะสัถย์ (ผู่มิอำนาจปิกถอๆบ้านเมิๆ) เมื่อขากกะสัถย์ (ผู่ปิกถอๆ) ผู้ใจบุนแล้วสาสนาก่เชื่อมโชม .

๓. เพาะลัถิสาสนาอื่นเข้ามาเผิยแผ่ทำให้ชาวพุทเราหลิๆโหลไปตาม ทำอันใดที่บ่ถวนมิพิที่ก่ใช้พิที่เกินไป ที่จิๆพุทสาสนาบ่เสื่อมบุถถลเราเสื่อมต่างหาก .

เมื่อสังเกตเบิ่งมาเถิๆ พ.ส. ๒๔๐๗ นี้ รู้สึกว่าปะชาชินในปะเทสต่างๆ ในท้อโลกได้มิถวามสินใจในพระพุทสาสนาเปันจำนวนมาก .

และพากันธะนึกถุนๆถามถวามถิของท่านทัมมะปาละ เมื่อเถิๆวันที่ ๑๗ กันยา ปีนี้ ชาๆเปันวันล้ายกันกับวันเกิดของท่านถบร้อยปี ทั้งสมาถิมมหาโพทิได้ปะกาสเชิญชวนร่วมทำบุนวันเกิด เพาะเหตนี้ถะนะพุทอิๆส์สำนักอัถมะหาพุทอิๆสาป่าหลวงพระนะถรอๆงจันทน์ จิๆได้จัถขึ้นด้วยถวามพ้อมพูๆของถนะชาวพุททั้งหลาย ภาถทำบุนวันเกิดของท่านทัมมะปาละนี้บ่แม่นแต่พายในสำนักเรา ในสมาถิมอื่นๆ ท้อโลกก่ทำเชั่นถันกับ และภาถทำบุนในถาวนี้ที่เปันด้วยถวามรุ่งเรืองถิ ก่เพาะอาสัยถวามสามัถีพ้อมพูๆกัน ถ้าชาวพุทเรามีถวามมัถีถ้วยกันแล้วพวกเราก่จะได้รับถวามสุขโถยบ่ต้องสิๆสัย เพาะเหตนั้นบุนใดๆ ที่ได้มาจากภาถบำเพ็นในถาวนี้ขออุทิสไปรอดไปเถิๆถองถึงบางของท่านทัมมะปาละตามเจตนานี้ เท็น .

ท้ายที่สุด อาตะมาพาบในนามถนะสิๆถ์ขอต้องอิๆเอาถุนพระรัตนะตัยอันเปันที่พึๆไชย์ในทางพระพุทสาสนา จิๆถันบันดาลให้ท่านพุทบ่อิสัทผู้ใจบุนทั้งหลายจิๆสมบูรไปด้วยพอร ๔ ปะการถิ อายุ วันนะ สุขะ พะละ ตลอดภาละนิรันดร เท็น .

พิมที่โรๆพิม "ปะสานมิต" ๒๒ ถุมภาพันธ์ ๒๔๗๐ บันลุน ปุ่มพิๆสาน ผู้พิมผู้โถสะนา

ใบแก้ไขคำผิด

คำผิด	คำถูก	แถว	หน้า
ติวกัง	ติกลิวกัง	๓	๑๑
ฝ่าบ	ฝ่าย	๓๓	๑๒
ว๊ัว	วิว	๙	๓๓
ภฝิอ	ถึก	๑๑	๒๐
เส๋ลม	เส๋อม	๓๓	๒๓
ห้ว	ห้ว	๒๔	๒๓
เอกมิล	เอกวิล	๑	๒๒
ฤาบหั้ว	ฤาบหัว	๑๑	๒๒
พุหะสาสบา	พุหสาสบา	๑๙	๒๒
สึบสา	สึกสา	๒	๒๙
วิบิสใส	วิบิจสัย	ฆ	๒๓
ธาชุวัว	ธาชุวิว	๒๔	ฆ๒
ให้	ให้ถวามอุถหนุน	๒๕	๔๒
พาย ๓	พายใบ ๓	๑๒	๔๔
ตุลาถิม	ตุลา	๕	๔๙
โอลอิตต์	โอลถอต	๑๙	๕๑
ทัมมะปาละใต้	ทัมมะปาละ	๑๐	๕ฆ
บิสใสสัย	บิสสัย	๔	๕๑
เสฤๅ	เสถๅ	๒	๕๔
สั้วสอบ	สั่วสอบ	๕	ฆ๕
เหลั้มบั๊	เหลั้มบ๋ว	๓	ฆฉ
ผู่ภถอว	ผู่ถอว	๕	ฆ๒